THE FIRST BOOK OF SAMUEL
ശമൂവേൽ: ഒന്നാം പുസ്തകം

1 എഫ്രയീം മലനാട്ടിലെ രാമാഥയീം-സോഫീമിൽ
എല്ക്കാനാ എന്നൊരാൾ ജീവിച്ചിരുന്നു;
അവൻ യെരോഹാമിന്റെ മകൻ ആയിരുന്നു;
യെരോഹാമിന്റെ പിതാവ് എലീഹൂ. എലീഹൂവിന്റെ
പിതാവ് തോഹൂ. എഫ്രയീമ്യനായ സൂഫിന്റെ
മകനായിരുന്നു തോഹൂ. 2 എല്ക്കാനയ്ക്ക്
രണ്ടു ഭാര്യമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഹന്നായും
പെനിന്നായും.പെനിന്നായ്ക്ക് മക്കൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഹന്നായ്ക്ക് മക്കൾ ഇല്ലായിരുന്നു.
3 അവൻ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ
നമസ്കരിക്കുവാനും യാഗം അർപ്പിക്കുവാനും
തന്റെ പട്ടണത്തിൽനിന്ന് എല്ലാ വർഷവും
ശീലോവിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു; ഏലിയുടെ
രണ്ടു പുത്രന്മാരായ യഹോവയുടെ
പുരോഹിതന്മാരായിരുന്ന ഹൊഫ്നിയും
ഫീനെഹാസും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
4 എല്ക്കാനാ യാഗം കഴിക്കുമ്പോഴെല്ലാം
തന്റെ ഭാര്യയായ പെനിന്നായ്ക്കും അവളുടെ
എല്ലാ പുത്രന്മാർക്കും പുത്രിമാർക്കും
ഓഹരി* കൊടുക്കും. 5 അവൻ ഹന്നായെ
സ്നേഹിച്ചിരുന്നത് കൊണ്ട് ഇരട്ടി ഓഹരി
കൊടുക്കും. എന്നാൽ യഹോവ അവൾക്ക്
മക്കളെ നല്കിയിരുന്നില്ല. 6 യഹോവ അവളുടെ

---

* **അദ്ധ്യായം. 1. 4** ഓഹരി = യാഗവസ്തുവിന്റെ ഒരു ഭാഗം.

ഗർഭം അടച്ചിരുന്നതിനാൽ പ്രതിയോഗിയായ
പെനിന്നാ അവളെ വ്യസനിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം
പ്രകോപിപ്പിച്ചു. 7 ഹന്നാ യഹോവയുടെ
ആലയത്തിലേക്ക് പോകുന്ന സമയത്തെല്ലാം
അവൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. പെനിന്നാ
അവളെ പ്രകോപിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് അവൾ
കരഞ്ഞ് പട്ടിണികിടന്നു. 8 അവളുടെ ഭർത്താവായ
എല്ക്കാനാ അവളോട്: “ഹന്നേ, നീ എന്തിന്
കരയുന്നു? എന്തിന് പട്ടിണികിടക്കുന്നു? നീ
വ്യസനിക്കുന്നത് എന്ത്? ഞാൻ നിനക്ക്
പത്ത് പുത്രന്മാരേക്കാൾ നല്ലതല്ലയോ”
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവർ ശീലോവിൽവച്ച്
തിന്നുകയും കുടിക്കയും ചെയ്തശേഷം ഹന്നാ
എഴുന്നേറ്റ് പോയി. പുരോഹിതനായ ഏലി
യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ ഒരു
പീഠത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. 10 അവൾ
ഹൃദയവേദനയോടെ യഹോവയോട് പ്രാർത്ഥിച്ച്
വളരെ കരഞ്ഞു. 11 അവൾ ഒരു നേർച്ചനേർന്നു†;
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ, അടിയന്റെ‡
സങ്കടം നോക്കി അടിയനെ ഓർക്കുകയും,
അടിയനെ മറക്കാതെ ഒരു പുത്രനെ നല്കുകയും
ചെയ്താൽ, അടിയൻ അവനെ അവന്റെ
ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവനും യഹോവയ്ക്ക്
കൊടുക്കും; അവന്റെ തലമുടി ഒരിക്കലും
ക്ഷൗരം ചെയ്യുകയില്ലാ എന്നു പറഞ്ഞു.
12 ഇങ്ങനെ അവൾ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഏലി അവളുടെ

---

† **അദ്ധ്യായം. 1. 11** നേർച്ച = യഹോവയോടുള്ള പ്രതിജ്ഞ
‡ **അദ്ധ്യായം. 1. 11** അടിയൻ = ഞാൻ എന്ന സംബോധനയുടെ ഒരു വിനയ രൂപം.

മുഖം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. 13 ഹന്നാ ഹൃദയം
കൊണ്ട് സംസാരിച്ചതിനാൽ അവളുടെ അധരം
അനങ്ങിയത് മാത്രമാണ് ഏലി കണ്ടത്.
ശബ്ദം കേൾക്കാനില്ലായിരുന്നു; അതുകൊണ്ട്
അവൾക്കു ലഹരിപിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഏലിക്കു
തോന്നിപ്പോയി. 14 ഏലി അവളോട്: “നീ എത്ര
നേരം ഇങ്ങനെ ലഹരിപിടിച്ചിരിക്കും? നിന്റെ
വീഞ്ഞ് ഇറങ്ങട്ടെ” എന്ന് പറഞ്ഞു. 15 അതിന്
ഹന്നാ ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: അങ്ങനെയല്ല,
യജമാനനേ; ഞാൻ മനോവ്യസനമുള്ളൊരു
സ്ത്രീ; ഞാൻ വീഞ്ഞോ മദ്യമോ കുടിച്ചിട്ടില്ല;
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ എന്റെ ഹൃദയം
പകരുക ആണ് ചെയ്തത്. 16 അടിയനെ
ഒരു നീചസ്ത്രീയായി വിചാരിക്കരുതേ;
അടിയൻ അത്യധികമായ സങ്കടവും വ്യസനവും
കൊണ്ടാകുന്നു സംസാരിച്ചത്. 17 അതിന് ഏലി:
“നീ സമാധാനത്തോടെ പോക; യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവത്തോടുള്ള നിന്റെ അപേക്ഷ അവിടുന്ന്
നിനക്കു നല്കുമാറാകട്ടെ” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
18 അടിയന് അങ്ങയുടെ കൃപ ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ
എന്ന് പറഞ്ഞ് അവൾ പോയി ഭക്ഷണം
കഴിച്ചു; അവളുടെ മുഖം പിന്നെ വാടിയതുമില്ല.
19 അതിനുശേഷം അവർ അതിരാവിലെഎഴുന്നേറ്റ്
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നമസ്കരിച്ചശേഷം
രാമയിൽ അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.
എന്നാൽ എല്ക്കാനാ തന്റെ ഭാര്യയായ ഹന്നയെ
പരിഗ്രഹിച്ചു; യഹോവ അവളെ ഓർത്തു. 20 ഒരു
വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹന്നാ ഗർഭംധരിച്ച് ഒരു
മകനെ പ്രസവിച്ചു; ഞാൻ അവനെ യഹോവയോട്

അപേക്ഷിച്ചുവാങ്ങി എന്ന് പറഞ്ഞ് അവന്
ശമൂവേൽ എന്ന് പേരു നൽകി. 21 പിന്നെ
എല്ക്കാനായും കുടുംബവും യഹോവയ്ക്ക് എല്ലാ
വർഷവും ഉള്ള യാഗവും നേർച്ചയും കഴിപ്പാൻ
പോയി. 22 എന്നാൽ ഹന്നാ കൂടെപോയില്ല; അവൾ
ഭർത്താവിനോട്: “ശിശുവിന്റെ മുലകുടി മാറട്ടെ;
പിന്നെ അവൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
എന്നും താമസിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ അവനെയും
കൊണ്ടുപോരാം” എന്ന് പറഞ്ഞു. 23 എല്ക്കാനാ
അവളോട്: “നിനക്ക് ഉചിതമായത് ചെയ്യുക;
അവന്റെ മുലകുടി മാറുംവരെ താമസിക്കുക;
യഹോവ തന്റെ വചനം നിവർത്തിക്കട്ടെ” എന്ന്
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ശിശുവിന്റെ മുലകുടി
മാറുന്നത് വരെ അവൾ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു
24 ശിശുവിന്റെ മുലകുടി മാറിയശേഷം അവൾ
മൂന്ന് വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു കാളയും ഒരു §പറ
മാവും ഒരു തുരുത്തി* വീഞ്ഞുമായി അവനെ
ശീലോവിൽ യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്ക്
കൊണ്ടുചെന്നു: ബാലനോ ചെറുപ്പമായിരുന്നു.
25 അവർ കാളയെ അറുത്തിട്ട് ബാലനെ ഏലിയുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു. 26 അവൾ അവനോട്
പറഞ്ഞത്: “യജമാനനേ; യഹോവയോട്
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ സമീപത്ത് നിന്നിരുന്ന
സ്ത്രീ ഞാൻ ആകുന്നു. 27 ഈ ബാലന് വേണ്ടി
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഞാൻ യഹോവയോട് കഴിച്ച
അപേക്ഷ യഹോവ എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു.
28 അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവനെ യഹോവയ്ക്ക്

§ **അദ്ധ്യായം. 1. 24** പറ = 10 ഇടങ്ങഴി * **അദ്ധ്യായം. 1. 24** തുരുത്തി = വീഞ്ഞു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി മൃഗങ്ങളുടെ തോൽ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ തോൽക്കുടം

സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ യഹോവയ്ക്ക് സമർപ്പിതനായിരിക്കും". അവർ അവിടെ യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു.

അദ്ധ്യായം. 2

1 അതിനുശേഷം ഹന്നാ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു:
"എന്റെ ഹൃദയം യഹോവയിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു;
എന്റെ ശിരസ്സ് യഹോവയാൽ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു;;
അങ്ങയുടെ രക്ഷയിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട്;
ഞാൻ എന്റെ വായ് ശത്രുക്കളുടെ നേരെ വിശാലമാക്കുന്നു;
2 യഹോവയെപ്പോലെ പരിശുദ്ധൻ ഇല്ല;
അങ്ങല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ലല്ലോ;
നമ്മുടെ ദൈവത്തെപ്പോലെ ഒരു പാറയും* ഇല്ല.
3 അഹങ്കാരത്തോടെ ഇനി സംസാരിക്കരുത്;
നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്ന് ഡംഭമുള്ള വാക്കുകൾ പുറപ്പെടരുത്.
യഹോവ സർവ്വജ്ഞാനമുള്ള ദൈവം;
അവിടുന്ന് പ്രവൃത്തികളെ തൂക്കിനോക്കുന്നു
4 വീരന്മാരുടെ വില്ലു ഒടിഞ്ഞുപോകുന്നു;
ബലഹീനർ ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നു. 5 മുൻകാലത്ത്
സമ്പന്നരായിരുന്നവർ ഇപ്പോൾ ആഹാരത്തിനായി കൂലിക്കു നില്ക്കുന്നു;
വിശന്നവർ വിശ്രമം പ്രാപിക്കുന്നു;
മച്ചി† ഏഴു പ്രസവിക്കുന്നു;

---

* **അദ്ധ്യായം. 2. 2** പാറ = ഉറപ്പോടെ നമുക്കു ആശ്രയിക്കാവുന്ന സങ്കേതം † **അദ്ധ്യായം. 2. 5** മച്ചി = പ്രസവിക്കാൻ കഴിയാത്ത സ്ത്രീ

അനേകം മക്കൾ ഉള്ളവൾക്കു ആരും ആശ്രയമില്ലാതാകുന്നു.
6 യഹോവ ജീവൻ എടുക്കുകയും ജീവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;
പാതാളത്തിൽ ഇറക്കുകയും അവിടെ നിന്ന് തിരികെ കയറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു.
7 യഹോവ ദാരിദ്ര്യവും സമ്പത്തും നല്കുന്നു;
അവിടുന്ന് താഴ്ത്തുകയും ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.
8 യഹോവ ദരിദ്രനെ പൊടിയിൽനിന്നു ഉയർത്തുന്നു;
അഗതിയെ കുപ്പ[‡]യിൽനിന്ന് എഴുന്നേല്പിക്കുന്നു;
പ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടെ ഇരുത്തുവാനും മഹത്വ സിംഹാസനം അവകാശമായി നല്കുവാനും തന്നേ.
ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ യഹോവയ്ക്കുള്ളവ;
ഭൂമണ്ഡലത്തെ അവയുടെമേൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
9 തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാലുകളെ യഹോവ കാക്കുന്നു;
ദുഷ്ടന്മാർ അന്ധകാരത്തിൽ നിശബ്ദരാകുന്നു;
സ്വന്ത ശക്തിയാൽ ആരും ജയിക്കുകയില്ല.
10 യഹോവയോടു എതിർക്കുന്നവൻ തകർന്നു പോകുന്നു;
അവിടുന്ന് ആകാശത്തുനിന്ന് അവരുടെമേൽ ഇടി വെട്ടിക്കുന്നു.
യഹോവ ഭൂമിയെ മുഴുവൻ വിധിക്കുന്നു;
തന്റെ രാജാവിന് ശക്തി കൊടുക്കുന്നു;
തന്റെ അഭിഷിക്തന്റെ ശിരസ്സ് ഉയർത്തുന്നു.”
11 പിന്നെ എല്ക്കാനാ രാമയിൽ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. ബാലൻ പുരോഹിതനായ

---

‡ **അദ്ധ്യായം. 2. 8** കുപ്പ =ചപ്പു ചവറുകൾ

ഏലിയുടെ മുമ്പിൽ യഹോവയ്ക്ക് ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തുവന്നു.
12 എന്നാൽ ഏലിയുടെ പുത്രന്മാർ
ദുഷ്പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നവരും യഹോവയെ
ഓർക്കാത്തവരും ആയിരുന്നു. 13 ഈ
പുരോഹിതന്മാർ ജനത്തോട് ഇപ്രകാരം
ചെയ്തു: ആരെങ്കിലും യാഗം കഴിക്കുമ്പോൾ,
മാംസം വേവിക്കുന്ന സമയത്ത് പുരോഹിതന്റെ
ബാല്യക്കാരൻ കയ്യിൽ മുപ്പല്ലിയുമായി§ വന്ന്
14 കലത്തിലോ ഉരുളിയിലോ കുട്ടകത്തിലോ
ചട്ടിയിലോ കുത്തും; മുപ്പല്ലിയിൽ പിടിച്ചതെല്ലാം
പുരോഹിതൻ എടുക്കും. ശീലോവിൽ വരുന്ന
എല്ലാ യിസ്രായേല്യരോടും അവർ അങ്ങനെ
ചെയ്യും. 15 മേദസ്സു* ദഹിപ്പിക്കും മുമ്പെ
പുരോഹിതന്റെ ബാല്യക്കാരൻ വന്ന് യാഗം
കഴിക്കുന്നവനോടു: പുരോഹിതന് വറുക്കുന്നതിന്
മാംസം തരിക; പച്ചമാംസമല്ലാതെ വേവിച്ചത്
അവൻ വാങ്ങുകയില്ല എന്ന് പറയും. 16 മേദസ്സ്
ദഹിപ്പിച്ചുകഴിയട്ടെ; അതിന്റെശേഷം നീ
ആഗ്രഹിക്കുന്നേടത്തോളം എടുത്തുകൊൾക
എന്ന് യാഗം കഴിക്കുന്നവൻ പറഞ്ഞാൽ
ബാല്യക്കാരൻ അവനോട്: അല്ല, ഇപ്പോൾ തന്നേ
തരണം; അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ബലമായി എടുക്കും
എന്ന് പറയും. 17 ഇങ്ങനെ ഏലിയുടെ പുത്രന്മാർ
യഹോവയുടെ വഴിപാടിനെ നിന്ദിച്ചതുകൊണ്ടു
അവരുടെ പാപം യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ഏറ്റവും വലിയതായിരുന്നു.

---

§ **അദ്ധ്യായം. 2. 13** മുപ്പല്ലി = ഭക്ഷണം കുത്തിയെടുക്കുന്ന ഉപകരണം

* **അദ്ധ്യായം. 2. 15** മേദസ്സു = മാംസത്തിന്റെ കൊഴുപ്പ്

18 എന്നാൽ ശമൂവേൽ എന്ന ബാലനോ
പഞ്ഞിനൂൽ കൊണ്ടുള്ള അങ്കി ധരിച്ച്
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തുവന്നു. 19 ശമുവേലിന്റെ അമ്മ എല്ലാ
വർഷവും ഒരു ചെറിയ അങ്കി ഉണ്ടാക്കും. തന്റെ
ഭർത്താവിനോടുകൂടെ എല്ലാ വർഷവുമുള്ള യാഗം
അർപ്പിക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ അത് ശമുവേലിന്
കൊണ്ടുവന്ന് കൊടുക്കും. 20 എന്നാൽ ഏലി
എല്ക്കാനയെയും അവന്റെ ഭാര്യയെയും
അനുഗ്രഹിച്ചു; "ഈ സ്ത്രീ യഹോവയ്ക്ക്
സമർപ്പിച്ച ബാലന് പകരം, യഹോവ അവളിൽ
നിന്ന് നിനക്ക് മക്കളെ നല്കുമാറാകട്ടെ" എന്ന്
പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവർ തങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്ക്
പോയി. 21 യഹോവ ഹന്നായെ അനുഗ്രഹിച്ചു;
അവൾ ഗർഭംധരിച്ച് മൂന്നു പുത്രന്മാരെയും രണ്ടു
പുത്രിമാരെയും പ്രസവിച്ചു. ശമൂവേൽബാലൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വളർന്നു.

22 ഏലി വൃദ്ധനായി. അവന്റെ
പുത്രന്മാർ എല്ലാ യിസ്രായേൽ
മക്കളോടും ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചും,
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ
സേവ ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളോടുകൂടെ
ശയിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അവൻ കേട്ടു.
23 അവൻ അവരോടു: "നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ
പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്ത്? നിങ്ങളുടെ
ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് ഈ ജനമൊക്കെയും
പറഞ്ഞ് ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. 24 അങ്ങനെ
അരുത്, എന്റെ മക്കളേ, യഹോവയുടെ ജനം
നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരത്തുന്ന കേൾവി നന്നല്ല.

25 മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനോടു പാപം ചെയ്താൽ
അവന് വേണ്ടി ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കാം;
മനുഷ്യൻ യഹോവയോടു പാപം ചെയ്താലോ
അവന് വേണ്ടി ആർ അപേക്ഷിക്കും എന്ന്
പറഞ്ഞു. എങ്കിലും അവരെ കൊല്ലുവാൻ
യഹോവ നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ അപ്പന്റെ
വാക്ക് അനുസരിച്ചില്ല. 26 ശമൂവേൽബാലനോ
യഹോവയ്ക്കും മനുഷ്യർക്കും പ്രീതിയുള്ളവനായി
വളർന്നു.
27 അതിനുശേഷം ഒരു ദൈവപുരുഷൻ
ഏലിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനോടു
പറഞ്ഞത്: യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
"നിന്റെ പിതൃഭവനം മിസ്രയീമിൽ ഫറവോന്റെ
ഗൃഹത്തിന് അടിമകളായിരുന്നപ്പോൾ
ഞാൻ എന്നെ അഹരോന് വെളിപ്പെടുത്തി.
28 എന്റെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ കയറുവാനും
ധൂപം കാട്ടുവാനും എന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഏഫോദ്† ധരിക്കുവാനും ഞാൻ അവനെ
യിസ്രായേലിന്റെ സകലഗോത്രത്തിൽനിന്നും
എനിക്കു പുരോഹിതനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സകലദഹനയാഗങ്ങളെയും
ഞാൻ നിന്റെ പിതൃഭവനത്തിന് കൊടുത്തു.
29 തിരുനിവാസത്തിൽ അർപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ
കല്പിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ യാഗവും വഴിപാടും
നിങ്ങൾ നിന്ദിക്കുന്നത് എന്തിന്? എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ എല്ലാവഴിപാടുകളിലും
പ്രധാനഭാഗംകൊണ്ടു നിങ്ങളെത്തന്നെ
കൊഴുപ്പിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നീ നിന്റെ

† **അദ്ധ്യായം. 2. 28** ഏഫോദ് = ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാനുള്ള അങ്കി

പുത്രന്മാരെ എന്നെക്കാൾ ബഹുമാനിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നത് എന്ത്? 30 അതുകൊണ്ട്
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ ഭവനവും
നിന്റെ പിതൃഭവനവും എന്റെ സന്നിധിയിൽ
നിത്യം ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ
കല്പിച്ചിരുന്നു നിശ്ചയം; ഇപ്പോഴോ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: അങ്ങനെ ഒരിക്കലും
ആകുകയില്ല; എന്നെ മാനിക്കുന്നവരെ
ഞാൻ മാനിക്കും; എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവർ
നിന്ദിതരാകും. 31 നിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒരു വൃദ്ധനും
ഉണ്ടാകാതവണ്ണം ഞാൻ നിന്റെയും നിന്റെ
പിതൃഭവനത്തിന്റെയും ശക്തി തകർത്തുകളയുന്ന
നാളുകൾ ഇതാ വരുന്നു. 32 യിസ്രായേലിന്
ലഭിപ്പാനുള്ള എല്ലാനന്മകളുടെയും മദ്ധ്യേ
നീ തിരുനിവാസത്തിൽ ഒരു എതിരാളിയെ
കാണും; നിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒരുനാളും
ഒരു വൃദ്ധനും ഉണ്ടാകുകയില്ലാ. 33 നിന്റെ
മക്കളൊക്കെയും യൗവ്വനത്തിൽ മരിക്കും.
നിന്റെ കണ്ണു ക്ഷീണിപ്പിക്കുവാനും നിന്റെ
ഹൃദയം വ്യസനിപ്പിപ്പാനും ഞാൻ നിന്റെ
ഭവനത്തിൽ ഒരാളെ എന്റെ യാഗപീഠത്തിൽ നിന്നു
നശിപ്പിക്കാതെ വച്ചേക്കും; 34 നിന്റെ പുത്രന്മാരായ
ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും ഒരേ ദിവസത്തിൽ
തന്നേ മരിക്കും. അത് നിനക്ക് ഒരു അടയാളം
ആകും; 35 എന്നാൽ എന്റെ പ്രസാദവും ഹിതവും
അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു വിശ്വസ്തപുരോഹിതനെ
ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കും; അവന് ഞാൻ
സ്ഥിരമായ ഒരു ഭവനം പണിയും; അവൻ എന്റെ

അഭിഷിക്തന്റെ മുൻപിൽ നിത്യം ശുശ്രൂഷ ചെയ്യും.
36 നിന്റെ ഭവനത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവനെല്ലാം
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ഒരു വെള്ളിക്കാശിനും
ഒരു അപ്പത്തിനും ആയി അവനെ കുമ്പിട്ട്
ഒരു കഷണം അപ്പം ലഭിക്കേണ്ടതിന് എന്നെ
ഒരു പുരോഹിതന്റെ വേലയ്ക്കാക്കേണമേ
എന്നപേക്ഷിക്കും.

അദ്ധ്യായം.3

1 ശമൂവേൽബാലൻ ഏലിയുടെ ശിക്ഷ്ണത്തിൽ
യഹോവയ്ക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്ത് പോന്നു;
ആ കാലത്ത് യഹോവയുടെ വചനം വളരെ
കുറവായിരുന്നു; ദർശനങ്ങളും അധികം
ഇല്ലായിരുന്നു. 2 ഒരിക്കൽ ഏലി തന്റെ
മുറിയിൽ കിടന്നുറങ്ങി; അവന്റെ കാഴ്ചശക്തി
മങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. 3 ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം ഇരിക്കുന്ന യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തിൽ
ദൈവത്തിന്റെ വിളക്ക് അണയുന്നതിനു
മുൻപെ ശമൂവേൽ ചെന്ന് കിടന്നു. 4 യഹോവ
ശമൂവേലിനെ വിളിച്ചു: “അടിയൻ” എന്ന്
അവൻ വിളികേട്ടു ഏലിയുടെ അടുക്കലേക്ക്
ഓടിച്ചെന്നു: “അടിയൻ ഇതാ; അങ്ങ് എന്നെ
വിളിച്ചുവോ” എന്നു ചോദിച്ചു. 5 “ഞാൻ
വിളിച്ചില്ല; പോയി കിടന്നുകൊൾക” എന്നു ഏലി
പറഞ്ഞു; അവൻ പോയി കിടന്നു. 6 യഹോവ
പിന്നെയും “ശമൂവേലേ!” എന്നു വിളിച്ചു.
ശമൂവേൽ എഴുന്നേറ്റ് ഏലിയുടെ അടുക്കൽ
ഓടി ചെന്നു: “അടിയൻ ഇതാ; അങ്ങ് എന്നെ
വിളിച്ചുവോ” എന്നു ചോദിച്ചു. “ഞാൻ വിളിച്ചില്ല,

മകനേ; പോയി കിടന്നുകൊൾക" എന്ന് അവൻ
പറഞ്ഞു. 7 ശമൂവേൽ അന്നുവരെ യഹോവയെ
അറിഞ്ഞില്ല; യഹോവയുടെ വചനം അവന്
വെളിപ്പെട്ടതുമില്ല. 8 യഹോവ ശമൂവേലിനെ
മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും വിളിച്ചു. വീണ്ടും അവൻ
എഴുന്നേറ്റ് ഏലിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
"അടിയൻ ഇതാ; അങ്ങ് എന്നെ വിളിച്ചുവല്ലോ"
എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യഹോവയായിരുന്നു
ബാലനെ വിളിച്ചത് എന്ന് ഏലിക്ക് മനസ്സിലായി.
9 ഏലി ശമൂവേലിനോട്: "പോയി കിടന്നുകൊൾക;
ഇനിയും നിന്നെ വിളിച്ചാൽ: യഹോവേ,
അരുളിച്ചെയ്യേണമേ; അടിയൻ കേൾക്കുന്നു"
എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളേണം. അങ്ങനെ ശമൂവേൽ
തന്റെ സ്ഥലത്ത് ചെന്നുകിടന്നു. 10 അപ്പോൾ
യഹോവ വന്ന് മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ: "ശമൂവേലേ,
ശമൂവേലേ," എന്ന് വിളിച്ചു. അതിന് ശമൂവേൽ:
"അരുളിച്ചെയ്യണമേ; അടിയൻ കേൾക്കുന്നു"
എന്ന് പറഞ്ഞു. 11 യഹോവ ശമൂവേലിനോട്
അരുളിച്ചെയ്തത്: "ഇതാ, ഞാൻ യിസ്രായേലിൽ
ഒരു കാര്യം ചെയ്യും; അത് കേൾക്കുന്നവർ
ഞെട്ടും. 12 ഞാൻ ഏലിയുടെ ഭവനത്തെക്കുറിച്ചു
അരുളിച്ചെയ്ത എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഞാൻ അന്ന്
അവന്റെമേൽ ആദ്യം മുതൽ അവസാനംവരെ
പൂർത്തീകരിക്കും. 13 അവന്റെ പുത്രന്മാർ
ദൈവദൂഷണം* പറയുന്ന പാപം അവൻ
അറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ മക്കളെ
ശാസിച്ച് തടഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ
ഭവനത്തിന് എന്നേക്കും ശിക്ഷ വിധിക്കും" എന്ന്

* **അദ്ധ്യായം**.3. **13** ദൈവദൂഷണം = ദൈവത്തെ നിന്ദിച്ചു സംസാരിക്കുക

ഞാൻ അവനോട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 14 ഏലിയുടെ
ഭവനം ചെയ്ത പാപത്തിന്, യാഗത്താലും
വഴിപാടിനാലും ഒരു കാലത്തും പരിഹാരം
വരികയില്ല എന്ന് ഞാൻ സത്യംചെയ്തിരിക്കുന്നു.
15 പിന്നെ ശമൂവേൽ രാവിലെവരെ കിടന്നുറങ്ങി;
രാവിലെ യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ
വാതിലുകൾ തുറന്നു. എന്നാൽ ഈ ദർശനം
ഏലിയെ അറിയിപ്പാൻ ശമൂവേൽ ഭയപ്പെട്ടു.
16 ഏലി ശമൂവേലിനെ വിളിച്ചു: "ശമൂവേലേ,
മകനേ." "അടിയൻ ഇതാ" എന്ന് അവൻ
പറഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ ഏലി: "നിനക്കുണ്ടായ
അരുളപ്പാട് എന്ത്? എന്നോട് ഒന്നും മറച്ചു
വയ്ക്കരുതേ; നിന്നോട് അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു
വാക്കെങ്കിലും എന്നോട് പറയാതിരുന്നാൽ ദൈവം
നിന്നോട് അങ്ങനെ തന്നെയോ, അതിലധികമോ
ചെയ്യട്ടെ" എന്ന് പറഞ്ഞു. 18 അങ്ങനെ ശമൂവേൽ
സകലവും അവനെ അറിയിച്ചു; ഒന്നും മറച്ചു
വെച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഏലി: "യഹോവയാണല്ലോ
ഇത് അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്നത്; അവിടുത്തെ
ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു.
19 ശമൂവേൽ വളർന്നു, യഹോവ അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ വചനങ്ങളിൽ
ഒന്നും നിഷ്ഫലമാകുവാൻ ഇട വരുത്തിയില്ല.
20 ദാൻമുതൽ ബേർ-ശേബാവരെ ഉള്ള
യിസ്രായേൽ ജനമൊക്കെയും ശമൂവേൽ
യഹോവയുടെ വിശ്വസ്തപ്രവാചകൻ എന്ന്
ഗ്രഹിച്ചു. 21 യഹോവ ശീലോവിൽവച്ച് ശമൂവേലിന്
യഹോവയുടെ വചനത്താൽ വെളിപ്പെട്ടശേഷം,
വീണ്ടും ശീലോവിൽവച്ച് പ്രത്യക്ഷനായി.

അദ്ധ്യായം. 4

1 ശമൂവേൽ ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ
എല്ലാ യിസ്രായേൽജനങ്ങളെയും
അറിയിച്ചപ്പോൾ: യിസ്രായേൽ ജനങ്ങൾ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ നേരെ യുദ്ധത്തിന്
പുറപ്പെട്ടു, ഏബെൻ-ഏസെരിന്നരികെ
പാളയം ഇറങ്ങി, ഫെലിസ്ത്യർ അഫേക്കിലും
പാളയമിറങ്ങി, 2 ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിന്റെ
നേരെ അണിനിരന്നു; യുദ്ധത്തിൽ
യിസ്രായേൽജനങ്ങൾ ഫെലിസ്ത്യരോട്
തോറ്റുപോയി; ഏകദേശം നാലായിരംപേരെ
അവർ പോർക്കളത്തിൽവച്ചു സംഹരിച്ചു.
3 പടജ്ജനം പാളയത്തിൽ വന്നപ്പോൾ
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർ: "ഇന്ന് യഹോവ നമ്മെ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ മുൻപിൽ പരാജയപ്പെടുത്തിയത്
എന്തിന്? നാം ശീലോവിൽനിന്ന് യഹോവയുടെ
നിയമപെട്ടകം നമ്മുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു
വരിക; അത് നമ്മുടെ ഇടയിൽ വന്നാൽ നമ്മെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കും" എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ ജനം ശീലോവിലേക്ക്
ആളയച്ചു, അവർ കെരൂബുകളുടെ മദ്ധ്യേ
അധിവസിക്കുന്നവനായ, സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം അവിടെനിന്ന്
കൊണ്ടുവന്നു. ഏലിയുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരായ
ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും ദൈവത്തിന്റെ
നിയമപെട്ടകത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
5 യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം പാളയത്തിൽ
എത്തിയപ്പോൾ ഭൂമി കുലുങ്ങത്തക്കവണ്ണം

യിസ്രായേലെല്ലാം ഉച്ചത്തിൽ ആർപ്പിട്ടു*.
6 ഫെലിസ്ത്യർ ആർപ്പിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിട്ട്: “എബ്രായരുടെ പാളയത്തിൽ ഈ വലിയ ആർപ്പിന്റെ കാരണം എന്ത് ” എന്ന് അന്വേഷിച്ചു, യഹോവയുടെ പെട്ടകം പാളയത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു.
7 ദൈവം പാളയത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് ഫെലിസ്ത്യർ പറഞ്ഞു. അവർ ഭയപ്പെട്ട് പറഞ്ഞത്: “നമുക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! ഇങ്ങനെ ഒരു കാര്യം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.
8 നമുക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! ശക്തിയുള്ള ഈ ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് നമ്മെ ആര് രക്ഷിക്കും? മിസ്രയീമ്യരെ മരുഭൂമിയിൽ പലവിധ ബാധകളാൽ ഞെരുക്കിയ ദൈവം ഇതു തന്നേ.
9 ഫെലിസ്ത്യരേ, ധൈര്യം പൂണ്ട് പൗരുഷം കാണിപ്പിൻ; എബ്രായർ നിങ്ങൾക്ക് ദാസന്മാർ ആയിരുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ അവർക്ക് ആകരുത്; പൗരുഷത്തോടെ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അങ്ങനെ ഫെലിസ്ത്യർ യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ യിസ്രായേൽ തോറ്റു; ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ വീട്ടിലേക്കു ഓടി; യിസ്രായേലിൽ മുപ്പതിനായിരം കാലാൾ† വീണുപോകത്തക്കവണ്ണം ഒരു മഹാസംഹാരം ഉണ്ടായി.
11 ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിക്കപ്പെട്ടു; ഏലിയുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരായ ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും കൊല്ലപ്പെട്ടു.
12 യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്ന് ഒരു

* **അദ്ധ്യായം. 4. 5** ആർപ്പ് = ഉച്ചത്തിൽ അലറുക
† **അദ്ധ്യായം. 4. 10** കാലാൾ = നിലത്തുനിന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന സൈന്യം

ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരൻ വസ്ത്രം കീറിയും
തലയിൽ മണ്ണ് വാരിയിട്ടുംകൊണ്ട് ഓടി.
അയാൾ അന്നുതന്നെ ശീലോവിൽ വന്നു.
13 അവൻ വരുമ്പോൾ ഏലി നോക്കിക്കൊണ്ട്
വഴിയരികെ തന്റെ പീഠത്തിൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു;
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തെക്കുറിച്ച് അവന്റെ
ഹൃദയം വ്യസനിച്ചിരുന്നു; ആ മനുഷ്യൻ
പട്ടണത്തിൽ എത്തി ഈ വാർത്ത പറഞ്ഞപ്പോൾ
പട്ടണത്തിലെല്ലാവരും ഭയന്നു നിലവിളിച്ചു. 14 ഏലി
നിലവിളികേട്ടപ്പോൾ ഈ ആരവം എന്ത് എന്ന്
ചോദിച്ചു. ആ മനുഷ്യൻ തിടുക്കത്തോടെ
വന്ന് ഏലിയോടും അറിയിച്ചു. 15 ഏലി
തൊണ്ണൂറ്റെട്ട് വയസ്സുള്ളവനും കാണുവാൻ
കഴിയാതവണ്ണം കണ്ണ് മങ്ങിയവനും ആയിരുന്നു.
16 ആ മനുഷ്യൻ ഏലിയോട്: “ഞാൻ ഇപ്പോൾ
യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്ന് ഓടിവന്നവൻ ആകുന്നു
” എന്നു പറഞ്ഞു. “വാർത്ത എന്താകുന്നു,
മകനേ”, എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു. 17 അതിന്
ആ സന്ദേശവാഹകൻ: “യിസ്രായേൽ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ മുമ്പിൽ തോറ്റോടി; ജനത്തിൽ
ഒരു മഹാസംഹാരം ഉണ്ടായി; നിന്റെ രണ്ടു
പുത്രന്മാരായ ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും
കൊല്ലപ്പെട്ടു; ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകവും
പിടിക്കപ്പെട്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകത്തിന്റെ കാര്യം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഏലി
പടിവാതില്ക്കൽ,പീഠത്തിൽനിന്ന് പിറകോട്ടു
വീണു കഴുത്തൊടിഞ്ഞു മരിച്ചു; അവൻ വൃദ്ധനും
ഭാരമുള്ളവനും ആയിരുന്നു. അവൻ നാല്പത്
വർഷം യിസ്രായേലിന് ന്യായപാലനം ചെയ്തു.

19 എന്നാൽ അവന്റെ മരുമകൾ
ഫീനെഹാസിന്റെ ഭാര്യ പ്രസവം അടുത്ത
ഗർഭിണിയായിരുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
പിടിക്കപ്പെട്ടതും അമ്മാവിയപ്പനും ഭർത്താവും
മരിച്ചതും കേട്ടപ്പോൾ അവൾക്ക് പ്രസവവേദന
തുടങ്ങി; അവൾ നിലത്ത് വീണ് പ്രസവിച്ചു.
20 അവൾ മരിക്കാറായപ്പോൾ അരികെ
നിന്ന സ്ത്രീകൾ അവളോട്: “ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
നീ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചുവല്ലോ” എന്നു
പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല,
ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല. 21 ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
പിടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും അമ്മാവിയപ്പനെയും
ഭർത്താവിനെയും ഓർത്തിട്ടും: “മഹത്വം
യിസ്രായേലിൽനിന്ന് പൊയ്പോയി” എന്നു
പറഞ്ഞ് അവൾ കുഞ്ഞിന് ഈഖാബോദ്
എന്ന് പേർ ഇട്ടു. 22 ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം പിടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് “മഹത്വം
യിസ്രായേലിൽനിന്നു പൊയ്പോയി” എന്ന് അവൾ
പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം. 5

1 ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
എടുത്ത് അതിനെ ഏബെൻ-ഏസെരിൽനിന്ന്
അസ്തോദിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. 2 അവർ
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ദാഗോന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ
കൊണ്ടുചെന്ന് ദാഗോന്റെ *വിഗ്രഹത്തിന്റെ
അരികെ വച്ചു. 3 അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ
അസ്തോദ്യർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ദാഗോൻ

* **അദ്ധ്യായം. 5. 2** ദാഗോൻ = കൃഷിയുടെ ദേവൻ

യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
കമിഴ്ന്നുവീണ് കിടക്കുന്നത് കണ്ടു. അവർ
ദാഗോനെ എടുത്ത് വീണ്ടും അവന്റെ സ്ഥാനത്ത്
നിർത്തി. 4 അതിനടുത്ത ദിവസവും രാവിലെ
അവർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ദാഗോൻ യഹോവയുടെ
പെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കമിഴ്ന്നുവീണ്
കിടക്കുന്നത് കണ്ടു. ദാഗോന്റെ തലയും
അവന്റെ കൈപ്പത്തികളും വാതിൽ പടിമേൽ
മുറിഞ്ഞുകിടന്നു; തലയില്ലാത്ത ഉടൽ മാത്രം
ശേഷിച്ചിരുന്നു. 5 അതുകൊണ്ട് ദാഗോന്റെ
പുരോഹിതന്മാരും ദാഗോന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ
കടക്കുന്നവരും അസ്തോദിൽ ദാഗോന്റെ
വാതിൽ പടിമേൽ ഇന്നും ചവിട്ടുകയില്ല.

6 എന്നാൽ യഹോവയുടെ ശിക്ഷ
അസ്തോദ്യരുടെമേൽ കഠിനമായിരുന്നു;
അവൻ അവരെ നശിപ്പിച്ചു.അസ്തോദിലും
അതിന്റെ അതിരുകളിലും ഉള്ളവർക്ക്
മൂലരോഗം ബാധിച്ചു. 7 അങ്ങനെ
സംഭവിച്ചത് അസ്തോദ്യർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ട്:
“യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇരിക്കരുത്; യഹോവയുടെ
ശിക്ഷ നമ്മുടെമേലും നമ്മുടെ ദേവനായ
ദാഗോന്റെ മേലും കഠിനമായിരിക്കുന്നു”
എന്ന് പറഞ്ഞു. 8 പിന്നീട് അവർ ആളയച്ച്
ഫെലിസ്ത്യരുടെ എല്ലാ പ്രഭുക്കന്മാരെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി: “യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം സംബന്ധിച്ച് നാം എന്ത് ചെയ്യേണം?
” എന്ന് ചോദിച്ചു. അതിന് അവർ:
“യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ഗത്ത്

എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു് കൊണ്ടുപോകട്ടെ” എന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം കൊണ്ടുപോയി.
9 അവർ അത് കൊണ്ടുചെന്നശേഷം യഹോവയുടെ ശിക്ഷ ആ പട്ടണത്തെയും പട്ടണക്കാരെയും ബാധിച്ചു; അവർക്കു മൂലരോഗം ബാധിച്ചു.
10 അതുകൊണ്ട് അവർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എക്രോനിലേക്ക് കൊടുത്തയച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എക്രോനിൽ എത്തിയപ്പോൾ എക്രോന്യർ: “നമ്മെയും നമുക്കുള്ളവരെയും കൊല്ലുവാൻ അവർ യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം നമ്മുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു” എന്ന് പറഞ്ഞ് നിലവിളിച്ചു.
11 അവർ ആളയച്ച് ഫെലിസ്ത്യരുടെ എല്ലാ പ്രഭുക്കന്മാരെയും കൂട്ടിവരുത്തി: “യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം നമ്മെയും നമ്മുടെ ജനത്തെയും കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന് അതിനെ തിരിച്ചയയ്ക്കണം; അത് വീണ്ടും അതിന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോകട്ടെ” എന്ന് പറഞ്ഞു. ആ പട്ടണത്തിലെങ്ങും മരണകരമായ പരിഭ്രമം ഉണ്ടായി; എന്തെന്നാൽ യഹോവയുടെ ശിക്ഷ അവിടെയും അതികഠിനമായിരുന്നു.
12 മരിക്കാതിരുന്നവർ മൂലരോഗത്താൽ ബാധിതരായി; പട്ടണത്തിലെ നിലവിളി ആകാശത്തിലേക്കുയർന്നു.

അദ്ധ്യായം. 6

1 യഹോവയുടെ പെട്ടകം ഏഴു മാസം ഫെലിസ്ത്യദേശത്ത് ആയിരുന്നു.
2 എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ പുരോഹിതന്മാരെയും

പ്രശ്നക്കാരെയും* വരുത്തി: “നാം യഹോവയുടെ
പെട്ടകം സംബന്ധിച്ച് എന്ത് ചെയ്യേണം? അതിനെ
അതിന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് എങ്ങനെയാണ്
തിരിച്ചയക്കേണ്ടത്?” എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു.
3 അതിന് അവർ: “നിങ്ങൾ യിസ്രായേല്യരുടെ
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം വിട്ടയയ്ക്കുന്നു എങ്കിൽ
വെറുതെ അയക്കാതെ, പ്രായശ്ചിത്തമായി
ഒരു വഴിപാട് അവന് കൊടുത്തയക്കേണം;
അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് സൗഖ്യം വരും;
യഹോവയുടെ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ വിട്ടുമാറാതെ
ഇരിക്കുന്നത് എന്ത് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാം”
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 “ഞങ്ങൾ അവന്
കൊടുത്തയക്കേണ്ട പ്രായശ്ചിത്തം എന്ത് ?” എന്ന്
ചോദിച്ചതിന് അവർ പറഞ്ഞത്: “ഫെലിസ്ത്യ
പ്രഭുക്കന്മാരുടെ എണ്ണത്തിനനുസരിച്ച് സ്വർണ്ണം
കൊണ്ടുള്ള അഞ്ച് മൂലക്കുരുക്കളും, സ്വർണ്ണം
കൊണ്ടുള്ള അഞ്ച് എലികളും കൊടുക്കേണം;
നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പ്രഭുക്കന്മാർക്കും
ഒരേ ബാധ ആയിരുന്നല്ലോ ഉണ്ടായിരുന്നത്.
5 അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ ബാധിച്ച
മൂലക്കുരുവിന്റെയും, നിങ്ങളുടെ ദേശത്തെ
നശിപ്പിക്കുന്ന എലിയുടെയും പ്രതിമകൾ
ഉണ്ടാക്കി, യിസ്രായേല്യരുടെ ദൈവത്തിന്
മുമ്പിൽ കാഴ്ച വെയ്ക്കണം; ഒരുവേള യഹോവ
തന്റെ ശിക്ഷ നിങ്ങളിൽനിന്നും, നിങ്ങളുടെ
ദേവന്മാരിൽനിന്നും, നിങ്ങളുടെ ദേശത്തിൽ
നിന്നും നീക്കും. 6 മിസ്രയീമ്യരും ഫറവോനും
അവരുടെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കിയതുപോലെ

* **അദ്ധ്യായം. 6. 2** പ്രശ്നക്കാർ = ജ്യോതിഷത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാവിഫലം പറയുന്നവർ

നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കുന്നത്
എന്തിന്? അവരുടെ ഇടയിൽ അത്ഭുതം
പ്രവൃത്തിച്ച ശേഷം ആണല്ലോ മിസ്രയീമ്യർ
യിസ്രായേല്യരെ വിട്ടയക്കയും, അവർ പോകയും
ചെയ്തത്. 7 അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഒരു
പുതിയ വണ്ടി ഉണ്ടാക്കി, നുകം† വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത,
കറവയുള്ള രണ്ടു പശുക്കളെ കൊണ്ടുവന്ന്,
വണ്ടിക്ക് കെട്ടുക. എന്നാൽ അവയുടെ
കുഞ്ഞുങ്ങളെ അവയുടെ അടുക്കൽനിന്ന്
വീട്ടിൽ തിരിച്ച് കൊണ്ടുപോകുക. 8 പിന്നെ
യഹോവയുടെ പെട്ടകം എടുത്ത് വണ്ടിയിൽ
വെക്കുക; നിങ്ങൾ അവന് പ്രായശ്ചിത്തമായി
കൊടുത്തയക്കുന്ന സ്വർണ്ണ രൂപങ്ങൾ ഒരു
ചെല്ലത്തിൽ അതിനരികെവച്ചു വണ്ടി തനിച്ച്
പോകുവാൻ അനുവദിക്കുക. 9 പിന്നെ അതിനെ
ശ്രദ്ധിക്കുവിൻ: അത് ബേത്ത്-ശേമെശിലേക്കുള്ള
വഴിയായി സ്വദേശത്തേക്ക് പോകുന്നു എങ്കിൽ
യഹോവ തന്നേയാകുന്നു നമുക്ക് ഈ
വലിയ ദുരിതം വരുത്തിയത്; അല്ലെങ്കിൽ
നമ്മെ ബാധിച്ചത് യഹോവയുടെ ശിക്ഷയല്ല,
അവിചാരിതമായി സംഭവിച്ചതാണ് എന്ന്
അറിയുക”. 10 അവർ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു;
പാൽ തരുന്ന രണ്ടു പശുക്കളെ വരുത്തി വണ്ടിക്ക്
കെട്ടി, അവയുടെ കിടാക്കളെ വീട്ടിൽ ഇട്ട് അടച്ചു.
11 പിന്നെ അവർ യഹോവയുടെ പെട്ടകവും,
സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള എലികളും മൂലക്കുരുവിന്റെ
പ്രതിമകളും ഇട്ടിരുന്ന പെട്ടിയും വണ്ടിയിൽ വെച്ചു.
12 ആ പശുക്കൾ നേരേ ബേത്ത്-ശേമെശിലേക്ക്

† **അദ്ധ്യായം. 6. 7** നുകം = കലപ്പ കെട്ടാനായി കാളക്കഴുത്തിൽ വയ്ക്കുന്ന ഉപകരണം

പോയി: അവ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് വലത്തോട്ടോ
ഇടത്തോട്ടോ മാറാതെ, പെരുവഴിയിൽ കൂടി
തന്നെ പോയി; ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാരും
ബേത്ത്-ശേമെശിന്റെ അതിർവരെ പിന്തുടർന്നു.
13 ആ സമയം ബേത്ത്-ശേമെശ്യർ താഴ്വരയിൽ
ഗോതമ്പ് കൊയ്യുകയായിരുന്നു: അവർ തല
ഉയർത്തി പെട്ടകം കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചു.
14 വണ്ടി ബേത്ത്-ശേമെശ്യനായ യോശുവയുടെ
വയലിൽ വന്ന് നിന്നു: അവിടെ ഒരു വലിയ കല്ല്
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ വണ്ടിക്ക് ഉപയോഗിച്ച
തടി വെട്ടിക്കീറി പശുക്കളെ യഹോവയ്ക്ക്
ഹോമയാഗം കഴിച്ചു. 15 ലേവ്യർ യഹോവയുടെ
പെട്ടകവും സ്വർണ്ണ രൂപങ്ങൾ ഉള്ള ചെല്ലവും
ഇറക്കി ആ വലിയ കല്ലിന്മേൽ വെച്ചു;
ബേത്ത്-ശേമെശ്യർ അന്ന് യഹോവയ്ക്ക്
ഹോമയാഗങ്ങളും ഹനനയാഗങ്ങളും അർപ്പിച്ചു.
16 ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ എല്ലാവരും ഇത്
കണ്ടതിന് ശേഷം അന്നുതന്നെ എക്രോനിലേക്ക്
മടങ്ങിപ്പോയി.

17 ഫെലിസ്ത്യർ യഹോവയ്ക്ക്
പ്രായശ്ചിത്തമായി കൊടുത്തയച്ച സ്വർണ്ണം
കൊണ്ടുള്ള മൂലക്കുരുക്കൾ അസ്തോദിന് ഒന്ന്,
ഗസ്സയ്ക്കു ഒന്ന്, അസ്കലോന് ഒന്ന്, ഗത്തിന്
ഒന്ന്, എക്രോന് ഒന്ന് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.
18 സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള എലികൾ ഉറപ്പുള്ള
പട്ടണങ്ങളും നാട്ടുംപുറങ്ങളിലെ ഗ്രാമങ്ങളും
ആയി അഞ്ച് പ്രഭുക്കന്മാർക്കുള്ള എല്ലാ
ഫെലിസ്ത്യ പട്ടണങ്ങളുടെയും എണ്ണത്തിന്
തുല്ല്യം ആയിരുന്നു. അവർ യഹോവയുടെ

പെട്ടകം ഇറക്കിവച്ച വലിയ കല്ല് ബേത്ത്-
ശേമെശ്യനായ യോശുവയുടെ വയലിൽ
ഇന്നുവരെയും ഉണ്ട്. 19 ബേത്ത്-ശേമെശ്യർ
യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിൽ നോക്കുകകൊണ്ട്
യഹോവ അവരെ സംഹരിച്ചു; അവൻ ജനത്തിൽ
അമ്പതിനായിരത്തെഴുപതുപേരെ സംഹരിച്ചു.
ഇങ്ങനെ യഹോവ ജനത്തിൽ ഒരു മഹാസംഹാരം
ചെയ്തതുകൊണ്ട് ജനം വിലപിച്ചു: 20 "ഈ
പരിശുദ്ധദൈവമായ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നില്പാൻ ആർക്ക് കഴിയും? യഹോവ ഞങ്ങളെ
വിട്ട് ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും" എന്ന്
ബേത്ത്-ശേമെശ്യർ പറഞ്ഞു. 21 അവർ
കിര്യത്ത്-യെയാരീമിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ
അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: "ഫെലിസ്ത്യർ
യഹോവയുടെ പെട്ടകം മടക്കി അയച്ചിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ വന്ന് അതിനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോകുവിൻ" എന്നു പറയിച്ചു.

അദ്ധ്യായം. 7

1 കിര്യത്ത്-യെയാരീമിൽ വസിക്കുന്നവർ വന്ന്
യഹോവയുടെ പെട്ടകം എടുത്ത് കുന്നിന്മേൽ
അബീനാദാബിന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി;
അവന്റെ മകനായ എലെയാസാരിനെ
യഹോവയുടെ പെട്ടകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിന്
ശുദ്ധീകരിച്ചു. 2 പെട്ടകം കിര്യത്ത്-യെയാരീമിൽ
ആയിട്ട് വളരെക്കാലം, ഏകദേശം ഇരുപത്
വർഷം, കഴിഞ്ഞു; യിസ്രായേൽജനമെല്ലാം
യഹോവയോട് വിലപിച്ചു.
3 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ എല്ലാ
യിസ്രായേൽജനത്തോടും: "നിങ്ങൾ

പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ യഹോവയിലേക്ക്
തിരിയുന്നു എങ്കിൽ അന്യദൈവങ്ങളെയും,
അസ്തോരെത്ത് പ്രതിഷ്ഠകളെയും, നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽനിന്ന് നീക്കിക്കളഞ്ഞ്, നിങ്ങൾ പൂർണ്ണ
ഹൃദയത്തോടെ യഹോവയിലേക്ക് തിരിയുകയും,
അവനെ മാത്രം സേവിക്കയും ചെയ്യുക; എന്നാൽ
അവൻ നിങ്ങളെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്ന്
വിടുവിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ
യിസ്രായേൽമക്കൾ ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെയും
അസ്തോരെത്ത് പ്രതിഷ്ഠകളെയും
നീക്കിക്കളഞ്ഞ് യഹോവയെ മാത്രം സേവിച്ചു.
5 പിന്നീട് ശമൂവേൽ: "എല്ലാ യിസ്രായേൽ
ജനങ്ങളെയും മിസ്പയിൽ കൂട്ടുവിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യഹോവയോട് പ്രാർത്ഥിക്കും
" എന്നു പറഞ്ഞു.

6 അവർ മിസ്പയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി; വെള്ളം
കോരി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഒഴിച്ചു, ആ
ദിവസം ഉപവസിച്ചു: "ഞങ്ങൾ യഹോവയോട്
പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു " എന്ന് അവിടെവച്ച്
പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശമൂവേൽ മിസ്പയിൽവച്ച്
യിസ്രായേൽമക്കൾക്ക് ന്യായപാലനം
ചെയ്തു. 7 യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്പയിൽ
ഒന്നിച്ചുകൂടി എന്ന് ഫെലിസ്ത്യർ കേട്ടപ്പോൾ
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ യിസ്രായേൽ ജനങ്ങളെ
ആക്രമിക്കുവാൻ ചെന്നു; യിസ്രായേൽമക്കൾ
അത് കേട്ടിട്ട് ഫെലിസ്ത്യരെ ഭയപ്പെട്ടു.
8 യിസ്രായേൽമക്കൾ ശമൂവേലിനോട്:
"നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞങ്ങളെ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്,
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്

മതിയാക്കരുതേ” എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അപ്പോൾ
ശമൂവേൽ പാൽ കുടിക്കുന്ന ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ
എടുത്ത് യഹോവയ്ക്ക് സർവ്വാംഗഹോമം
കഴിച്ചു. ശമൂവേൽ യിസ്രായേലിനു വേണ്ടി
യഹോവയോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു; യഹോവ
ഉത്തരം നൽകി. 10 ശമൂവേൽ ഹോമയാഗം
കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ
യിസ്രായേൽ ജനത്തോട് യുദ്ധത്തിനു വന്നു.
എന്നാൽ യഹോവ അന്ന് ഫെലിസ്ത്യരുടെമേൽ
വലിയ ഇടിമുഴക്കി അവരെ ഭയപ്പെടുത്തി; അവർ
യിസ്രായേലിനോട് തോറ്റു. 11 യിസ്രായേൽമക്കൾ
മിസ്പയിൽനിന്ന് ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടർന്നു;
ബേത്ത്-കാർ വരെ അവരെ സംഹരിച്ചു.
12 പിന്നെ ശമൂവേൽ ഒരു കല്ല് എടുത്ത്
മിസ്പയ്ക്കും ശേനിനും മദ്ധ്യേ സ്ഥാപിച്ചു:
“ഇത്രത്തോളം യഹോവ നമ്മെ സഹായിച്ചു”
എന്നു പറഞ്ഞ് അതിന് ഏബെൻ-ഏസെർ എന്നു
പേരിട്ടു. 13 ഇങ്ങനെ ഫെലിസ്ത്യർ കീഴടങ്ങി,
പിന്നെ യിസ്രായേൽദേശത്തേക്ക് വന്നതുമില്ല;
ശമൂവേലിന്റെ കാലത്തെല്ലാം യഹോവയുടെ
കൈ ഫെലിസ്ത്യർക്ക് വിരോധമായിരുന്നു.
14 എക്രോൻ മുതൽ ഗത്ത്വരെ ഫെലിസ്ത്യർ
യിസ്രായേലിനോട് പിടിച്ചിരുന്ന പട്ടണങ്ങൾ
യിസ്രായേലിന് തിരികെ ലഭിച്ചു. അവയുടെ
അതിർനാടുകളും യിസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കയ്യിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു. യിസ്രായേലും
അമോര്യരും തമ്മിൽ സമാധാനമായിരുന്നു.
15 ശമൂവേൽ തന്റെ ജീവകാലം മുഴുവനും
യിസ്രായേലിന് ന്യായപാലനം ചെയ്തു.

16 അവൻ എല്ലാവർഷവും ബേഥേലിലും
ഗില്ഗാലിലും മിസ്പയിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു,
അവിടങ്ങളിൽവെച്ച് യിസ്രായേലിന് ന്യായപാലനം
ചെയ്തിട്ട് രാമയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോരും;
17 അവിടെയായിരുന്നു അവന്റെ വീട്;
അവിടെവെച്ചും അവൻ യിസ്രായേലിന്
ന്യായപാലനം നടത്തിവന്നു; യഹോവയ്ക്ക്
അവിടെ ഒരു യാഗപീഠവും പണിതിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം. 8

1 ശമൂവേൽ വൃദ്ധനായപ്പോൾ തന്റെ പുത്രന്മാരെ
യിസ്രായേലിന് ന്യായാധിപന്മാരാക്കി. 2 അവന്റെ
ആദ്യജാതനു യോവേൽ എന്നും രണ്ടാമത്തെ
മകന് അബീയാവ് എന്നും പേർ. അവർ
ബേർ-ശേബയിൽ ന്യായപാലനം ചെയ്തു.
3 ശമുവേലിന്റെ പുത്രന്മാർ അവനെപ്പോലെ
അല്ലായിരുന്നു.അവർ ദുരാഗ്രഹികളും,
കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നവരും, അനീതി
പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു.
4 അതുകൊണ്ട് യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർ
എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുകൂടി, രാമയിൽ ശമൂവേലിന്റെ
അടുക്കൽ വന്ന്, അവനോട് : 5 "നീ
വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്റെ
വഴിയിൽ നടക്കുന്നില്ല; അതിനാൽ എല്ലാ
ജാതികൾക്കും ഉള്ളതുപോലെ, ഞങ്ങളെ
ഭരിക്കേണ്ടതിന് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു രാജാവിനെ
നിയമിച്ചുതരേണം." എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഞങ്ങളെ
ഭരിക്കേണ്ടതിന് രാജാവിനെ തരേണമെന്ന്
അവർ പറഞ്ഞ കാര്യം ശമൂവേലിന് ഇഷ്ടമായില്ല.
ശമൂവേൽ യഹോവയോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. 7 യഹോവ

ശമൂവേലിനോട് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു:
“ജനം നിന്നോട് പറയുന്ന സകലത്തിലും
അവരുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കുക, അവർ
നിന്നെയല്ല, ഞാൻ അവരെ ഭരിക്കാതിരിക്കുവാൻ,
എന്നെയാണ് ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. 8 ഞാൻ
അവരെ മിസ്രയീമിൽനിന്ന് വിടുവിച്ച
ദിവസം മുതൽ ഇന്നുവരെ അവർ എന്നെ
ഉപേക്ഷിക്കുകയും, അന്യദൈവങ്ങളെ
സേവിക്കുകയും ചെയ്തു.അവർ അതുപോലെ
തന്നെ നിന്നോടും ചെയ്യുന്നു. 9 അതുകൊണ്ട്
അവരുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കണം; എന്നാൽ
അവരെ ഭരിക്കാനിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ
പ്രവർത്തനരീതി അവരോടു കൃത്യമായി
വിവരിക്കേണം.
10 അങ്ങനെ രാജാവിനായി അപേക്ഷിച്ച
ജനത്തോട് ശമൂവേൽ യഹോവയുടെ
വചനങ്ങളെ എല്ലാം അറിയിച്ചു : 11 “നിങ്ങളെ
ഭരിക്കാനിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി
ഇതായിരിക്കും: അവൻ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ
അവന് തേരാളികളും കുതിരച്ചേവകരും* ആക്കും;
അവന്റെ രഥങ്ങൾക്കു മുമ്പെ അവർ ഓടേണ്ടി
വരും. 12 അവൻ അവരെ ആയിരം പേർക്കും
അമ്പതു പേർക്കും മേലധികാരികളാക്കും;
തന്റെ നിലം കൃഷി ചെയ്യുവാനും തന്റെ വിള
കൊയ്യുവാനും തന്റെ യുദ്ധ ആയുധങ്ങൾ†
ഉണ്ടാക്കുവാനും അവരെ നിയമിക്കും. 13 അവൻ
നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരെ, വാസനതൈലം

* **അദ്ധ്യായം. 8. 11** തേരാളികളും കുതിര ചേവകരും = തേർ ഓടിക്കുന്നവരും,കുതിരയെ നയിക്കുന്നവരും † **അദ്ധ്യായം. 8. 12** തേർക്കോപ്പ് = തേരിന് ആവശ്യമുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ

വിൽക്കുന്നവരും, പാചകക്കാരികളും പലഹാരം
ഉണ്ടാക്കുന്നവരും ആയി നിയമിക്കും.
14 അവൻ നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും നല്ല നിലങ്ങളും,
മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും, ഒലിവുതോട്ടങ്ങളും
തന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്ക് കൊടുക്കും. 15 അവൻ
നിങ്ങളുടെ ധാന്യങ്ങളിലും മുന്തിരികളിലും
ദശാംശം‡ എടുത്ത് തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും
ഭൃത്യന്മാർക്കും കൊടുക്കും. 16 അവൻ നിങ്ങളുടെ
ദാസന്മാരെയും ദാസിമാരെയും, സുന്ദരന്മാരായ
യുവാക്കളെയും കഴുതകളെയും പിടിച്ച് തനിക്ക്
വേല ചെയ്യുന്നവർ ആക്കും. 17 അവൻ
നിങ്ങളുടെ ആടുകളിൽ പത്തിലൊന്ന് എടുക്കും;
നിങ്ങൾ അവന് ദാസന്മാരായ്തീരും. 18 നിങ്ങൾ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന രാജാവ് കാരണം
നിങ്ങൾ അന്ന് നിലവിളിക്കും; എന്നാൽ യഹോവ
അന്ന് ഉത്തരമരുളുകയില്ല.” 19 എന്നാൽ
ശമൂവേലിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ
ജനത്തിന് മനസ്സില്ലായിരുന്നു: “അല്ല, ഞങ്ങൾക്ക്
ഒരു രാജാവ് വേണം, 20 എല്ലാ ജാതികളെയും
പോലെ ഞങ്ങളും ആകേണ്ടതിന് ഞങ്ങളുടെ
രാജാവ് ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുകയും ഞങ്ങൾക്കു
നായകനായി പുറപ്പെടുകയും ഞങ്ങളുടെ
യുദ്ധങ്ങളെ നയിക്കുകയും വേണം” എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 21 ശമൂവേൽ ജനത്തിന്റെ
വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ട് യഹോവയോട്
അറിയിച്ചു. 22 യഹോവ ശമൂവേലിനോട്:
“അവരുടെ വാക്ക് കേട്ട് അവർക്ക് ഒരു രാജാവിനെ
കൊടുക്കുക” എന്നു കല്പിച്ചു. ശമൂവേൽ

‡ **അദ്ധ്യായം. 8. 15** ദശാംശം = പത്തിൽ ഒരംശം

യിസ്രായേല്യരോട്: “നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ പട്ടണത്തിലേക്ക് പൊയ്ക്കൊൾക ” എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം. 9

1 ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ കീശ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു ധനികൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ബെന്യാമീന്യനായ അഫീഹിന്റെ മകനായ ബെഖോറത്തിന്റെ മകനായ സെറോറിന്റെ മകനായ അബീയേലിന്റെ മകൻ ആയിരുന്നു.
2 അവന് ശൗൽ എന്ന് പേരുള്ള ഒരു മകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ സുന്ദരൻ ആയിരുന്നു. യിസ്രായേൽമക്കളിൽ അവനേക്കാൾ സൗന്ദര്യമുള്ള പുരുഷൻ വേറെ ഇല്ലായിരുന്നു; അവൻ എല്ലാവരെക്കാളും ഉയരമുള്ളവൻ ആയിരുന്നു.
3 ശൗലിന്റെ അപ്പനായ കീശിന്റെ കഴുതകളെ കാണാതെപോയിരുന്നു. കീശ് തന്റെ മകനായ ശൗലിനോട്: “നീ ഒരു ഭൃത്യനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ചെന്ന് കഴുതകളെ അന്വേഷിക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അവൻ എഫ്രയീംമലനാട്ടിലും ശാലീശാദേശത്തും, ശാലീംദേശത്തും അന്വേഷിച്ചു; അവയെ കണ്ടില്ല;; അവൻ ബെന്യാമീൻദേശത്തും അന്വേഷിച്ചു; എന്നിട്ടും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല.
5 സൂഫ് ദേശത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ശൗൽ കൂടെയുള്ള ഭൃത്യനോട്: “വരിക, നമുക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാം; അല്ലെങ്കിൽ അപ്പൻ കഴുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത വിട്ട് നമ്മെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അതിന് അവൻ: “ഈ പട്ടണത്തിൽ ഒരു ദൈവപുരുഷൻ ഉണ്ട്; അവൻ മാന്യൻ

ആകുന്നു; അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം അതുപോലെ
സംഭവിക്കുന്നു; നമുക്ക് അവിടെ പോകാം;
നാം പോകുവാനുള്ള വഴി ചിലപ്പൊൾ അവൻ
പറഞ്ഞുതരും” എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു.
7 ശൗൽ തന്റെ ഭൃത്യനോട്: “നാം അവിടെ
ചെല്ലുമ്പോൾ എന്താണ് അദ്ദേഹത്തിന്
കൊടുക്കേണ്ടത് ? നമ്മുടെ പാത്രത്തിലെ
അപ്പം തീർന്നുപോയല്ലോ; ദൈവപുരുഷന്
കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ ഒരു സമ്മാനവും ഇല്ലല്ലോ;
നമ്മുടെ കൈയ്യിൽ ഒന്നുമില്ലല്ലോ” എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 ഭൃത്യൻ ശൗലിനോട്: “എന്റെ കയ്യിൽ
കാൽശേക്കെൽ* വെള്ളിയുണ്ട്; ഇത് ഞാൻ
ദൈവപുരുഷന് കൊടുക്കാം; അവൻ നമുക്ക്
വഴി പറഞ്ഞുതരും” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
9 പണ്ട് യിസ്രായേലിൽ ഒരുവൻ ദൈവത്തോട്
ചോദിപ്പാൻ പോകുമ്പോൾ: “വരുവിൻ; നാം
ദർശകന്റെ† അടുക്കൽ പോകുക” എന്നു പറയും;
ഇപ്പോൾ പ്രവാചകൻ എന്ന് പറയുന്നവനെ
അന്ന് ദർശകൻ എന്ന് പറഞ്ഞുവന്നു.
10 ശൗൽ ഭൃത്യനോട്: നല്ലത്; “വരുക, നമുക്ക്
പോകാം” എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ
ദൈവപുരുഷൻ താമസിച്ചിരുന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു
പോയി. 11 അവർ പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള
കയറ്റം കയറിച്ചെല്ലുമ്പോൾ വെള്ളംകോരുവാൻ
പോകുന്ന യുവതികളെ കണ്ട് അവരോട്:
“ദർശകൻ ഇവിടെ ഉണ്ടോ” എന്നു ചോദിച്ചു.
12 അവർ അവരോട്: ഉണ്ട്; “അതാ, നിങ്ങളുടെ

---

* **അദ്ധ്യായം. 9. 8** ശേക്കെൽ = ഏകദേശം 11.38 ഗ്രാം † **അദ്ധ്യായം. 9. 9** ദർശകൻ = ദൈവഹിതം മുൻകൂട്ടി ദർശിക്കുന്നവർ

മുമ്പിൽ; വേഗം ചെല്ലുവിൻ; ഇന്ന് പൂജാഗിരിയിൽ‡
ജനത്തിന്റെ വക ഒരു യാഗം ഉള്ളതുകൊണ്ട്
അവൻ ഇന്ന് പട്ടണത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.
13 നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ കടന്ന ഉടനെ, അവൻ
പൂജാഗിരിയിൽ ഭക്ഷണത്തിന് പോകുന്നതിന്
മുൻപ് അവനെ കാണേണം; അവൻ
യാഗത്തെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകകൊണ്ട്
അവൻ ചെല്ലുന്നതുവരെ ജനം ഭക്ഷിക്കയില്ല;
അതിന്റെ ശേഷം മാത്രമേ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ
ഭക്ഷിക്കയുള്ളു; വേഗം ചെല്ലുവിൻ; ഇപ്പോൾ
അവനെ കാണാം" എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.
14 അങ്ങനെ അവർ പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു;
പട്ടണത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശമൂവേൽ
പൂജാഗിരിക്ക് പോകുവാനായി അവരുടെ നേരേ
വരുന്നു.
15 എന്നാൽ ശൗൽ വരുന്നതിന് ഒരു
ദിവസം മുൻപ് യഹോവ അത് ശമൂവേലിന്
വെളിപ്പെടുത്തി: 16 "നാളെ ഈ സമയത്ത്
ബെന്യാമീൻദേശക്കാരനായ ഒരാളെ ഞാൻ
നിന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കും; എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിനെ ഭരിക്കേണ്ടതിന്
നീ അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്യണം; അവൻ
എന്റെ ജനത്തെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്ന്
രക്ഷിക്കും. എന്റെ ജനത്തിന്റെ നിലവിളി എന്റെ
അടുക്കൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്
ഞാൻ അവരെ കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന്
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നു. 17 ശമൂവേൽ ശൗലിനെ
കണ്ടപ്പോൾ യഹോവ അവനോട്, ഞാൻ നിന്നോട്

---

‡ **അദ്ധ്യായം. 9. 12** പൂജിഗിരി = ദൈവീക ആരാധനയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥലം

അരുളിച്ചെയ്ത ആൾ ഇതാ; ഇവനാകുന്നു
എന്റെ ജനത്തെ ഭരിക്കുവാനുള്ളവൻ" എന്നു
കല്പിച്ചു. 18 അന്നേരം ശൗൽ പടിവാതില്ക്കൽ
ശമൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി: "ദർശകന്റെ
വീട് എവിടെ എന്നു പറഞ്ഞുതരണമേ" എന്നു
ചോദിച്ചു. 19 ശമൂവേൽ ശൗലിനോട് : "ദർശകൻ
ഞാൻ തന്നേ; എന്റെ കൂടെ പൂജാഗിരിക്ക്
വരുവിൻ; നിങ്ങൾ ഇന്ന് എന്നോടുകൂടെ
ഭക്ഷണം കഴിക്കണം; നാളെ ഞാൻ നിന്നെ
യാത്ര അയയ്ക്കാം; നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
ഉള്ളതൊക്കെയും പറഞ്ഞുതരാം. 20 മൂന്ന് ദിവസം
മുമ്പെ കാണാതെപോയ കഴുതകളെക്കുറിച്ച്
വിഷമിക്കേണ്ടാ; അവയെ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു.
എന്നാൽ യിസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ
ആഗ്രഹമൊക്കെയും ആരുടെമേൽ? നിന്റെമേലും
നിന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിന്മേലും അല്ലയോ"
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അതിന് ശൗൽ: "ഞാൻ
യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ചെറുതായ
ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിലുള്ളവൻ ആണ്.
എന്റെ കുടുംബം ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിലെ
സകല കുടുംബങ്ങളിലുംവെച്ച് ഏറ്റവും
ചെറിയതുമാണ്. എന്നിട്ടും നീ ഇങ്ങനെ
എന്നോട് പറയുന്നത് എന്ത്?" എന്ന് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 22 പിന്നെ ശമൂവേൽ ശൗലിനെയും
അവന്റെ ഭൃത്യനെയും കൂട്ടി വിരുന്നുശാലയിൽ
കൊണ്ടുചെന്ന് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ
അവർക്ക് പ്രധാനസ്ഥലം കൊടുത്തു;
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ഏകദേശം മുപ്പതുപേർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 23 ശമൂവേൽ പാചകക്കാരനോട്:

“നിന്റെ അടുക്കൽ പ്രത്യേകം മാറ്റിവയ്ക്കാൻ
പറഞ്ഞിരുന്ന ഭാഗം കൊണ്ടുവരുക” എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 പാചകക്കാരൻ കൈക്കുറകും§
അതിന്മേൽ ഉള്ളതും കൊണ്ടുവന്ന് ശൗലിന്റെ
മുമ്പിൽവെച്ചു. “നിനക്കായി വേർതിരിച്ച്
വച്ചിരിക്കുന്നത് ഇതാ; തിന്നുകൊള്ളുക; ഞാൻ
ഉത്സവത്തിന് ആളുകളെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ട്.
ഇത് ഉത്സവത്തിന് വേണ്ടി നിനക്കായി
സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് ശമൂവേൽ പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ ശൗൽ അന്ന് ശമൂവേലിനോടുകൂടെ
ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. 25 അവർ പൂജാഗിരിയിൽനിന്ന്
പട്ടണത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നശേഷം അവൻ
വീട്ടിന്റെ മുകളിൽവച്ച് ശൗലുമായി സംസാരിച്ചു.
26 അവർ അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു; ശമൂവേൽ
മുകളിൽനിന്ന് ശൗലിനെ വിളിച്ചു: "എഴുന്നേല്ക്ക,
ഞാൻ നിന്നെ യാത്ര അയയ്ക്കാം” എന്നു
പറഞ്ഞു. ശൗൽ എഴുന്നേറ്റു, ശൗലും ശമൂവേലും
വെളിയിലേക്ക് പോയി. 27 പട്ടണത്തിന്റെ പുറത്ത്
എത്തിയപ്പോൾ ശമൂവേൽ ശൗലിനോട്: ഭൃത്യൻ
മുമ്പെ കടന്നു പോകുവാൻ പറക; - അവൻ
കടന്നുപോയി; - “ഞാൻ നിന്നോട് ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാട് അറിയിക്കേണ്ടതിന് നീ അല്പം
കാത്തുനില്ക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം. 10

1 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ ഒരു പാത്രം തൈലം
എടുത്ത് അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ച് അവനെ

§ **അദ്ധ്യായം. 9. 24** കൈക്കുറക് = പുരോഹിതന് അവകാശപ്പെട്ട യാഗമൃഗത്തിന്റെ കൈയുടെ മാംസമുള്ളഭാഗം

ചുംബിച്ച് പറഞ്ഞത്: “യഹോവ തന്റെ
അവകാശത്തിന് അധിപനായി നിന്നെ
അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 2 നീ ഇന്ന്
എന്നെ പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ ബെന്യാമീന്റെ
അതിർത്തിയിലെ സെൽസഹിൽ റാഹേലിന്റെ
കല്ലറക്കരികിൽവെച്ച് രണ്ടാളുകളെ കാണും;
നീ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കഴുതകളെ
കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ അപ്പൻ ഇപ്പോൾ
കഴുതകളെക്കുറിച്ചല്ല : എന്റെ മകന് വേണ്ടി ഞാൻ
എന്ത് ചെയ്യേണം എന്ന് പറഞ്ഞ്, നിങ്ങളെക്കുറിച്ച്
വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർ നിന്നോട് പറയും.
3 അവിടെനിന്ന് നീ മുമ്പോട്ട് ചെന്ന് താബോരിലെ
കരുവേലക*ത്തിന്നരികെ എത്തുമ്പോൾ ഒരുവൻ
മൂന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടിയെയും, വേറൊരുവൻ മൂന്ന്
അപ്പവും, മറ്റൊരുവൻ ഒരു തുരുത്തി വീഞ്ഞും
ചുമന്നുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ മൂന്നു പുരുഷന്മാർ
ബേഥേലിൽ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുന്നതായി നിനക്ക് എതിരെ വരും. 4 അവർ
നിന്നോട് കുശലം ചോദിക്കും; നിനക്ക് രണ്ടു
അപ്പവും തരും; നീ അത് അവരുടെ കയ്യിൽനിന്ന്
വാങ്ങിക്കൊള്ളണം. 5 അതിന്റെ ശേഷം നീ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ പട്ടാളം ഉള്ള ദൈവത്തിന്റെ
പർവ്വതത്തിൽ എത്തും; അവിടെ പട്ടണത്തിൽ
കടക്കുമ്പോൾ മുമ്പിൽ വീണ, തപ്പ്, കുഴൽ,
കിന്നരം എന്നിവയോടുകൂടെ പൂജാഗിരിയിൽനിന്ന്
ഇറങ്ങിവരുന്ന ഒരു പ്രവാചകഗണത്തെ
കാണും; അവർ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.
6 യഹോവയുടെ ആത്മാവ് ശക്തിയോടെ

* **അദ്ധ്യായം. 10. 3** കരുവേലകം = ദീർഘകാലം നിൽക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷം

നിന്റെമേൽ വരും. നീയും അവരോടുകൂടെ
പ്രവചിക്കും. നീ വേറൊരു മനുഷ്യനായി മാറും.
7 ഈ അടയാളങ്ങൾ നിനക്ക് സംഭവിക്കുമ്പോൾ
നിനക്ക് ഉചിതം എന്ന് തോന്നുന്നത് ചെയ്യുക;
ദൈവം നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ട്. 8 എന്നാൽ നീ
എനിക്ക് മുമ്പെ ഗില്ഗാലിലേക്ക് പോകേണം;
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും
അർപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
വരും; ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് നീ
ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്ന് പറഞ്ഞുതരുംവരെ ഏഴു
ദിവസം അവിടെ കാത്തിരിക്കേണം. 9 ഇങ്ങനെ
അവൻ ശമൂവേലിനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞപ്പോൾ
ദൈവം ശൗലിന് വേറൊരു ഹൃദയം കൊടുത്തു;
ആ അടയാളങ്ങളെല്ലാം അന്നുതന്നെ സംഭവിച്ചു.
10 അവർ അവിടെ പർവ്വതത്തിൽ
എത്തിയപ്പോൾ ഒരു പ്രവാചകഗണം
അവനെതിരെ വരുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ്
ശക്തിയോടെ അവന്റെമേൽ വന്നു; അവൻ
അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രവചിച്ചു. 11 അവനെ
മുൻപെ അറിയാവുന്നവർ ഒക്കെയും അവൻ
പ്രവാചകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവചിക്കുന്നത്
കണ്ടപ്പോൾ: "കീശിന്റെ മകന് എന്ത് സംഭവിച്ചു?
ശൗലും പ്രവാചകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയോ "
എന്ന് ജനം തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 12 അതിന്
അവിടെ ഉള്ള ഒരാൾ: "ആരാകുന്നു അവരുടെ
പിതാവ് " എന്ന് ചോദിച്ചു. ആകയാൽ ശൗലും
ഉണ്ടോ പ്രവാചകഗണത്തിൽ എന്നുള്ളത്
പഴഞ്ചൊല്ലായി† തീർന്നു. 13 അവൻ പ്രവചിച്ച്

† **അദ്ധ്യായം. 10. 12** പഴഞ്ചൊല്ല് = പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞ് പഴകിയ ചൊല്ല്

കഴിഞ്ഞശേഷം ഗിബെയയിൽ എത്തി.
14 ശൗലിന്റെ ഇളയപ്പൻ അവനോടും അവന്റെ
ഭൃത്യനോടും: “നിങ്ങൾ എവിടെ പോയിരുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. കഴുതകളെ അന്വേഷിക്കുവാൻ
പോയിരുന്നു; അവയെ കാണാഞ്ഞതിനാൽ
ഞങ്ങൾ ശമൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ പോയി”
എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. 15 ശമൂവേൽ നിങ്ങളോട്
പറഞ്ഞത് എന്നെ അറിയിക്കണം എന്ന് ശൗലിന്റെ
ഇളയപ്പൻ പറഞ്ഞു. 16 ശൗൽ തന്റെ ഇളയപ്പനോട്:
“കഴുതകളെ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന്
അവൻ ഞങ്ങളോട് വ്യക്തമായി അറിയിച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു; ” എങ്കിലും ശമൂവേൽ രാജത്വം
സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞത് ശൗൽ അവനോട്
അറിയിച്ചില്ല.
17 അതിനുശേഷം ശമൂവേൽ ജനത്തെ
മിസ്പയിൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
വിളിച്ചുകൂട്ടി, 18 യിസ്രായേൽമക്കളോട്
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: “യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കളെ മിസ്രയീമിൽനിന്ന്
കൊണ്ടുവന്നു. അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നും,
നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ച സകലരാജ്യക്കാരുടെയും
കയ്യിൽനിന്നും നിങ്ങളെ വിടുവിച്ചു. 19 നിങ്ങളുടെ
എല്ലാ എതിരാളികളിൽ നിന്നും കഷ്ടങ്ങളിൽ
നിന്നും നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ച നിങ്ങളുടെ
ദൈവത്തെ ഇന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചു: ഞങ്ങൾക്ക്
ഒരു രാജാവിനെ നിയമിച്ചുതരേണമെന്ന്
ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്
നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഗോത്രംഗോത്രമായും
ആയിരമായിരമായും യഹോവയുടെ

സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുവിൻ. 20 അങ്ങനെ
ശമൂവേൽ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളെയെല്ലാം
തന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തി നറുക്കിട്ടു;
ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിന് നറുക്ക് വീണു.
21 അവൻ ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തെ
കുടുംബംകുടുംബമായി അടുക്കൽ വരുത്തി;
മത്രികുടുംബത്തിന് നറുക്ക് വീണു; അതിൽ
കീശിന്റെ മകനായ ശൗലിന് നറുക്ക് വീണു;
അവർ അവനെ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ കണ്ടില്ല.
22 അവർ പിന്നെയും യഹോവയോട്: "അയാൾ
ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടോ" എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്
യഹോവ: "അവൻ സാധനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു.
23 അവർ ഓടിച്ചെന്ന് അവിടെനിന്ന് അവനെ
കൊണ്ടുവന്നു. ജനമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നപ്പോൾ
അവൻ ജനത്തിൽ എല്ലാവരെക്കാളും
ഉയരമേറിയവനായിരുന്നു. 24 അപ്പോൾ
ശമൂവേൽ സർവ്വജനത്തോടും: "യഹോവ
തെരഞ്ഞെടുത്തവനെ നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ?
സർവ്വജനത്തിലും അവനെപ്പോലെ ഒരുവൻ
ഇല്ലല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. ജനമെല്ലാം: "രാജാവേ,
ജയ ജയ" എന്ന് ആർത്തു.

25 അതിന്റെ ശേഷം ശമൂവേൽ രാജാവിന്റെ
കടമകളെപ്പറ്റി ജനത്തെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു;
അത് ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ വെച്ചു. പിന്നെ ശമൂവേൽ
ജനങ്ങളെയെല്ലാം വീട്ടിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു.
26 ശൗലും ഗിബെയയിൽ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി;
ദൈവം മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിച്ച വീരന്മാരായ ഒരു

കൂട്ടം ആളുകളും അവനോടുകൂടെ പോയി.
27 എന്നാൽ ചില എതിരാളികൾ: “ഇവൻ
നമ്മെ എങ്ങനെ രക്ഷിക്കും” എന്നുപറഞ്ഞ്
അവനെ ധിക്കരിച്ചു, അവന് കാഴ്ച‡
കൊണ്ടുവരാതെയിരുന്നു. അവനോ അത്
കാര്യമാക്കിയില്ല.

അദ്ധ്യായം. 11

1 അതിനുശേഷം അമ്മോൻ രാജാവായ
നാഹാശ് വന്ന് ഗിലെയാദിലെ യാബേശിനെതിരെ
പാളയം ഇറങ്ങി; യാബേശിൽ വസിക്കുന്നവർ
നാഹാശിനോട്: “ഞങ്ങളോട് ഒരു ഉടമ്പടി
ചെയ്യേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ
സേവിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അമ്മോന്യനായ
നാഹാശ് അവരോട്: “നിങ്ങളുടെ വലത്തെ
കണ്ണുകൾ തുരന്നെടുക്കയും എല്ലാ യിസ്രായേൽ
ജനങ്ങളെയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നുള്ള
സമ്മതത്തിന്മേൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഉടമ്പടി
ചെയ്യാം” എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യാബേശിലെ മൂപ്പന്മാർ
അവനോട്: “ഞങ്ങൾ യിസ്രായേൽദേശത്തെല്ലാം
ദൂതന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക്
ഏഴ് ദിവസത്തെ അവധി തരേണം; ഞങ്ങളെ
രക്ഷിപ്പാൻ ആരുമില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ
അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവരാം” എന്നു പറഞ്ഞു.
4 ദൂതന്മാർ ശൗലിന്റെ ഗിബെയയിൽ ചെന്ന്
ആ വാർത്ത ജനത്തെ പറഞ്ഞ് കേൾപ്പിച്ചു;
ജനമെല്ലാം ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. 5 അപ്പോൾ ശൗൽ
കന്നുകാലികളെയുംകൊണ്ട് വയലിൽനിന്ന്

‡ **അദ്ധ്യായം. 10. 27** കാഴ്ച = രാജാക്കന്മാർക്കു് അർപ്പിക്കുന്ന സമ്മാനം

വരികയായിരുന്നു. ജനം കരയുവാൻ കാരണം
എന്ത് എന്ന് ശൗൽ ചോദിച്ചു. അവർ
യാബേശ്യരുടെ വാർത്ത അവനെ അറിയിച്ചു.
6 ശൗൽ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ
ആത്മാവ് അവന്റെമേൽ ശക്തിയോടെ വന്നു;
അവന്റെ കോപം ഏറ്റവും ജ്വലിച്ചു. 7 അവൻ
രണ്ട് കാളകളെ പിടിച്ചു കഷണംകഷണമായി
മുറിച്ചു ദൂതന്മാരുടെ കയ്യിൽ യിസ്രായേൽ
ദേശത്തെല്ലായിടത്തുംകൊടുത്തയച്ചു:
ആരെങ്കിലും ശൗലിന്റെയും ശമൂവേലിന്റെയും
കൂടെ യുദ്ധത്തിന് വരാതിരുന്നാൽ അവന്റെ
കാളകളെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യും എന്നു പറയിച്ചു.
അപ്പോൾ യഹോവയുടെ ഭീതി ജനത്തിന്മേൽ
വീണു, അവർ ഏകമനസ്സോടെ പുറപ്പെട്ടു.
8 ശൗൽ ബേസെക്കിൽവെച്ചു അവരെ എണ്ണി;
യിസ്രായേല്യർ മൂന്നു ലക്ഷവും യെഹൂദ്യർ
മുപ്പതിനായിരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 9 ദൂതന്മാരോടു
ശൗൽ: "നിങ്ങൾ ഗിലെയാദിലെ യാബേശ്യരോട്:
നാളെ ഉച്ച ആകുമ്പോഴേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷ
ഉണ്ടാകും എന്നു പറവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.
ദൂതന്മാർ ചെന്ന് യാബേശ്യരോട് അറിയിച്ചപ്പോൾ
അവർ സന്തോഷിച്ചു. 10 പിന്നെ യാബേശ്യർ
നഹാശിനോട്: "നാളെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവരും; നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം
പോലെ ഞങ്ങളോടു ചെയ്തുകൊൾവിൻ"
എന്നു പറഞ്ഞയച്ചു. 11 പിറ്റെ ദിവസം ശൗൽ
ജനത്തെ മൂന്നു കൂട്ടമായി വിഭജിച്ചു; അവർ
പ്രഭാതയാമത്തിൽ പാളയത്തിന്റെ നടുവിലേക്കു
ചെന്ന് ഉച്ച വരെ അമ്മോന്യരെ സംഹരിച്ചു;

ശേഷിച്ചവർ ഒന്നിക്കാതവണ്ണം ചിതറിപ്പോയി.
12 അപ്പോൾ ജനം ശമൂവേലിനോടു: “ശൗൽ
ഞങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുമോ” എന്നു
ചോദിച്ചത് ആർ? അവരെ ഏല്പിച്ചുതരണം;
ഞങ്ങൾ അവരെ കൊന്നുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു.
13 അതിന് ശൗൽ: ഇന്നു ഒരു മനുഷ്യനെയും
കൊല്ലരുതു; ഇന്നു യഹോവ യസ്രായേലിന് രക്ഷ
വരുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

14 പിന്നെ ശമൂവേൽ ജനത്തോട്: “വരുവിൻ;
നാം ഗില്ഗാലിൽ ചെന്ന്, അവിടെവച്ചു രാജത്വം
പുതുക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അങ്ങനെ
ജനമെല്ലാം ഗില്ഗാലിൽ ചെന്നു; അവർ ശൗലിനെ
ഗില്ഗാലിൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽവച്ചു
രാജാവാക്കി. അവർ അവിടെ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ സമാധാനയാഗങ്ങൾ കഴിച്ചു;
ശൗലും യിസ്രായേല്യരൊക്കെയും ഏറ്റവും
സന്തോഷിച്ചു.

അദ്ധ്യായം.12

1 അതുകഴിഞ്ഞ് ശമൂവേൽ എല്ലായിസ്രായേലിനോടും
പറഞ്ഞത്: “നിങ്ങൾ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടത്
എല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തു. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു
രാജാവിനെയും വാഴിച്ചു തന്നു. 2 ഇപ്പോൾ
രാജാവ് നിങ്ങളുടെ നായകനായിരിക്കുന്നു;
ഞാനോ വൃദ്ധനും നരച്ചവനുമായി; എന്റെ
മക്കൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ട്; എന്റെ
ബാല്യംമുതൽ ഇന്നുവരെയും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക്
നായകനായിരുന്നു. 3 ഞാൻ ഇതാ, ഇവിടെ
നില്ക്കുന്നു: “ഞാൻ ആരുടെയെങ്കിലും

കാളയെയോ കഴുതയെയോ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
ഞാൻ ആരെയെങ്കിലും ചതിക്കുകയോ
പീഡിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ
ആരുടെയെങ്കിലും കയ്യിൽനിന്ന് കൈക്കൂലി
വാങ്ങി സത്യത്തിന് നേരേ കണ്ണ് അടച്ചിട്ടുണ്ടോ?
യഹോവയുടെയും അവന്റെ അഭിഷിക്തന്റെയും
മുമ്പാകെ എനിക്കെതിരെ സാക്ഷീകരിപ്പിൻ;
ഞാൻ അത് മടക്കിത്തരാം.” 4 അതിന് അവർ:
“നീ ഞങ്ങളെ ചതിക്കുകയോ, പീഡിപ്പിക്കയോ,
ആരുടെയെങ്കിലും കയ്യിൽനിന്ന് വല്ലതും
മോഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.
5 ശമുവേൽ പിന്നെയും അവരോട്: “നിങ്ങൾ
എന്റെ പേരിൽ കുറ്റം ഒന്നും കണ്ടില്ല എന്നുള്ളതിന്
യഹോവയും അവന്റെ അഭിഷിക്തനും ഇന്ന്
സാക്ഷി” എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ
ജനത്തോട് പറഞ്ഞത്: “മോശെയെയും
അഹരോനെയും നിയമിച്ചാക്കുകയും നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്ന്
കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തത് യഹോവ
തന്നെ. 7 അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ
നിൽക്കുന്നിടത്ത് തന്നെ നില്ക്കുവിൻ; യഹോവ
നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും
ചെയ്തിട്ടുള്ള സകല നീതികളെയുംകുറിച്ച്
നിങ്ങളെ ഞാൻ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ കുറ്റം
വിധിക്കുകയാണു. 8 യാക്കോബ് മിസ്രയീമിൽ
ചെന്ന് പാർത്തു; അവിടെവെച്ച് നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ യഹോവയോട് നിലവിളിച്ചപ്പോൾ
യഹോവ മോശെയെയും അഹരോനെയും
അയച്ചു; അവർ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ
മിസ്രയീമിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന് ഈ സ്ഥലത്ത്

അധിവസിപ്പിച്ചു. 9 എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയെ മറന്നപ്പോൾ യഹോവ
അവരെ ഹാസോരിലെ സേനാപതിയായ
സീസെരയുടെ കൈയിലും, ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കയ്യിലും, മോവാബ്രാജാവിന്റെ കൈയിലും
ഏല്പിച്ചു, അവരെല്ലാം യിസ്രായേൽമക്കളോടു
യുദ്ധം ചെയ്തു. 10 അപ്പോൾ അവർ
യഹോവയോട് നിലവിളിച്ചു: 'ഞങ്ങൾ
യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെയും
അസ്തോരെത്ത് പ്രതിഷ്ഠകളെയും സേവിച്ച്
പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കണമേ;
എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സേവിക്കും'
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അപ്പോൾ യഹോവ
യെരുബ്ബാൽ, ബെദാൻ, യിഫ്താഹ്, ശമൂവേൽ
എന്നിവരെ അയച്ച് ചുറ്റുമുള്ള ശത്രുക്കളുടെ
കയ്യിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ വിടുവിച്ചു; നിങ്ങൾ
സുരക്ഷിതരായി വസിച്ചു. 12 പിന്നെ
അമ്മോന്യരുടെ രാജാവായ നാഹാശ് നിങ്ങൾക്ക്
എതിരെ വന്നപ്പോൾ, ദൈവമായ യഹോവ
നിങ്ങളുടെ രാജാവായിരുന്നിട്ടും, നിങ്ങൾ
എന്നോട്: 'ഒരു രാജാവ് ഞങ്ങളുടെമേൽ വാഴണം'
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 ഇപ്പോൾ ഇതാ, നിങ്ങൾ
തിരഞ്ഞെടുത്തവനും ആഗ്രഹിച്ചവനുമായ
രാജാവ്; യഹോവ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു രാജാവിനെ
നൽകിയിരിക്കുന്നു. 14 നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ
കല്പനയെ എതിർക്കാതെ യഹോവയെ
ഭയപ്പെട്ട് അവനെ സേവിച്ച് അവന്റെ വാക്ക്
അനുസരിക്കണം. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ
രാജാവും ദൈവമായ യഹോവയോട്

ചേർന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. 15 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ വാക്ക് അനുസരിക്കാതെ
യഹോവയുടെ കല്പനയെ നിരസിച്ചാൽ
യഹോവയുടെ കൈ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്ക്
എതിരായിരുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും
എതിരായിരിക്കും. 16 അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ
യഹോവ നിങ്ങൾ കാൺകെ ചെയ്യുവാൻ
പോകുന്ന ഈ വലിയ കാര്യം കാണുവാൻ
നിങ്ങൾ നിൽക്കുന്നിടത്ത് തന്നെ നിൽക്കുവിൻ.
17 ഇത് കോതമ്പുകൊയ്ത്തിന്റെ കാലമല്ലോ;
ഞാൻ യഹോവയോട് അപേക്ഷിക്കും;
അവൻ ഇടിയും മഴയും അയക്കും; നിങ്ങൾ
ഒരു രാജാവിനെ ആവശ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ട്
യഹോവയോട് ചെയ്ത ദോഷം എത്ര
വലിയതെന്ന് നിങ്ങൾ അതിനാൽ തിരിച്ചറിയും.”
18 അങ്ങനെ ശമൂവേൽ യഹോവയോട്
അപേക്ഷിച്ചു; യഹോവ അന്ന് ഇടിയും
മഴയും അയച്ചു; ജനമെല്ലാം യഹോവയെയും
ശമൂവേലിനെയും ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു. 19 ജനമെല്ലാം
ശമൂവേലിനോട്: "അടിയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോട്
പ്രാർത്ഥിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾ മരിച്ചുപോകരുതേ;
ഒരു രാജാവിനെ അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട്
മറ്റെല്ലാ പാപങ്ങൾക്കും ഒപ്പം ഞങ്ങൾ ഈ
ഒരു പാപം കൂടി കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു” എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 ശമൂവേൽ ജനത്തോട് പറഞ്ഞത്:
“ഭയപ്പെടാതിരിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ ഈ
ദോഷമൊക്കെയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും
യഹോവയെ വിട്ടുമാറാതെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ
യഹോവയെ സേവിപ്പിൻ. 21 എന്നാൽ

നിങ്ങൾ ഉപകാരമില്ലാത്തതും, രക്ഷിപ്പാൻ
കഴിയാത്തതുമായ മിഥ്യാ ദേവന്മാരിലേക്ക്
തിരിയരുത്; എന്തെന്നാൽ അവ മിഥ്യാ രൂപങ്ങൾ
തന്നേയല്ലോ. 22 യഹോവ തന്റെ മഹത്തായ
നാമംനിമിത്തം തന്റെ ജനത്തെ കൈവിടുകയില്ല;
നിങ്ങളെ തന്റെ ജനമാക്കിക്കൊൾവാൻ
യഹോവയ്ക്ക് ഇഷ്ടം തോന്നിയിരിക്കുന്നു.
23 ഞാനോ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ യഹോവയോട്
പാപം ചെയ്യുവാൻ ഇടവരരുതേ; ഞാൻ
നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതും നേരും ആയ വഴി
ഉപദേശിക്കും. 24 യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ട്
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പരമാർത്ഥതയോടുംകൂടെ
സേവിക്കമാത്രം ചെയ്‌വിൻ; അവൻ നിങ്ങൾക്ക്
എത്ര വലിയ കാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന്
ഓർത്തുകൊള്ളുവിൻ. 25 എന്നാൽ നിങ്ങൾ
ഇനിയും ദോഷം ചെയ്താൽ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ
രാജാവും നശിച്ചുപോകും.”

അദ്ധ്യായം.13

1 ശൗൽ രാജാവായപ്പോൾ (മുപ്പത്) വയസ്സ്
ആയിരുന്നു; അവൻ യിസ്രായേലിൽ രണ്ട്
വർഷം ഭരിച്ചു. 2 ശൗൽ യിസ്രായേലിൽ
മൂവായിരം പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു;
രണ്ടായിരംപേർ ശൗലിനോടുകൂടെ മിക്മാസിലും
ബേഥേൽമലയിലും, ആയിരം പേർ
യോനാഥാനോടുകൂടെ ബെന്യാമീനിലെ
ഗിബെയയിലും ആയിരുന്നു; ശേഷമുള്ള ജനത്തെ
അവൻ സ്വന്തം വീട്ടിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു.
3 പിന്നെ യോനാഥാൻ ഗേബയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന

ഫെലിസ്ത്യരുടെ കാവൽ പട്ടാളത്തെ തോല്പിച്ചു;
ഫെലിസ്ത്യർ അത് കേട്ടു. “എബ്രായർ
കേൾക്കട്ടെ” എന്ന് പറഞ്ഞ് ശൗൽ ദേശത്തെല്ലാം
കാഹളം ഊതിച്ചു. 4 ശൗൽ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കാവൽ പട്ടാളത്തെ തോല്പിച്ചു എന്നും
യിസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യർക്ക് വെറുപ്പായി എന്നും
യിസ്രായേലൊക്കെയും കേട്ടിട്ട് ജനം ശൗലിന്റെ
അടുക്കൽ ഗില്ഗാലിൽ വന്നു കൂടി.

5 എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനോട്
യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ മുപ്പതിനായിരം രഥവും,
ആറായിരം കുതിരപടയാളികളും, കടല്പുറത്തെ
മണൽപോലെ അസംഖ്യം ജനവുമായി
ഒരുമിച്ചുകൂടി; അവർ വന്ന് ബേത്ത്-ആവെന്
കിഴക്കു മിക്മാസിൽ പാളയം ഇറങ്ങി.
6 എന്നാൽ ജനം ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട്
തങ്ങൾ വിഷമത്തിലായി എന്ന് യിസ്രായേല്യർ
കണ്ടപ്പോൾ ജനം ഗുഹകളിലും കുറ്റിക്കാടുകളിലും
പാറകളിലും മാളങ്ങളിലും കുഴികളിലും ചെന്ന്
ഒളിച്ചു. 7 എബ്രായർ യോർദ്ദാൻനദികടന്ന്
ഗാദ്ദേശത്തും ഗിലെയാദിലും പോയി; ശൗൽ
ഗില്ഗാലിൽ താമസിച്ചിരുന്നു; ജനമെല്ലാം പേടിച്ച്
അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു.

8 ശമൂവേൽ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതുപോലെ
അവൻ ഏഴ് ദിവസം കാത്തിരുന്നു. എങ്കിലും
ശമൂവേൽ ഗില്ഗാലിൽ എത്തിയില്ല; ജനവും
അവനെ വിട്ട് ചിതറിപ്പോയി. 9 അപ്പോൾ ശൗൽ:
“ഹോമയാഗവും സമാധാനയാഗവും ഇവിടെ
എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ” എന്ന്
കല്പിച്ചു; അവൻ തന്നെ ഹോമയാഗം അർപ്പിച്ചു.

10 ഹോമയാഗം അർപ്പിച്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ശമൂവേൽ വന്നു; ശൗൽ അവനെ വന്ദനം
ചെയ്‌വാൻ എതിരേറ്റുചെന്നു. 11 “നീ ചെയ്തത്
എന്ത്?” എന്ന് ശമൂവേൽ ചോദിച്ചു. അതിന്
ശൗൽ: “ജനം എന്നെ വിട്ട് ചിതറിപോകാൻ
തുടങ്ങി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സമയത്ത് നീ
എത്തിയില്ല എന്നും ഫെലിസ്ത്യർ മിക്മാസിൽ
കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ കണ്ടു.
12 ഫെലിസ്ത്യർ ഇപ്പോൾ ഗില്ഗാലിൽ വന്ന് എന്നെ
ആക്രമിക്കും; ഞാൻ യഹോവയോട് കൃപക്കായി
അപേക്ഷിച്ചതുമില്ലല്ലോ എന്നു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ
അതുകൊണ്ട് ഹോമയാഗം അർപ്പിക്കാൻ ഞാൻ
നിർബന്ധിതനായി ” എന്നു പറഞ്ഞു. 13 ശമൂവേൽ
ശൗലിനോട് പറഞ്ഞത്: “നീ ചെയ്തത് ഭോഷത്വം
ആയിപ്പോയി; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
നിന്നോട് കല്പിച്ച കല്പന നീ പ്രമാണിച്ചില്ല;
യഹോവ യിസ്രായേലിന്മേൽ നിന്റെ രാജത്വം
എന്നേക്കുമായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.
14 എന്നാൽ നിന്റെ രാജത്വം നിലനില്ക്കയില്ല;
യഹോവ നിന്നോട് കല്പിച്ചതിനെ നീ
അനുസരിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ
ഹിതം അനുസരിക്കുന്ന മറ്റൊരാളെ യഹോവ
അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്; അവനെ യഹോവ തന്റെ
ജനത്തിന് പ്രഭുവായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

15 പിന്നെ ശമൂവേൽ എഴുന്നേറ്റ് ഗില്ഗാലിൽനിന്ന്
ബെന്യാമീനിലെ ഗിബെയയിലേക്കു പോയി.
ശൗൽ തന്നോടുകൂടെയുള്ള പടജ്ജനത്തെ
എണ്ണി നോക്കി.അവർ ഏകദേശം അറുനൂറ്
പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 16 ശൗലും അവന്റെ

മകൻ യോനാഥാനും കൂടെയുള്ള ജനങ്ങളും
ബെന്യാമീനിലെ ഗിബെയയിൽ താമസിച്ചു;
ഫെലിസ്ത്യർ മിക്മാസിൽ പാളയമിറങ്ങി.
17 ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിൽനിന്ന്
കവർച്ചക്കാർ മൂന്ന് കൂട്ടമായി പുറപ്പെട്ടു;
ഒരു കൂട്ടം ഒഫ്രെക്കുള്ള വഴിയായി
ശൂവാൽദേശത്തേക്ക് പോയി; 18 മറ്റൊരുകൂട്ടം
ബേത്ത്-ഹോരോനിലേക്കുള്ള വഴിക്ക്
പോയി; മൂന്നാമത്തെ കൂട്ടം മരുഭൂമിക്ക്
നേരേ സെബോയീം താഴ്വരക്കെതിരെയുള്ള
ദേശം വഴിക്കും പോയി. 19 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽ ദേശത്ത് ഒരിടത്തും ഒരു കൊല്ലൻ*
ഇല്ലായിരുന്നു; കാരണം "എബ്രായർ വാളോ
കുന്തമോ തീർപ്പിക്കരുത് " എന്ന് ഫെലിസ്ത്യർ
പറഞ്ഞിരുന്നു. 20 യിസ്രായേല്യർക്ക് തങ്ങളുടെ
കൊഴു†, കലപ്പ,മൺവെട്ടി,കോടാലി,അരിവാൾ
എന്നിവയുടെ മൂർച്ച കൂട്ടുവാൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
അടുക്കൽ പോകേണ്ടിയിരുന്നു. 21 എന്നാൽ
മൺവെട്ടി, കലപ്പ, മുപ്പല്ലി, മഴു എന്നിവയ്ക്കായും
മുടിങ്കോൽ കൂർപ്പിക്കുവാനും അവർക്ക് അരം
ഉണ്ടായിരുന്നു. 22 അതുകൊണ്ട് യുദ്ധസമയത്ത്
ശൗലിനോടും യോനാഥാനോടും കൂടെയുള്ള
ജനത്തിൽ ആർക്കും വാളും കുന്തവും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; ശൗലിനും അവന്റെ മകൻ
യോനാഥാനും മാത്രമേ അവ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.
23 ഫെലിസ്ത്യരുടെ പട്ടാളമോ മിക്മാസിലെ
ചുരംവരെ പുറപ്പെട്ടുവന്നു.

---

* **അദ്ധ്യായം.**13. **19** കൊല്ലൻ = ഇരുമ്പു പണിക്കാരൻ

† **അദ്ധ്യായം.**13. **20** കൊഴു = കലപ്പയുടെ അറ്റത്ത് വച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്ന ഇരുമ്പ്

അദ്ധ്യായം. 14

1 ഒരു ദിവസം ശൗലിന്റെ മകൻ യോനാഥാൻ
തന്റെ ആയുധവാഹകനോട് : “വരുക,
നാം ഫെലിസ്ത്യരുടെ പട്ടാളത്തിന്റെ
നേരേ ചെല്ലുക” എന്നു പറഞ്ഞു;
അവൻ അത് അപ്പനോട് പറഞ്ഞില്ല.
2 ശൗൽ ഗിബെയയുടെ അതിർത്തിയിൽ
മിഗ്രോനിലെ മാതളനാരകത്തിൻ കീഴിൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു. അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന ഭടന്മാർ ഏകദേശം അറുനൂറ്
പേർ ആയിരുന്നു. 3 ശീലോവിൽ യഹോവയുടെ
പുരോഹിതനായിരുന്ന ഏലിയുടെ മകനായ,
ഫീനെഹാസിന്റെ മകനായ, ഈഖാബോദിന്റെ
സഹോദരനായ, അഹീതൂബിന്റെ മകൻ
അഹീയാവ് ആയിരുന്നു അന്ന് ഏഫോദ്
ധരിച്ചിരുന്നത്. യോനാഥാൻ പോയത് ജനം
അറിഞ്ഞില്ല. 4 ഫെലിസ്ത്യ സൈന്യത്തെ
നേരിടുവാൻ യോനാഥാൻ പോകേണ്ടിയിരുന്ന
വഴിയിൽ രണ്ടുവശത്തും മൂർച്ചയേറിയ ഓരോ
പാറ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒന്നിന് ബോസേസ് എന്നും
മറ്റേതിന് സേനെ എന്നും ആയിരുന്നു പേർ. 5 ഒന്ന്
വടക്കുവശം മിക്മാസിന് അഭിമുഖമായും മറ്റേത്
തെക്കുവശം ഗിബെയെക്ക് അഭിമുഖമായും
നിന്നിരുന്നു. 6 യോനാഥാൻ തന്റെ
ആയുധവാഹകനോട്: “വരിക, നമുക്ക് ഈ
അഗ്രചർമ്മികളുടെ പട്ടാളത്തിന്റെ നേരെ
ചെല്ലാം; യഹോവ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കും; അധികംകൊണ്ടോ അല്പംകൊണ്ടോ രക്ഷിപ്പാൻ യഹോവയ്ക്ക് പ്രായസമില്ലല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു.

7 ആയുധവാഹകൻ അവനോട് : “നിന്റെ ഇഷ്ടം
പോലെ പ്രവർത്തിക്കുക; നടന്നുകൊൾക;
നിന്റെ മനസ്സുപോലെ ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ
ഉണ്ട്” എന്നുപറഞ്ഞു. 8 അതിന് യോനാഥാൻ
പറഞ്ഞത്: “നാം അവരുടെ നേരെ ചെന്ന്
അവർക്ക് നമ്മെത്തന്നെ കാണിക്കാം; 9 ഞങ്ങൾ
വരുന്നതുവരെ അവിടെ നില്പിൻ എന്ന് അവർ
പറഞ്ഞാൽ, നാം അവരുടെ അടുക്കൽ
കയറിപ്പോകാതെ നിൽക്കുന്നിടത്തുതന്നെ
നമുക്ക് നിൽക്കാം. 10 ഇങ്ങോട്ട് കയറിവരുവിൻ
എന്ന് പറഞ്ഞാൽ നമുക്ക് കയറിച്ചെല്ലാം; യഹോവ
അവരെ നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നതിന് ഇത് നമുക്ക് അടയാളം ആയിരിക്കും.”
11 ഇങ്ങനെ അവർ രണ്ടുപേരും ഫെലിസ്ത്യരുടെ
പട്ടാളത്തിന് മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ:
“ഇതാ, എബ്രായർ ഒളിച്ചിരുന്ന ഗുഹകളിൽനിന്ന്
പുറപ്പെട്ട് വരുന്നു” എന്ന് ഫെലിസ്ത്യർ
പറഞ്ഞു. 12 പട്ടാളക്കാർ യോനാഥാനോടും
അവന്റെ ആയുധവാഹകനോടും: “ഇങ്ങോട്ട്
കയറിവരുവിൻ; ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കാര്യം
കാണിച്ചുതരാം ” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
യോനാഥാൻ തന്റെ ആയുധവാഹകനോട് :
“എന്റെ പിന്നാലെ കയറിവരിക; യഹോവ അവരെ
യിസ്രായേലിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അങ്ങനെ യോനാഥാനും
അവന്റെ പിന്നാലെ ആയുധവാഹകനും
മുകളിലേക്ക് വലിഞ്ഞു കയറി; ഫെലിസ്ത്യർ
യോനാഥാന്റെ മുമ്പിൽ വീണു; ആയുധവാഹകൻ
അവന്റെ പിന്നാലെ നടന്ന് അവരെ കൊന്നു.

14 യോനാഥാനും ആയുധവാഹകനും ചെയ്ത
ഈ ആദ്യസംഹാരത്തിൽ ഏകദേശം
അര ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് ഇരുപത് പേർ
വീണു. 15 പാളയത്തിലും പോർക്കളത്തിലും
സർവ്വജനത്തിലും നടുക്കമുണ്ടായി. പട്ടാളവും
കവർച്ചക്കാരും കൂടെ വിറച്ചു,, വലിയോരു
നടുക്കം ഉണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിൽ ഭൂമി
കുലുങ്ങി. 16 അപ്പോൾ ബെന്യാമീനിലെ
ഗിബെയയിൽനിന്ന് ശൗലിന്റെ കാവല്ക്കാർ
നോക്കി.ഫെലിസ്ത്യർ ചിതറി അങ്ങുമിങ്ങും
ഓടുന്നത് കണ്ടു. 17 ശൗൽ കൂടെയുള്ള ജനത്തോട്:
“നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് പോയതാരെന്ന്
അറിയുവാൻ എണ്ണി നോക്കുവിൻ” എന്ന്
കല്പിച്ചു. അവർ എണ്ണിനോക്കിയപ്പോൾ
യോനാഥാനും അവന്റെ ആയുധവാഹകനും
ഇല്ലായിരുന്നു. 18 ശൗൽ അഹീയാവിനോട് :
“ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുക”
എന്നു പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ആ
കാലത്ത് യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 19 ശൗൽ പുരോഹിതനോട്
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിലെ കലാപം
മേല്ക്കുമേൽ വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അപ്പോൾ
ശൗൽ പുരോഹിതനോട്: “നിന്റെ കൈ
പിൻവലിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു. 20 പിന്നീട് ശൗലും
കൂടെയുള്ള ജനമൊക്കെയും ഒന്നിച്ചുകൂടി
യുദ്ധത്തിന് ചെന്നപ്പോൾ അവർ അന്യോന്യം
വെട്ടി. അവിടെ ആകെ വലിയ കലക്കം
ഉണ്ടായി. 21 നേരെത്തെ ഫെലിസ്ത്യരോടുകൂടെ
ആയിരുന്നവരും, അവരുടെ പാളയത്തിൽ

ചേർന്നവരുമായ എബ്രായർ, ശൗലിനോടും
യോനാഥാനോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
യിസ്രായേല്യരുടെ പക്ഷം ചേർന്നു. 22 അങ്ങനെ
തന്നെ, എഫ്രയീംമലനാട്ടിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന
യിസ്രായേല്യർ ഒക്കെയും, ഫെലിസ്ത്യർ തോറ്റോടി
എന്ന് കേട്ടയുടനെ പടക്കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്ന്
അവരെ പിന്തുടർന്നു. 23 അങ്ങനെ യഹോവ
അന്ന് യിസ്രായേലിനെ രക്ഷിച്ചു; പട ബേത്ത്-
ആവെൻ വരെ വ്യാപിച്ചു. 24 യിസ്രായേല്യർ
അന്ന് അസ്വസ്ഥരായി; കാരണം ഞാൻ എന്റെ
ശത്രുക്കളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതുവരെ,
സന്ധ്യക്കു മുമ്പ് ,ആഹാരം കഴിക്കുന്നവൻ
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന് ശൗൽ ജനത്തെക്കൊണ്ട്
സത്യം ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനത്തിൽ
ആരും ആഹാരം ആസ്വദിച്ചില്ല. 25 യിസ്രായേല്യർ
ഒരു കാട്ടുപ്രദേശത്ത് എത്തി; അവിടെ നിലത്ത്
തേൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 26 ജനം കാട്ടിൽ
കടന്നപ്പോൾ തേൻ തുള്ളിതുള്ളിയായി വീഴുന്നത്
കണ്ടു: എങ്കിലും അവർ ചെയ്ത സത്യത്തെ
ഭയപ്പെട്ട് ആരും തന്റെ കൈ വായിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയില്ല. 27 എന്നാൽ യോനാഥാൻ
തന്റെ അപ്പൻ ജനത്തെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യിച്ചു
എന്ന് അറിയാതിരുന്നതിനാൽ അവൻ തന്റെ
വടിയുടെ അറ്റം നീട്ടി ഒരു തേൻകട്ടയിൽ കുത്തി
അത് എടുത്ത് ഭക്ഷിച്ചു. അവന്റെ കണ്ണ്
പ്രകാശിച്ചു. 28 അപ്പോൾ ജനത്തിൽ ഒരുവൻ:
"ഇന്ന് ഏതെങ്കിലും ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ ആയിരിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞ്
നിന്റെ അപ്പൻ ജനത്തെക്കൊണ്ട് സത്യം

ചെയ്യിച്ചിട്ടുണ്ട്; ജനം ക്ഷീണിച്ചുമിരിക്കുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അതിന് യോനാഥാൻ:
“എന്റെ അപ്പൻ ദേശത്തെ കഷ്ടത്തിലാക്കി;
ഞാൻ ഈ തേൻ ഒരല്പം ആസ്വദിക്കകൊണ്ട്
എന്റെ കണ്ണ് പ്രകാശിച്ചത് കണ്ടില്ലയോ?
30 ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് അവർ എടുത്ത ആഹാര
പദാർത്ഥങ്ങൾ വേണ്ടുംപോലെ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു
എങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ പരാജയം അത്ര വലുതല്ലല്ലോ”
എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവർ അന്ന് മിക്മാസ്
മുതൽ അയ്യാലോൻവരെ ഫെലിസ്ത്യരെ
സംഹരിച്ചു, ജനം ഏറ്റവും തളർന്നുപോയി.
32 ആകയാൽ ജനം കൊള്ളയ്ക്ക് ഓടിച്ചെന്ന്
ആടുകളെയും കാളകളെയും കിടാക്കളെയും
പിടിച്ച് നിലത്തുവച്ചു അറുത്ത് രക്തത്തോടുകൂടെ
തിന്നു. 33 ജനം രക്തത്തോടു കൂടി ഭക്ഷിച്ചതിനാൽ
യഹോവയോട് പാപം ചെയ്യുന്നു എന്ന് ശൗലിന്
അറിവുകിട്ടി.അപ്പോൾ അവൻ: “നിങ്ങൾ ഇന്ന്
ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നു; ഒരു വലിയ കല്ല് എന്റെ
അടുക്കൽ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവിൻ” എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 പിന്നെ ശൗൽ: “നിങ്ങൾ ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽ ചെന്ന് അവരോട്, ഓരോരുത്തരും
അവരവരുടെ കാളയെയും ആടിനെയും
എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന് ഇവിടെവെച്ച്
അറുത്ത് തിന്നുകൊൾവിൻ; രക്തത്തോടെ
ഭക്ഷിച്ച് യഹോവയോട് പാപം ചെയ്യരുത്” എന്ന്
കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ ജനമെല്ലാം കാളകളെ അന്ന്
രാത്രി കൊണ്ടുവന്ന് അവിടെവെച്ച് അറുത്തു.
35 ശൗൽ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു യാഗപീഠം പണിതു;

അത് അവൻ യഹോവയ്ക്ക് ആദ്യം പണിത
യാഗപീഠം ആയിരുന്നു. 36 പിന്നീട് ശൗൽ: “നാം
രാത്രിയിൽ തന്നെ ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടർന്ന്
നേരം പുലരുന്നതു വരെ അവരെ കൊള്ളയിടുക;
അവരിൽ ആരെയും ശേഷിപ്പിക്കരുത്” എന്നു
കല്പിച്ചു. “നിനക്ക് ഉചിതമായത് ചെയ്തുകൊൾക
” എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: “നമുക്ക്
ദൈവത്തോട് ചോദിക്കാം” എന്ന് പുരോഹിതൻ
പറഞ്ഞു. 37 അങ്ങനെ ശൗൽ ദൈവത്തോട്
: “ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടരേണമോ? നീ
അവരെ യിസ്രായേലിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുമോ”
എന്നു അരുളപ്പാട് ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അന്ന്
അവന് ഉത്തരം ലഭിച്ചില്ല. 38 അപ്പോൾ
ശൗൽ: “ജനത്തിന്റെ പ്രധാനികൾ ഒക്കെയും
അടുത്തുവരട്ടെ; ഇന്ന് പാപം സംഭവിച്ചത്
ഏത് കാര്യത്തിൽ എന്ന് അന്വേഷിച്ചറിവിൻ;
39 യിസ്രായേലിനെ രക്ഷിക്കുന്ന യഹോവയാണ,
അത് എന്റെ മകൻ യോനാഥാൻ തന്നെ
ആയിരുന്നാലും അവൻ മരിക്കേണം നിശ്ചയം”
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവനോട് ഉത്തരം
പറവാൻ സർവ്വ ജനത്തിലും ആരും തയ്യാറായില്ല.
40 അവൻ എല്ലായിസ്രായേലിനോടും: “നിങ്ങൾ
ഒരു ഭാഗത്ത് നില്പിൻ; ഞാനും എന്റെ മകനായ
യോനാഥാനും മറുഭാഗത്ത് നില്ക്കാം” എന്നു
പറഞ്ഞു. “നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ആകട്ടെ” എന്ന്
ജനം ശൗലിനോട് പറഞ്ഞു. 41 അങ്ങനെ ശൗൽ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോട്
: “സത്യം വെളിപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ ” എന്നു
പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശൗലിനും യോനാഥാനും

ചീട്ടുവീണു; ജനം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. 42 പിന്നെ
ശൗൽ: "എനിക്കും എന്റെ മകനായ യോനാഥാനും
ചീട്ടിടുവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു; ചീട്ട് യോനാഥാന്
വീണു. 43 ശൗൽ യോനാഥാനോട് : "നീ
എന്ത് ചെയ്തു? എന്നോടു പറയുക " എന്നു
പറഞ്ഞു. യോനാഥാൻ അവനോടു: "ഞാൻ
എന്റെ വടിയുടെ അറ്റംകൊണ്ടു അല്പം തേൻ
ആസ്വദിച്ചതേയുള്ളു; അതുകൊണ്ട് ഞാൻ
മരിക്കേണ്ടിവരും" എന്നു പറഞ്ഞു. 44 അതിന്
ശൗൽ: "ദൈവം എന്നോട് അതിന് തക്കവണ്ണവും
അധികവും ചെയ്യട്ടെ; യോനാഥാനേ, നീ
മരിക്കേണം " എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

45 എന്നാൽ ജനം ശൗലിനോട്: "യിസ്രായേലിൽ
ഈ മഹാരക്ഷ നേടി തന്ന യോനാഥാൻ
മരിക്കണമോ? ഒരിക്കലും അരുത്;
യഹോവയാണ, അവന്റെ തലയിലെ
ഒരു രോമവും നിലത്ത് വീഴുകയില്ല;
അവൻ ഇന്ന് ദൈവത്തോടുകൂടെയല്ലയൊ
പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്" എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ ജനം യോനാഥാനെ രക്ഷിച്ചു; അവൻ
മരിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. 46 ശൗൽ ഫെലിസ്ത്യരെ
പിന്തുടരാതെ മടങ്ങിപ്പോയി; ഫെലിസ്ത്യരും
തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി.

47 ശൗൽ യിസ്രായേലിൽ രാജത്വം ഏറ്റതിന്
ശേഷം മോവാബ്യർ, അമ്മോന്യർ, എദോമ്യർ,
സോബാരാജാക്കന്മാർ, ഫെലിസ്ത്യർ
എന്നിങ്ങനെ ചുറ്റുമുള്ള സകലജാതികളോടും
യുദ്ധംചെയ്തു; അവൻ ചെന്നേടത്തൊക്കെയും
ജയം പ്രാപിച്ചു. 48 അവൻ യുദ്ധം ചെയ്ത്
അമാലേക്യരെ ജയിച്ചു, യിസ്രായേല്യരെ

കവർച്ചക്കാരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് വിടുവിക്കയും
ചെയ്തു. 49 എന്നാൽ ശൗലിന്റെ പുത്രന്മാർ
യോനാഥാൻ, യിശ്വി, മൽക്കീശുവ എന്നിവർ
ആയിരുന്നു; അവന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാർക്കോ,
മൂത്തവൾക്ക് മേരബ് എന്നും ഇളയവൾക്ക്
മീഖാൾ എന്നും പേരായിരുന്നു. 50 ശൗലിന്റെ
ഭാര്യയുടെ പേര് അഹീനോവം എന്നായിരുന്നു;
അവൾ അഹീമാസിന്റെ മകൾ. അവന്റെ
സേനാധിപതിയുടെ പേര് അബ്നേർ
എന്നായിരുന്നു; അവൻ ശൗലിന്റെ ഇളയപ്പനായ
നേരിന്റെ മകൻ ആയിരുന്നു. 51 ശൗലിന്റെ
അപ്പനായ കീശും അബ്നേരിന്റെ അപ്പനായ
നേരും അബീയേലിന്റെ മക്കൾ ആയിരുന്നു.

52 ശൗലിന്റെ കാലത്തെല്ലാം ഫെലിസ്ത്യരോട്
കഠിനയുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ ശൗൽ
ഏതെങ്കിലുംബലവാനെയൊ വീരനെയോ
കണ്ടാൽ അവനെ തന്റെ പക്ഷത്തു ചേർക്കും

അദ്ധ്യായം. 15

1 അതുകഴിഞ്ഞ് ശമൂവേൽ ശൗലിനോട്
പറഞ്ഞത്: “യഹോവ നിന്നെ തന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന് രാജാവായി അഭിഷേകം
ചെയ്യുവാൻ എന്നെ നിയോഗിച്ചുവല്ലോ;
അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ യഹോവയുടെ
വചനങ്ങളെ കേട്ടുകൊള്ളുക.” 2 സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
“യിസ്രായേൽ മിസ്രയീമിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു
വരുമ്പോൾ വഴിയിൽവച്ച് അവരെ ആക്രമിച്ചതിന്
അമാലേക്യരെ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കും.

3 അതുകൊണ്ട് നീ ചെന്ന് അമാലേക്യരെ തോല്പിച്ച് അവർക്കുള്ളതൊക്കെയും നശിപ്പിച്ചു കളയുക; അവരോട് കനിവ് തോന്നരുത്; പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും മുലകുടിക്കുന്നവരെയും കാള, ആടു, ഒട്ടകം, കഴുത എന്നിവയെയും സംഹരിച്ചുകളയുക.
4 അതുകൊണ്ട് ശൗൽ ജനത്തെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി തെലായീമിൽവച്ചു അവരെ എണ്ണി; യെഹൂദാഗോത്രക്കാരായ പതിനായിരം പേരും യിസ്രായേൽ ഗോത്രക്കാരായ രണ്ടുലക്ഷം കാലാളുകളും* ഉണ്ടായിരുന്നു.
5 പിന്നെ ശൗൽ അമാലേക്യരുടെ പ്രധാന നഗരംവരെ ചെന്ന് ഒരു താഴ്വരയിൽ പതുങ്ങിയിരുന്നു.
6 എന്നാൽ ശൗൽ കേന്യരോട്: “ഞാൻ നിങ്ങളെ അമാലേക്യരോടുകൂടെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് മാറിപോകുവിൻ; യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീമിൽനിന്ന് വന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവർക്ക് ദയചെയ്തുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ കേന്യർ അമാലേക്യരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് മാറിപ്പോയി.
7 പിന്നെ ശൗൽ ഹവീലാ മുതൽ മിസ്രയീമിന് കിഴക്കുള്ള ശൂർവരെ അമാലേക്യരെ സംഹരിച്ചു.
8 അമാലേക്യരുടെ രാജാവായ ആഗാഗിനെ ജീവനോടെ പിടിച്ച്, എല്ലാ ജനങ്ങളെയും വാൾ കൊണ്ട് നശിപ്പിച്ചു.
9 എന്നാൽ ശൗലും ജനവും ആഗാഗിനെയും ആട്, കാള, തടിച്ചമൃഗം, കുഞ്ഞാട് എന്നിവയിൽ ഏറ്റവും നല്ലവയെയും ഒഴിവാക്കി. നല്ല ഇനങ്ങളെ

* **അദ്ധ്യായം. 15. 4** കാലാൾ =നിലത്ത് നിന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന സൈന്യം

ഒക്കെയും നശിപ്പിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ ജീവനോടെ സൂക്ഷിച്ചു; വെറുക്കപ്പെട്ടതും നിസ്സാരവുമായവയെ ഒക്കെയും അവർ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു.
10 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്
ശമൂവേലിന് ഉണ്ടായത് എന്തെന്നാൽ: 11 "ഞാൻ
ശൗലിനെ രാജാവായി വാഴിച്ചതിനാൽ എനിക്ക്
മനോവ്യസനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു; അവൻ
എന്നെ അനുസരിക്കുന്നില്ല; എന്റെ കല്പനകളെ
പാലിക്കുന്നതുമില്ല." ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ശമൂവേലിന്
വ്യസനമായി; അവൻ രാത്രി മുഴുവനും
യഹോവയോട് നിലവിളിച്ചു. 12 ശമൂവേൽ
ശൗലിനെ കാണുവാൻ അതികാലത്ത് എഴുന്നേറ്റു.
അപ്പോൾ ശൗൽ കർമ്മേലിൽ എത്തിയെന്നും
അവിടെ തനിക്കായി ഒരു ജ്ഞാപകസ്തംഭം[†] നാട്ടി
ഘോഷയാത്ര കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ച് ഗില്ഗാലിലേക്കു
പോയി എന്നും ശമൂവേലിന് അറിവുകിട്ടി. 13 പിന്നെ
ശമൂവേൽ ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ
ശൗൽ അവനോട് : "യഹോവയാൽ നീ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ; ഞാൻ യഹോവയുടെ
കല്പന നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
14 അതിന് ശമൂവേൽ: "എന്റെ ചെവിയിൽ
എത്തുന്ന ആടുകളുടെ ഈ കരച്ചലും ഞാൻ
കേൾക്കുന്ന കാളകളുടെ മുക്കുറയും[‡] എന്ത്?"
എന്ന് ചോദിച്ചു. 15 "അവയെ അമാലേക്യരുടെ
അടുക്കൽനിന്ന് അവർ കൊണ്ടുവന്നതാകുന്നു;

---

† **അദ്ധ്യായം. 15. 12** ജ്ഞാപകസ്തംഭം =ഓർമ്മയ്ക്കായി പണിയുന്ന ഒരു തൂൺ ‡ **അദ്ധ്യായം. 15. 14** മുക്കുറ = ക ാളകളുടെ മൂക്കിൽ കൂടി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചുള്ള അമറൽ

ജനം ആടുകളിലും കാളകളിലും നല്ല
ഇനങ്ങളെ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്ക്
യാഗംകഴിക്കുവാൻ ജീവനോടെ സൂക്ഷിച്ചു;
ശേഷമുള്ളവയെ ഞങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു ”
എന്നു ശൗൽ പറഞ്ഞു. 16 ശമൂവേൽ ശൗലിനോട്:
“നീ അല്പസമയം മൗനമായിരിക്കുക; യഹോവ
കഴിഞ്ഞ രാത്രി എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തത് ഞാൻ
നിന്നെ അറിയിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
അവനോട് : “പറഞ്ഞാലും” എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ പറഞ്ഞത് : “നിന്റെ
സ്വന്തകാഴ്ചയിൽ നീ ചെറിയവനായിരുന്നിട്ടും
യഹോവ നിന്നെ യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾക്ക്
തലവനാക്കുകയും യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി
നിന്നെ അഭിഷേകം കഴിക്കയും ചെയ്തില്ലയോ?
18 പിന്നെ യഹോവ നിന്നെ ഒരു ദൗത്യം ഏൽപ്പിച്ചു:
“നീ ചെന്ന് അമാലേക്യരായ പാപികളെ
നിർമ്മൂലമാക്കുകയും അവർ നശിക്കുംവരെ
അവരോട് പൊരുതുകയും ചെയ്യുക” എന്നു
കല്പിച്ചു. 19 അങ്ങനെയിരിക്കെ നീ യഹോവയുടെ
കല്പന അനുസരിക്കാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
നീ കവർച്ച വസ്തുക്കളുടെ മേൽ ചാടി വീണ്
യഹോവയ്ക്ക് അനിഷ്ടമായത് ചെയ്തതെന്ത്?”
20 ശൗൽ ശമൂവേലിനോട്: “ഞാൻ യഹോവയുടെ
കല്പന അനുസരിച്ച് യഹോവ എന്നെ അയച്ച
വഴിക്കു പോയി. അമാലേക് രാജാവായ
ആഗാഗിനെ കൊണ്ടുവന്ന് അമാലേക്യരെ
നിർമ്മൂലമാക്കിക്കളഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ
ജനം കൊള്ളവസ്തുക്കളിൽ വിശേഷമായ
ആടുമാടുകളെ എടുത്ത് ഗില്ഗാലിൽ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയ്ക്ക് യാഗംകഴിപ്പാൻ

കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
22 ശമൂവേൽ പറഞ്ഞത് : "യഹോവയുടെ കല്പന അനുസരിക്കുന്നതുപോലെ ഹോമയാഗങ്ങളും ഹനനയാഗങ്ങളും യഹോവയ്ക്കു പ്രസാദമാകുമോ? ഇതാ, അനുസരിക്കുന്നത് യാഗത്തെക്കാളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് മുട്ടാടുകളുടെ§ തടിച്ചു കൊഴുത്ത മാംസത്തെക്കാളും നല്ലത്.
23 ആഭിചാര ദോഷം പോലെയും ശാഠ്യം മിഥ്യാപൂജയും വിഗ്രഹാരാധനയും പോലെയും ആകുന്നു; നീ യഹോവയുടെ വചനത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് നിന്നെയും രാജസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു."
24 ശൗൽ ശമൂവേലിനോട്: "ഞാൻ ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അവരുടെ വാക്ക് അനുസരിച്ചതിനാൽ യഹോവയുടെ കല്പനയും നിന്റെ വാക്കും ലംഘിച്ച് പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
25 എങ്കിലും എന്റെ പാപം ക്ഷമിച്ച് ഞാൻ യഹോവയെ ആരാധിക്കുവാൻ എന്നോടൊപ്പം വരണമേ" എന്നു പറഞ്ഞു.
26 ശമൂവേൽ ശൗലിനോട് : "ഞാൻ വരില്ല; നീ യഹോവയുടെ വചനത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ട് യഹോവ നിന്നെയും യിസ്രായേലിലെ രാജസ്ഥാനത്തുനിന്ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു."
27 പിന്നെ ശമൂവേൽ പോകുവാൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ശൗൽ അവന്റെ നിലയങ്കിയുടെ അറ്റം പിടിച്ച് വലിച്ചു; അത് കീറിപ്പോയി.
28 ശമൂവേൽ അവനോട് : "യഹോവ ഇന്ന് യിസ്രായേലിന്റെ രാജത്വം നിന്നിൽനിന്ന് കീറി നിന്നെക്കാൾ ഉത്തമനായ നിന്റെ കൂട്ടുകാരന്

§ **അദ്ധ്യായം. 15. 22** മുട്ടാടുകൾ = ആണാടുകൾ

കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 29 യിസ്രായേലിന്റെ
മഹത്വമായവൻ കള്ളം പറയുകയില്ല.
അനുതപിക്കയുമില്ല; അനുതപിക്കുവാൻ അവൻ
മനുഷ്യനല്ല" എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അപ്പോൾ അവൻ:
"ഞാൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരുടെയും യിസ്രായേലിന്റെയും
മുമ്പിൽ ഇപ്പോൾ എന്നെ മാനിച്ച്, ഞാൻ നിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവയെ ആരാധിക്കേണ്ടതിന്
എന്നോടുകൂടെ വരണമേ" എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
31 അങ്ങനെ ശമൂവേൽ ശൗലിന്റെ പിന്നാലെ
ചെന്നു; ശൗൽ യഹോവയെ ആരാധിച്ചു.

32 അപ്പോൾ ശമൂവേൽ: "അമാലേക്
രാജാവായ ആഗാഗിനെ ഇവിടെ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ" എന്ന് കല്പിച്ചു.
ആഗാഗ് സന്തോഷത്തോടെ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: "മരണഭീതി നീങ്ങിപ്പോയി"
എന്ന് ആഗാഗ് പറഞ്ഞു. 33 "നിന്റെ വാൾ
സ്ത്രീകളെ മക്കളില്ലാത്തവരാക്കി. അതുപോലെ
നിന്റെ അമ്മയും സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ
മക്കളില്ലാത്തവളാകും" എന്ന് ശമൂവേൽ പറഞ്ഞു.
ഗില്ഗാലിൽവച്ച് യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ആഗാഗിനെ കഷണങ്ങളായി വെട്ടിക്കളഞ്ഞു.

34 പിന്നെ ശമൂവേൽ രാമയിലേക്ക് പോയി;
ശൗലും ശൗലിന്റെ ഗിബെയയിൽ ഉള്ള
അരമനയിലേക്കു പോയി. 35 ശമൂവേൽ പിന്നെ
ജീവിതകാലത്ത് ഒരിയ്ക്കൽ പോലും ശൗലിനെ
കണ്ടില്ല; എങ്കിലും ശമൂവേൽ ശൗലിനെക്കുറിച്ച്
ദുഃഖിച്ചു; യഹോവയും താൻ ശൗലിനെ
യിസ്രായേലിന് രാജാവാക്കിയതുകൊണ്ട്

അനുതപിച്ചു.

അദ്ധ്യായം. 16

1 അതിനുശേഷം യഹോവ ശമൂവേലിനോട്:
“യിസ്രായേലിന്റെ രാജസ്ഥാനത്ത് നിന്ന്
ഞാൻ ശൗലിനെ മാറ്റി എന്നറിഞ്ഞ് നീ
അവനെക്കുറിച്ച് എത്ര കാലം ദുഃഖിക്കും?
കൊമ്പിൽ തൈലം നിറച്ച് പുറപ്പെടുക; ഞാൻ
നിന്നെ ബേത്ത്ലഹേംകാരനായ യിശ്ശായിയുടെ
അടുക്കൽ അയയ്ക്കും; അവന്റെ മക്കളിൽ
ഒരാളെ ഞാൻ രാജാവായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു”
എന്നു കല്പിച്ചു. 2 അതിന് ശമൂവേൽ : “ഞാൻ
എങ്ങനെ പോകും? ശൗൽ കേട്ടാൽ എന്നെ
കൊല്ലും” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യഹോവ:
“നീ ഒരു പശുക്കിടാവിനെയും കൊണ്ടുചെന്ന്,
ഞാൻ യഹോവയ്ക്ക് യാഗം അർപ്പിക്കുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു പറയുക. 3 യിശ്ശായിയെയും
യാഗത്തിന് ക്ഷണിക്കുക; നീ ചെയ്യേണ്ടത്
എന്താണ് എന്ന് ഞാൻ അപ്പോൾ നിന്നോട്
അറിയിക്കും; ഞാൻ പറഞ്ഞുതരുന്ന ആളെ
നീ എനിക്കായിട്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യേണം.”
4 യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ ശമൂവേൽ ചെയ്തു.
ബേത്ത്ലഹേമിൽ ചെന്നു; പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ
അവന്റെ വരവിൽ വിറച്ചുകൊണ്ട് “നിന്റെ വരവ്
ശുഭം തന്നേയോ? ” എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അതിന്
അവൻ: “ശുഭം തന്നെ; ഞാൻ യഹോവയ്ക്ക്
യാഗം അർപ്പിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങളെ തന്നെ ശുദ്ധീകരിച്ച് എന്നോടുകൂടെ
യാഗത്തിന് വരുവിൻ ” എന്നു പറഞ്ഞു.

അവൻ യിശ്ശായിയെയും അവന്റെ മക്കളെയും
ശുദ്ധീകരിച്ച് അവരെയും യാഗത്തിന് ക്ഷണിച്ചു.
6 അവർ വന്നപ്പോൾ ശമുവേൽ എലീയാബിനെ
കണ്ടിട്ട് : “യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തൻ അവന്റെ
മുമ്പാകെ ഇതാ നിൽക്കുന്നു ” എന്നു പറഞ്ഞു.
7 യഹോവ ശമൂവേലിനോട്: “അവന്റെ ശാരീരിക
രൂപമോ ഉയരമോ നോക്കരുത്; ഞാൻ അവനെ
തള്ളിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ നോക്കുന്നത്
പോലെയല്ല; മനുഷ്യൻ പുറമെ കാണുന്നത്
നോക്കുന്നു; യഹോവയോ ഹൃദയത്തെ
നോക്കുന്നു ” എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. 8 പിന്നെ
യിശ്ശായി അബീനാദാബിനെ വിളിച്ച് ശമൂവേലിന്റെ
മുമ്പിൽ വരുത്തി; അപ്പോൾ ശമുവേൽ: “യഹോവ
ഇവനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.
9 പിന്നെ യിശ്ശായി ശമ്മയെയും വരുത്തി.
“ഇവനെയും യഹോവ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല”
എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. 10 അങ്ങനെ യിശ്ശായി
ഏഴു പുത്രന്മാരെ ശമൂവേലിന്റെ മുമ്പിൽ
വരുത്തി; എന്നാൽ ശമൂവേൽ യിശ്ശായിയോട്:
“യഹോവ ഇവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല” എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 “നിന്റെ പുത്രന്മാർ എല്ലാവരും ഇവിടെ
വന്നോ?” എന്ന് ശമൂവേൽ ചോദിച്ചു. അതിന്
അവൻ: “ഇനിയും ഏറ്റവും ഇളയ പുത്രൻ ഉണ്ട്;
അവൻ ആടുകളെ മേയ്ക്കയാകുന്നു” എന്നു
പറഞ്ഞു. ശമൂവേൽ യിശ്ശായിയോട്: അവനെ
ആളയച്ച് വരുത്തുക; അവൻ വന്നിട്ടല്ലാതെ
നാം ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.
12 ഉടനെ അവർ അവനെ ആളയച്ച് വരുത്തി;

“എന്നാൽ അവൻ പവിഴനിറമുള്ളവനും*, സുന്ദരമായകണ്ണുകൾ ഉള്ളവനും, കോമളരൂപം ഉള്ളവനും ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ യഹോവ അരുളിചെയ്തു: “എഴുന്നേറ്റ് ഇവനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുക; ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തവൻ ഇവൻ തന്നെ ആകുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചു.
13 അങ്ങനെ ശമൂവേൽ തൈലക്കൊമ്പ് എടുത്ത് അവന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ നടുവിൽ വെച്ച് അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു; യഹോവയുടെ ആത്മാവ് അന്നുമുതൽ ദാവീദിന്മേൽ വ്യാപരിച്ചു. ശമൂവേൽ എഴുന്നേറ്റ് രാമയിലേക്ക് പോയി.
14 എന്നാൽ യഹോവയുടെ ആത്മാവ് ശൗലിനെ വിട്ടുമാറി; യഹോവ അയച്ച ഒരു ദുരാത്മാവ് അവനെ ബാധിച്ചു.
15 അപ്പോൾ ശൗലിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനോട്: “ദൈവം അയച്ച ഒരു ദുരാത്മാവ് നിന്നെ ബാധിക്കുന്നുവല്ലോ”.
16 “അതുകൊണ്ട് കിന്നരവായനയിൽ നിപുണനായ ഒരുവനെ അന്വേഷിപ്പാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അടിയങ്ങൾക്ക് കല്പന തരണം; എന്നാൽ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ദുരാത്മാവ് തിരുമേനിമേൽ വരുമ്പോൾ അവൻ കൈകൊണ്ട് വായിക്കയും തിരുമേനിക്ക് ഭേദം വരികയും ചെയ്യും” എന്നു പറഞ്ഞു.
17 ശൗൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോട്: “കിന്നരവായനയിൽ നിപുണനായ ഒരുവനെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ” എന്നു കല്പിച്ചു.
18 ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുവൻ: “ബേത്ത്ലഹേംകാരനായ യിശ്ശായിയുടെ ഒരു മകനെ ഞാൻ

---

* **അദ്ധ്യായം. 16. 12** പവിഴനിറമുള്ളവൻ = ചുവപ്പ് നിറമള്ളവൻ

കണ്ടിട്ടുണ്ട്; അവൻ കിന്നരവായനയിൽ
നിപുണനും, ധൈര്യശാലിയായ യോദ്ധാവും,
വാക്ചാതുര്യമുള്ളവനും കോമളനും ആകുന്നു;
യഹോവ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ട് ” എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 അതുകൊണ്ട് ശൗൽ യിശ്ശായിയുടെ
അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു: “ആട്ടിടയനായ
നിന്റെ മകൻ ദാവീദിനെ എന്റെ അടുക്കൽ
അയക്കണം” എന്നു പറയിച്ചു. 20 യിശ്ശായി ഒരു
കഴുതയെ വരുത്തി, അതിന്റെ പുറത്ത് അപ്പം,
ഒരു തുരുത്തി വീഞ്ഞ്, ഒരു കോലാട്ടിൻകുട്ടി
എന്നിവ കയറ്റി തന്റെ മകൻ ദാവീദിന്റെ കൈവശം
ശൗലിന് കൊടുത്തയച്ചു. 21 ദാവീദ് ശൗലിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്ന് അവന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു;
ശൗലിന് അവനോട് വളരെ സ്നേഹമായി;
അവൻ അവന്റെ ആയുധവാഹകനായിത്തീർന്നു.
22 അതുകൊണ്ട് ശൗൽ യിശ്ശായിയുടെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു: ദാവീദിനോട് എനിക്ക് ഇഷ്ടം
തോന്നിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അവൻ എന്റെ
അടുക്കൽ താമസിക്കട്ടെ എന്നു പറയിച്ചു.
23 ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് ദുരാത്മാവ്
ശൗലിന്മേൽ വരുമ്പോൾ ദാവീദ് കിന്നരം എടുത്ത്
വായിക്കും; ശൗലിന് ആശ്വാസവും സുഖവും
ഉണ്ടാകും; ദുരാത്മാവ് അവനെ വിട്ടുമാറും.

അദ്ധ്യായം. 17

1 അതിനുശേഷം ഫെലിസ്ത്യർ സൈന്യത്തെ
യുദ്ധത്തിനായി ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി; അവർ
യെഹൂദയിലെ സോഖോവിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി.
അവർ സോഖോവിന്നും അസേക്കെക്കും മദ്ധ്യേ

ഏഫെസ്-ദമ്മീമിൽ പാളയമിറങ്ങി.
2 ശൗലും യിസ്രായേല്യരും ഒന്നിച്ചുകൂടി, ഏലാതാഴ്വരയിൽ പാളയമിറങ്ങി ഫെലിസ്ത്യർക്ക് എതിരായി പടയ്ക്ക് അണിനിരന്നു;
3 താഴ്വരയുടെ ഒരു വശത്തുള്ള മലയിൽ ഫെലിസ്ത്യരും മറുവശത്തുള്ള മലയിൽ യിസ്രായേല്യരും നിന്നു;
4 അപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിൽനിന്ന് ഗഥ്യനായ ഗൊല്യാത്ത് എന്ന ഒരു മല്ലൻ പുറപ്പെട്ടു; അവൻ ആറ് മുഴവും ഒരു ചാണും* ഉയരമുള്ളവൻ ആയിരുന്നു.
5 അവന് തലയിൽ താമ്രംകൊണ്ടുള്ള തൊപ്പി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അയ്യായിരം ശേക്കെൽ† തൂക്കമുള്ള ഒരു താമ്രകവചവും ധരിച്ചിരുന്നു.
6 അവന് താമ്രംകൊണ്ടുള്ള കാൽചട്ടയും ചുമലിൽ ഒരു കുന്തവും‡ ഉണ്ടായിരുന്നു.
7 അവന്റെ കുന്തത്തിന്റെ തണ്ട് നെയ്ത്തുകാരൻ നൂൽ നൂൽക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പടപ്പുതടിപോലെ ആയിരുന്നു; കുന്തത്തിന്റെ അലക്§ അറുനൂറ് ശേക്കെൽ ഇരുമ്പ് ആയിരുന്നു; ഒരു പരിചക്കാരൻ അവന്റെ മുമ്പെ നടന്നു.
8 അവൻ യിസ്രായേൽ പടയുടെ നേരെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞത്: "നിങ്ങൾ വന്നു യുദ്ധത്തിനു അണിനിരക്കുന്നത് എന്തിന്? ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യനും നിങ്ങൾ ശൗലിന്റെ പടയാളികളും അല്ലയോ? നിങ്ങൾ ഒരുവനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക; അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവരട്ടെ.
9 അവൻ എന്നോട് യുദ്ധം

---

* **അദ്ധ്യായം. 17. 4** മുഴം = 46 സെ.മീ ചാൺ = 3മീറ്റർ † **അദ്ധ്യായം. 17. 5** ശേക്കെൽ = 11ഗ്രാം ‡ **അദ്ധ്യായം. 17. 6** കുന്തം = മുനയുള്ള നീണ്ട ആയുധം § **അദ്ധ്യായം. 17. 7** അലക് = മൂർച്ചയുള്ള ലോഹഭാഗം

ചെയ്ത് എന്നെ കൊല്ലുവാൻ പ്രാപ്തനായാൽ
ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അടിമകൾ ആകാം; ഞാൻ
അവനെ ജയിച്ച് കൊന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക്
അടിമകളായി ഞങ്ങളെ സേവിക്കണം. ”
10 ഫെലിസ്ത്യൻ പിന്നെയും: “ഞാൻ ഇന്ന്
യിസ്രായേൽപടകളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ
തമ്മിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുവാനായി ഒരുവനെ
വിട്ടുതരുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. 11 ഫെലിസ്ത്യന്റെ
ഈ വാക്കുകൾ ശൗലും എല്ലായിസ്രായേല്യരും
കേട്ടപ്പോൾ ഭ്രമിച്ച് ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു.
12 യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്ലഹേമിൽ
യിശ്ശായി എന്ന എഫ്രാത്യന്റെ എട്ട് മക്കളിൽ
ഒരുവനായിരുന്നു ദാവീദ്; യിശ്ശായി അന്ന്
വൃദ്ധനായിരുന്നു. 13 യിശ്ശായിയുടെ മൂത്ത
മക്കൾ മൂന്ന് പേരും ശൗലിന്റെ കൂടെ യുദ്ധത്തിന്
ചെന്നിരുന്നു. അവരിൽ ആദ്യത്തെ മകന്റെ
പേര് ഏലീയാബ്, രണ്ടാമൻ അബീനാദാബ്,
മൂന്നാമൻ ശമ്മയും ആയിരുന്നു. 14 ദാവീദ്
എല്ലാവരിലും ഇളയവൻ; മൂത്തവർ മൂന്നു
പേരും ശൗലിന്റെ കൂടെ പോയിരുന്നു. 15 ദാവീദ്
ശൗലിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് തന്റെ അപ്പന്റെ
ആടുകളെ മേയിക്കുവാൻ ബേത്ത്ലഹേമിൽ
പോയിവരുക പതിവായിരുന്നു. 16 ആ
ഫെലിസ്ത്യൻ നാല്പത് ദിവസം മുടങ്ങാതെ
രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും മുമ്പോട്ടുവന്ന്
വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
17 യിശ്ശായി തന്റെ മകനായ ദാവീദിനോട്
പറഞ്ഞത്: “ഈ ഒരു പറ* മലരും, പത്ത് അപ്പവും

* **അദ്ധ്യായം. 17. 17** പറ = ഏകദേശം 22ലിറ്റർ

എടുത്ത് പാളയത്തിൽ നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
അടുക്കൽ വേഗം കൊണ്ടുചെന്ന് കൊടുക്ക.
18 ഈ പത്ത് പാൽക്കട്ട സഹസ്രാധിപന്
†കൊടുക്കുക; നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
ക്ഷേമം അന്വേഷിച്ച് മറുപടിയുമായി വരിക.
19 ശൗലും അവരും യിസ്രായേല്യർ ഒക്കെയും
ഏലാതാഴ്വരയിൽ ഫെലിസ്ത്യരോട് യുദ്ധം
ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 20 അങ്ങനെ ദാവീദ് അതികാലത്ത്
എഴുന്നേറ്റ് ആടുകളെ കാവല്ക്കാരന്റെ
അടുക്കൽ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട്, യിശ്ശായി തന്നോട്
കല്പിച്ചതൊക്കെയും എടുത്തു കൊണ്ടു
ചെന്നു. ദാവീദ് അടുത്ത് എത്തിയപ്പോൾ
സൈന്യം യുദ്ധത്തിന് ആർത്തുവിളിച്ചുകൊണ്ട്
പുറപ്പെടുകയായിരുന്നു. 21 യിസ്രായേലും
ഫെലിസ്ത്യരും യുദ്ധത്തിന് അണിനിരന്നു.
22 ദാവീദ് തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങൾ
പടക്കോപ്പ് സൂക്ഷിക്കുന്നവന്റെ അടുക്കൽ
ഏല്പിച്ചിട്ട് സൈന്യത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്ന്
തന്റെ സഹോദരന്മാരോട് കുശലം ചോദിച്ചു.
23 അവൻ അവരോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ട്
നില്ക്കുമ്പോൾ ഗഥ്യനായ ഗൊല്യാത്ത്
എന്ന ഫെലിസ്ത്യമല്ലൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
നിരകളിൽനിന്ന് വന്ന് മുമ്പിലത്തെ
വാക്കുകൾതന്നെ പറയുന്നത് ദാവീദ് കേട്ടു.
24 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ യിസ്രായേല്യരൊക്കെയും
ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ട് അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന്
ഓടി. 25 അപ്പോൾ യിസ്രായേല്യർ:

† **അദ്ധ്യായം. 17. 18** സഹസ്രാധിപൻ = ആയിരം പേർക്ക് അധിപൻ

“ഈ നില്ക്കുന്ന ഇവനെ കണ്ടുവോ?
അവൻ യിസ്രായേലിനെ നിന്ദിക്കുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു; അവനെ കൊല്ലുന്നവനെ
രാജാവ് മഹാസമ്പന്നനാക്കും. തന്റെ മകളെ
അവന് വിവാഹം ചെയ്ത് കൊടുക്കുകയും
അവന്റെ പിതൃഭവനത്തിന് യിസ്രായേലിൽ
കരമൊഴിവ് കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും”
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ ദാവീദ്
തന്റെ അടുക്കൽ നില്ക്കുന്നവരോട്: “ഈ
ഫെലിസ്ത്യനെ കൊന്ന് യിസ്രായേലിൽനിന്ന്
നിന്ദയെ നീക്കിക്കളയുന്നവന് എന്ത് കൊടുക്കും?
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സേനകളെ
നിന്ദിക്കുവാൻ ഈ അഗ്രചർമ്മിയായ
ഫെലിസ്ത്യൻ ആർ” എന്നു പറഞ്ഞു.
27 അതിന് ജനം: “അവനെ കൊല്ലുന്നവന്
മുമ്പ് പറഞ്ഞതൊക്കെയും കൊടുക്കും” എന്ന്
അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അവരോട് അവൻ
സംസാരിക്കുന്നത് അവന്റെ മൂത്ത ജ്യേഷ്ഠൻ
എലീയാബ് കേട്ട് ദാവീദിനോട് കോപിച്ചു: “നീ
ഇവിടെ എന്തിന് വന്നു? മരുഭൂമിയിൽ ഉള്ള
ആടുകളെ നീ ആരുടെ അടുക്കൽ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട്
പോന്നു? നിന്റെ അഹങ്കാരവും നിഗളഭാവവും
എനിക്കറിയാം; പട കാണ്മാനല്ലേ നീ വന്നത്”
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അതിന് ദാവീദ്: “ഞാൻ
ഇപ്പോൾ എന്ത് തെറ്റ് ചെയ്തു? ഒരു ചോദ്യം
ചോദിച്ചതല്ലേയുള്ളൂ?” എന്നു പറഞ്ഞു. 30 ദാവീദ്
അവനെ വിട്ടുമാറി മറ്റൊരുവനോട് അങ്ങനെ
തന്നെ ചോദിച്ചു; ജനം മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ തന്നെ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 ദാവീദ് പറഞ്ഞ വാക്ക്

കേട്ടവർ അത് ശൗലിനെ അറിയിച്ചു; അവൻ
അവനെ വിളിച്ചുവരുത്തി. 32 ദാവീദ് ശൗലിനോട്:
“ഗൊല്യാത്തിന്റെ നിമിത്തം ആരും ഭയപ്പെടേണ്ട;
അടിയൻ ചെന്ന് ഈ ഫെലിസ്ത്യനോട് യുദ്ധം
ചെയ്യും” എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ശൗൽ ദാവീദിനോട്:
“ഈ ഫെലിസ്ത്യനോട് ചെന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ
നിനക്ക് പ്രാപ്തിയില്ല; നീ ഒരു ബാലൻ അത്രേ;
അവനോ, ബാല്യംമുതൽ യോദ്ധാവാകുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 ദാവീദ് ശൗലിനോട് പറഞ്ഞത്:
“അടിയൻ അപ്പന്റെ ആടുകളെ മേയിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ ഒരു സിംഹവും,
കരടിയും വന്ന് കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരാട്ടിൻകുട്ടിയെ
പിടിച്ചു. 35 ഞാൻ പിന്തുടർന്ന് അതിനെ അടിച്ച്
അതിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടിയെ രക്ഷിച്ചു.
അത് എന്റെ നേരെ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ അതിനെ
താടിക്ക് പിടിച്ച് അടിച്ചു കൊന്നു. 36 ഇങ്ങനെ
അടിയൻ സിംഹത്തെയും കരടിയെയും
കൊന്നു; ഈ അഗ്രചർമ്മിയായ ഫെലിസ്ത്യൻ
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സൈന്യത്തെ
നിന്ദിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് അവനും അവയിൽ
ഒന്നിനെപ്പോലെ ആകും.” 37 ദാവീദ് പിന്നെയും:
“സിംഹത്തിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും കരടിയുടെ
കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിച്ച യഹോവ, ഈ
ഫെലിസ്ത്യന്റെ കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കും”
എന്നു പറഞ്ഞു. ശൗൽ ദാവീദിനോട്: “ചെല്ലുക;
യഹോവ നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും” എന്നു
പറഞ്ഞു. 38 ശൗൽ തന്റെ പടയങ്കി‡ ദാവീദിനെ

‡ **അദ്ധ്യായം. 17. 38** പടയങ്കി =സൈനികർ യുദ്ധത്തിന് പോകുമ്പോൾ അണിയുന്ന വസ്ത്രം

ധരിപ്പിച്ച് അവന്റെ തലയിൽ താമ്രതൊപ്പി
വച്ചു; തന്റെ കവചവും അവനെ ഇടുവിച്ചു.
39 പടയങ്കിയുടെമേൽ അവന്റെ വാളും കെട്ടി
ദാവീദ് നടക്കുവാൻ നോക്കി; എന്നാൽ അവന്
അത് പരിചയമില്ലായിരുന്നു; ദാവീദ് ശൗലിനോടു:
"ഞാൻ പരിചയിച്ചിട്ടില്ല.അതുകൊണ്ട് ഇവ ധരിച്ചു
കൊണ്ടു നടപ്പാൻ എനിക്കു കഴികയില്ല" എന്നു
പറഞ്ഞു, അവയെ ഊരിവെച്ചു. 40 പിന്നെ അവൻ
തന്റെ വടി എടുത്തു. തോട്ടിൽനിന്ന് മിനുസമുള്ള
അഞ്ച് കല്ലും തെരഞ്ഞെടുത്ത് തന്റെ സഞ്ചിയിൽ
ഇട്ടു. കയ്യിൽ കവിണയുമായി§ ഫെലിസ്ത്യനോട്
അടുത്തു. 41 ഫെലിസ്ത്യനും ദാവീദിനോട്
അടുത്തു; പരിചക്കാരനും അവന്റെ മുമ്പിൽ
നടന്നു. 42 ഫെലിസ്ത്യൻ നോക്കി ദാവീദിനെ
കണ്ടപ്പോൾ അവനെ പരിഹസിച്ചു; അവൻ തീരെ
ബാലനും പവിഴനിറമുള്ളവനും കോമളരൂപനും
ആയിരുന്നു. 43 ഫെലിസ്ത്യൻ ദാവീദിനോട് : "നീ
വടികളുമായി എന്റെ നേരെ വരുവാൻ ഞാൻ നായ്
ആണോ" എന്നു ചോദിച്ചു. തന്റെ ദേവന്മാരുടെ
നാമം ചൊല്ലി ദാവീദിനെ ശപിച്ചു. 44 ഫെലിസ്ത്യൻ
പിന്നെയും ദാവീദിനോട്: "നീ എന്റെ അടുക്കൽ
വന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ മാംസം ആകാശത്തിലെ
പക്ഷികൾക്കും കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങൾക്കും
ഇരയാക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു. 45 ദാവീദ്
ഫെലിസ്ത്യനോട് പറഞ്ഞത്: "നീ വാളും കുന്തവും
ശൂലവുമായി എന്റെ നേരെ വരുന്നു; ഞാനോ
നീ നിന്ദിച്ചിട്ടുള്ള യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ

§ **അദ്ധ്യായം. 17. 40** കവിണ = കല്ല് വച്ച് എറിയുവ ാനുള്ള ഉപകരണം

സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
നിന്റെ നേരെ വരുന്നു. 46 യഹോവ ഇന്ന് നിന്നെ
എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; ഞാൻ നിന്നെ കൊന്ന്
നിന്റെ തല ഛേദിച്ചുകളയും; അത്രയുമല്ല ഞാൻ
ഇന്ന് ഫെലിസ്ത്യ സൈന്യങ്ങളുടെ ശവങ്ങളെ
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും ഭൂമിയിലെ
മൃഗങ്ങൾക്കും ഇരയാക്കും; യിസ്രായേലിൽ
ഒരു ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് സർവ്വഭൂമിയും അറിയും.
47 യഹോവ വാൾകൊണ്ടും കുന്തംകൊണ്ടുമല്ല
രക്ഷിക്കുന്നത് എന്ന് ഈ ജനമെല്ലാം അറിയുവാൻ
ഇടവരും; യുദ്ധം യഹോവക്കുള്ളത്; അവൻ
നിങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുതരും.
48 പിന്നെ ഫെലിസ്ത്യൻ ദാവീദിനോട് എതിർപ്പാൻ
അടുത്തപ്പോൾ ദാവീദ് വളരെ തിടുക്കത്തിൽ
ഫെലിസ്ത്യനോട് എതിർപ്പാൻ സൈന്യത്തിന്
നേരെ ഓടി. 49 ദാവീദ് സഞ്ചിയിൽ കയ്യിട്ട് ഒരു കല്ല്
എടുത്ത് കവിണയിൽവെച്ച് വീശി ഫെലിസ്ത്യന്റെ
നെറ്റിക്ക് എറിഞ്ഞു. കല്ല് അവന്റെ നെറ്റിയിൽ
പതിച്ചു; 50 അവൻ കവിണ്ണുവീണു. ഇങ്ങനെ
ദാവീദ് ഒരു കവിണയും ഒരു കല്ലുംകൊണ്ട്
ഫെലിസ്ത്യനെ ജയിച്ചു, ഫെലിസ്ത്യനെ
കൊന്നു; എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ കയ്യിൽ വാൾ
ഇല്ലായിരുന്നു. 51 അതുകൊണ്ട് ദാവീദ്
ഓടിച്ചെന്നു. ഫെലിസ്ത്യന്റെ പുറത്ത് കയറിനിന്ന്
,അവന്റെ വാൾ ഉറയിൽനിന്ന് ഊരിയെടുത്ത്
അവന്റെ തല വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ
മല്ലൻ മരിച്ചുപോയി എന്ന് ഫെലിസ്ത്യർ കണ്ടിട്ട്
ഓടിപ്പോയി. 52 യിസ്രായേല്യരും യെഹൂദ്യരും
പുറപ്പെട്ട് ആർത്തുകൊണ്ട് ഗത്തും എക്രോൻ

വാതിലുകളുംവരെ ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടർന്നു; മുറിവേറ്റ ഫെലിസ്ത്യർ ശയരയീമിനുള്ള വഴിയിൽ ഗത്തും എക്രോൻ വാതിലുകളും വരെ വീണുകിടന്നു.
53 ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽമക്കൾ ഫെലിസ്ത്യരെ ഓടിക്കുകയും മടങ്ങിവന്ന് അവരുടെ പാളയം കൊള്ളയിടുകയും ചെയ്തു.
54 എന്നാൽ ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യന്റെ തല എടുത്ത് അതിനെ യെരൂശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു; അവന്റെ ആയുധങ്ങൾ തന്റെ കൂടാരത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു.

55 ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യന്റെ നേരേ ചെല്ലുന്നത് ശൗൽ കണ്ടപ്പോൾ സേനാധിപതിയായ അബ്നേരിനോട്: “അബ്നേരേ, ഈ ബാല്യക്കാരൻ ആരുടെ മകൻ? ” എന്ന് ചോദിച്ചതിന് അബ്നേർ: “രാജാവേ, ഞാൻ അറിയുന്നില്ല ” എന്നു പറഞ്ഞു.
56 “ഈ ബാല്യക്കാരൻ ആരുടെ മകൻ എന്ന് നീ അന്വേഷിക്കണം” എന്ന് രാജാവ് കല്പിച്ചു.
57 ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യനെ സംഹരിച്ച് മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അബ്നേർ അവനെ ശൗലിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുചെന്നു; ഫെലിസ്ത്യന്റെ തലയും അവന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
58 ശൗൽ അവനോട്: “ബാല്യക്കാരാ, നീ ആരുടെ മകൻ ? ” എന്നു ചോദിച്ചു; “ഞാൻ ബേത്ത്ലഹേമ്യനായ നിന്റെ ദാസൻ യിശ്ശായിയുടെ മകൻ” എന്ന് ദാവീദ് പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം. 18

1 ദാവീദ് ശൗലിനോട് സംസാരിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ യോനാഥാന്റെ മനസ്സ് ദാവീദിന്റെ മനസ്സിനോട്

പറ്റിച്ചേർന്നു; യോനാഥാൻ അവനെ
സ്വന്തപ്രാണനെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചു. 2 ശൗൽ
അന്ന് അവനെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു; അവന്റെ
പിതൃഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ പിന്നെ
അനുവദിച്ചതുമില്ല. 3 യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ
സ്വന്തപ്രാണനെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുക കൊണ്ട്
അവനുമായി ഒരു ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി. 4 യോനാഥാൻ
താൻ ധരിച്ചിരുന്ന മേലങ്കി ഊരി അതും തന്റെ
വസ്ത്രവും വാളും വില്ലും അരക്കച്ചയും ദാവീദിന്
കൊടുത്തു. 5 ശൗൽ അയക്കുന്നേടത്തൊക്കെയും
ദാവീദ് പോയി കാര്യങ്ങൾ വിവേകത്തോടെ
നടത്തും; അതുകൊണ്ട് ശൗൽ അവനെ
പടജ്ജനത്തിന് മേധാവി ആക്കി; ഇതു
സർവ്വജനത്തിനും ശൗലിന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്കും
പ്രീതികരമായി.
6 ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യനെ സംഹരിച്ചശേഷം അവർ
മടങ്ങിവരുമ്പോൾ യിസ്രായേല്യപട്ടണങ്ങളിൽ
നിന്ന് സ്ത്രീകൾ സന്തോഷത്തോടെ
തപ്പും തംബുരുവുമായി* പാടിയും
നൃത്തംചെയ്തുംകൊണ്ട് ശൗൽരാജാവിനെ
എതിരേറ്റു. 7 സ്ത്രീകൾ വാദ്യഘോഷത്തോടെ
ഗാനപ്രതിഗാനമായി:
“ശൗൽ ആയിരത്തെ കൊന്നു
ദാവീദോ പതിനായിരത്തെ”
എന്നു പാടി.
8 ഈ ഗാനം ശൗലിന് അനിഷ്ടമായി
അതുകൊണ്ട് ശൗൽ ഏറ്റവും കോപിച്ചു; : “അവർ
ദാവീദിന് പതിനായിരം കൊടുത്തു, എനിക്കു

* **അദ്ധ്യായം. 18. 6** തപ്പും തംബുരുവും = വാദ്യോപകരണങ്ങൾ

ആയിരം മാത്രമേ തന്നുള്ളു; ഇനി രാജത്വമല്ലാതെ
എന്താണ് അവന് കിട്ടാനുള്ളത്" എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 9 അന്നുമുതൽ ദാവീദിനോട് ശൗലിനു
അസൂയ തുടങ്ങി.
10 അടുത്ത ദിവസം ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ
നിന്നുള്ള ദുരാത്മാവ് ശൗലിന്മേൽ വന്നു
അവന്റെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്തു.അവൻ
അരമനക്കകത്ത് ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ
പുലമ്പിക്കൊണ്ടു നടന്നു; ദാവീദോ പതിവുപോലെ
കിന്നരം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ശൗലിന്റെ
കയ്യിൽ ഒരു കുന്തം ഉണ്ടായിരുന്നു.
11 ദാവീദിനെ ചുവരോടുചേർത്ത് കുത്തുവാൻ
വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് ശൗൽ കുന്തം എറിഞ്ഞു;
എന്നാൽ ദാവീദ് രണ്ട് പ്രാവശ്യം അവന്റെ
മുമ്പിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു. 12 യഹോവ
ദാവീദിനോടുകൂടെ ഇരിക്കുകയും ശൗലിന്റെകൂടെ
ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് ശൗൽ
ദാവീദിനെ ഭയപ്പെട്ടു. 13 അതുകൊണ്ട് ശൗൽ
അവനെ തന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് മാറ്റി ആയിരം
പേർക്ക് അധിപനാക്കി; അങ്ങനെ അവൻ
ജനത്തിന് നായകനായി മാറി. 14 യഹോവ
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്
തന്റെ എല്ലാവഴികളിലും ദാവീദിന് അഭിവൃദ്ധി
ഉണ്ടായി; 15 ദാവീദ് ഏറ്റവും വിവേകത്തോടെ
നടക്കുന്നു എന്ന് ശൗൽ കണ്ടപ്പോൾ,അവനെ
ഭയപ്പെട്ടു. 16 എന്നാൽ ദാവീദ് യിസ്രായേലിനും
യെഹൂദയ്ക്കും നായകനായതുകൊണ്ട്
അവരൊക്കെയും അവനെ സ്നേഹിച്ചു.
17 അതിനുശേഷം ശൗൽ ദാവീദിനോട്:
"എന്റെ മൂത്ത മകൾ മേരബിനെ ഞാൻ

നിനക്ക് ഭാര്യയായി തരും; നീ ധീരനായി
എനിക്കുവേണ്ടി യഹോവയുടെ യുദ്ധങ്ങൾ
നടത്തിയാൽ മതി" എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ
അവനെ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല, ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കൈയാൽ അവന് ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന്
ശൗൽ വിചാരിച്ചു. 18 ദാവീദ് ശൗലിനോട്:
"രാജാവിന്റെ മരുമകനായിരിപ്പാൻ ഞാൻ
ആരു? യിസ്രായേലിൽ എന്റെ ബന്ധുക്കളും
എന്റെ പിതൃഭവനവും ആരുമല്ലല്ലോ" എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 ശൗലിന്റെ മകളായ മേരബിനെ
ദാവീദിന് ഭാര്യയായി കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന
സമയത്ത് അവളെ മെഹോലാത്യനായ
അദ്രിയേലിന് ഭാര്യയായി കൊടുത്തു. 20 ശൗലിന്റെ
മകളായ മീഖൾ ദാവീദിനെ സ്നേഹിച്ചു.
അത് ശൗലിന് അറിവ് കിട്ടി; ആ കാര്യം
അവന് ഇഷ്ടമായി. 21 അവൾ അവന് ഒരു
കെണിയാകട്ടെ. ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യാൽ ദാവീദ്
ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുവാനായി ഞാൻ അവളെ അവന്
കൊടുക്കും എന്ന് ശൗൽ വിചാരിച്ച് ദാവീദിനോട്:
"നീ ഈ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം എനിക്ക് മരുമകനായി
തീരണം" എന്നു പറഞ്ഞു. 22 പിന്നെ ശൗൽ
തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോട്: "നിങ്ങൾ സ്വകാര്യമായി
ദാവീദിനോട് സംസാരിച്ച്, രാജാവിന് നിന്നെ
പ്രിയമാകുന്നു; അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ ഒക്കെയും
നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് നീ
രാജാവിന്റെ മരുമകനായ്തീരണം എന്നു
പറയുവിൻ" എന്നു കല്പിച്ചു. 23 ശൗലിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
ആ കാര്യം ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞു.അപ്പോൾ ദാവീദ്:
"രാജാവിന്റെ മരുമകനാകുന്നത് നിസ്സാരമെന്ന്

നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ? ഞാൻ ദരിദ്രനും
എളിയവനും ആകുന്നുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു.
24 ദാവീദ് പറഞ്ഞ കാര്യം ശൗലിന്റെ ദ്യത്യന്മാർ
ശൗലിനെ അറിയിച്ചു. 25 അതിന് ശൗൽ: “രാജാവ്
യാതൊരു സ്ത്രീധനവും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.
അതിനുപകരം രാജാവിന്റെ ശത്രുക്കളോടുള്ള
പ്രതികാരമായി ഫെലിസ്ത്യരുടെ നൂറ് അഗ്രചർമ്മം
മതി എന്ന് നിങ്ങൾ ദാവീദിനോട് പറയണം”
എന്ന് കല്പിച്ചു; ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യാൽ ദാവീദ്
കൊല്ലപ്പെടണമെന്ന് ശൗൽ കരുതിയിരുന്നു.
26 ശൗൽ പറഞ്ഞ കാര്യം ഭൃത്യന്മാർ ദാവീദിനോട്
അറിയിച്ചപ്പോൾ രാജാവിന്റെ മരുമകനാകുവാൻ
ദാവീദിന് സന്തോഷമായി; 27 നിശ്ചിത
സമയത്തിനുള്ളിൽ ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും
ഫെലിസ്ത്യരിൽ ഇരുനൂറ് പേരെ കൊന്നു.
അവരുടെ അഗ്രചർമ്മം കൊണ്ടുവന്ന് താൻ
രാജാവിന്റെ മരുമകനാകേണ്ടതിന് രാജാവിന്
എണ്ണം കൊടുത്തു കൊടുത്തു. ശൗൽ തന്റെ
മകളായ മീഖളിനെ അവന് ഭാര്യയായി കൊടുത്തു.
28 യഹോവ ദാവീദിനോടുകൂടെ ഉണ്ടെന്നും തന്റെ
മകളായ മീഖൾ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും
ശൗൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, 29 ശൗൽ ദാവീദിനെ
പിന്നെയും അധികം ഭയപ്പെട്ടു; ശൗൽ ദാവീദിന്റെ
നിത്യശത്രുവായ്തീർന്നു.

30 എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ
യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ടു; അപ്പോഴൊക്കെയും ദാവീദ്
ശൗലിന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരെക്കാളും കൂടുതൽ
വിജയം നേടി; അവന്റെ പേർ പ്രസിദ്ധമായ്തീർന്നു.

അദ്ധ്യായം. 19

1 ശൗൽ തന്റെ മകനായ യോനാഥാനോടും
സകലഭൃത്യന്മാരോടും ദാവീദിനെ കൊല്ലണം
എന്ന് കല്പിച്ചു. 2 എങ്കിലും ശൗലിന്റെ
മകനായ യോനാഥാന് ദാവീദിനോട് വളരെ
ഇഷ്ടമായിരുന്നതുകൊണ്ട് യോനാഥാൻ
ദാവീദിനോട്: “എന്റെ അപ്പനായ ശൗൽ നിന്നെ
കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് നീ
രാവിലെവരെ കരുതിയിരിക്കുക. അതിനുശേഷം
രഹസ്യമായി ഒളിച്ചിരിക്ക. 3 ഞാൻ എന്റെ അപ്പന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കും;
ഞാൻ ഗ്രഹിക്കുന്നത് നിന്നെ അറിയിക്കാം
എന്നുപറഞ്ഞു. 4 അങ്ങനെ യോനാഥാൻ
തന്റെ അപ്പനായ ശൗലിനോട് ദാവീദിനെക്കുറിച്ച്
നല്ല കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു: “രാജാവ് തന്റെ
ഭൃത്യനായ ദാവീദിനോട് ദോഷം ചെയ്യരുതേ;
അവൻ നിന്നോട് ദോഷം ചെയ്തിട്ടില്ല;
അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നിനക്ക് ഏറ്റവും ഗുണ
കരമായിരുന്നതേയുള്ളു. 5 അവൻ തന്റെ
ജീവനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ ആ
ഫെലിസ്ത്യനെ സംഹരിച്ചത്. അങ്ങനെ യഹോവ
എല്ലായിസ്രായേലിനും വലിയ രക്ഷവരുത്തുകയും
ചെയ്തു; നീ അതുകണ്ട് സന്തോഷിച്ചു.
അതുകൊണ്ട് നീ വെറുതെ ദാവീദിനെ കൊന്ന്
കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം ചൊരിഞ്ഞ് പാപം ചെയ്യുന്നത്
എന്തിന്? ” 6 യോനാഥാന്റെ വാക്ക് കേട്ട്,
യെഹോവയാണെ അവനെ കൊല്ലുകയില്ല എന്ന്
ശൗൽ സത്യം ചെയ്തു. 7 പിന്നെ യോനാഥാൻ
ദാവീദിനെ വിളിച്ച് കാര്യമെല്ലാം അറിയിച്ചു.

യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ പഴയതുപോലെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കയും ചെയ്തു.
8 പിന്നെയും യുദ്ധം ഉണ്ടായപ്പോൾ ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരോട് യുദ്ധം ചെയ്ത് അവരെ കഠിനമായി തോല്പിച്ചു. അവർ അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഓടി.
9 യഹോവയുടെ അടുക്കൽനിന്ന് ദുരാത്മാവ് പിന്നെയും ശൗലിന്റെമേൽ വന്നു; അവൻ കയ്യിൽ കുന്തവും പിടിച്ച് തന്റെ അരമനയിൽ ഇരിക്കയായിരുന്നു; ദാവീദ് കിന്നരം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
10 അപ്പോൾ ശൗൽ ദാവീദിനെ കുന്തംകൊണ്ട് ഭിത്തിയോട് ചേർത്ത് കുത്തുവാൻ നോക്കി; ദാവീദ് ശൗലിന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് മാറിക്കളഞ്ഞു. കുന്തം ചുവരിൽ തറച്ചു; ദാവീദ് ആ രാത്രിയിൽത്തന്നെ ഓടിപ്പോയി രക്ഷപെട്ടു.
11 ദാവീദിനെ കാത്തുനിന്ന് രാവിലെ കൊന്നുകളയേണ്ടതിന് ശൗൽ അവന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു; ദാവീദിന്റെ ഭാര്യയായ മീഖൾ അവനോട്: “ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാളെ നിന്നെ കൊല്ലും” എന്നുപറഞ്ഞു.
12 അങ്ങനെ മീഖൾ ദാവീദിനെ കിളിവാതിലിൽക്കൂടി ഇറക്കിവിട്ടു; അവൻ ഓടിപ്പോയി രക്ഷപെട്ടു.
13 മീഖൾ ഒരു ബിംബം* എടുത്ത് കട്ടിലിന്മേൽ കിടത്തി, അതിന്റെ തലയിൽ കോലാട്ടുരോമം കൊണ്ടുള്ള മൂടിയും ഇട്ട് ഒരു വസ്ത്രംകൊണ്ട് പുതപ്പിച്ചു.
14 ദാവീദിനെ പിടിക്കുവാൻ ശൗൽ അയച്ച ദൂതന്മാർ വന്നപ്പോൾ “അവൻ ദീനമായി കിടക്കുന്നു” എന്നു അവൾ

* **അദ്ധ്യായം. 19. 13** ബിംബം = വിഗ്രഹം

പറഞ്ഞു. 15 എന്നാൽ ശൗൽ: “ഞാൻ അവനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന് കിടക്കയോടുകൂടി എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ” എന്നു കല്പിച്ചു,
16 ദാവീദിനെ നോക്കുവാൻ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു.
ദൂതന്മാർ ചെന്നപ്പോൾ കട്ടിലിന്മേൽ ഒരു ബിംബം
തലയിൽ കോലാട്ടുരോമം കൊണ്ടുള്ള ഒരു
മൂടിയുമായി കിടക്കുന്നത് കണ്ടു. 17 അപ്പോൾ
ശൗൽ മീഖളിനോട്: “നീ ഇങ്ങനെ എന്നെ
ചതിക്കുകയും എന്റെ ശത്രു രക്ഷപ്പെടുവാൻ
അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തത് എന്തിന്?”
എന്ന് ചോദിച്ചു. അതിന് മറുപടിയായി മീഖൾ
ശൗലിനോട്: “എന്നെ വിട്ടയക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും” എന്ന് അവൻ എന്നോട്
പറഞ്ഞു.

18 ഇങ്ങനെ ദാവീദ് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു, രാമയിൽ
ശമൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ശൗൽ തന്നോട്
ചെയ്തതൊക്കെയും അവനോട് അറിയിച്ചു.
പിന്നെ അവനും ശമൂവേലും നയ്യോത്തിൽ ചെന്ന്
പാർത്തു. 19 ദാവീദ് രാമയിലെ നയ്യോത്തിൽ
ഉണ്ടെന്ന് ശൗലിന് അറിവുകിട്ടി. 20 ശൗൽ
ദാവീദിനെ പിടിക്കുവാൻ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു;
അവർ പ്രവാചകസംഘം പ്രവചിക്കുന്നതും
ശമൂവേൽ അവരുടെ തലവനായിരിക്കുന്നതും
കണ്ടു.അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ്
ശൗലിന്റെ ദൂതന്മാരുടെമേൽ വന്നു. അവരും
പ്രവചിച്ചു. 21 ശൗൽ അത് അറിഞ്ഞപ്പോൾ വേറെ
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു; അവരും അങ്ങനെ തന്നേ
പ്രവചിച്ചു. ശൗൽ മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു; അവരും പ്രവചിച്ചു. 22 പിന്നെ അവൻ
തന്നേ രാമയിലേക്കു പോയി, സേക്കൂവിലെ

വലിയ കിണറിനരികിൽ എത്തി: "ശമൂവേലും ദാവീദും എവിടെയാകുന്നു " എന്നു ചോദിച്ചു. "അവർ രാമയിലെ നയ്യോത്തിൽ ഉണ്ട്" എന്നു ഒരുവൻ പറഞ്ഞു.
23 അങ്ങനെ അവൻ രാമയിലെ നയ്യോത്തിൽ ചെന്നു; ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് അവന്റെമേലും വന്നു; അവൻ രാമയിലെ നയ്യോത്തിൽ എത്തുന്നതുവരെ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നു.
24 അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം ഊരിക്കളഞ്ഞു. അങ്ങനെ ശമൂവേലിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ട് അന്ന് രാപകൽ മുഴുവനും നഗ്നനായി കിടന്നു. അതുകൊണ്ട് "ശൗലും ഉണ്ടോ പ്രവാചകഗണത്തിൽ" എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നു.

അദ്ധ്യായം. 20

1 അതിനുശേഷം ദാവീദ് രാമയിലെ നയ്യോത്തിൽനിന്നും ഓടി യോനാഥാന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു : "ഞാൻ എന്ത് ചെയ്തു? എന്റെ കുറ്റം എന്ത്? നിന്റെ അപ്പൻ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന് അവനോട് ഞാൻ ചെയ്ത പാപം എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചു?"
2 യോനാഥാൻ അവനോട് : "അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയില്ല; എന്റെ അപ്പൻ എന്നെ അറിയിക്കാതെ വലുതോ ചെറുതോ ആയ യാതൊരു കാര്യവും ചെയ്കയില്ല; പിന്നെ ഈ കാര്യം എന്നെ മറച്ചു വയ്ക്കുവാൻ കാരണം എന്ത്? അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു.
3 ദാവീദ് പിന്നെയും അവനോട്: "എന്നോട് നിനക്ക് പ്രിയമാകുന്നുവെന്ന് നിന്റെ പിതാവിന് നല്ലവണ്ണം അറിയാം.അതുകൊണ്ട്

യോനാഥാൻ ദുഃഖിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് നീ
ഇത് അറിയരുത് എന്ന് അവൻ വിചാരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ യഹോവയാണ, നിന്നാണ, എനിക്കും
മരണത്തിനും ഇടയിൽ ഒരടി അകലം
മാത്രമേയുള്ളു" എന്ന് സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു.
4 അപ്പോൾ യോനാഥാൻ ദാവീദിനോട്: "നിന്റെ
ആഗ്രഹം എന്ത്? ഞാൻ അത് ചെയ്തുതരും"
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ദാവീദ് യോനാഥാനോട്
പറഞ്ഞത്: നാളെ അമാവാസ്യ*യാകുന്നു;
ഞാനും രാജാവിനോടുകൂടെ പന്തിഭോജനത്തിന്†
ഇരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ; എങ്കിലും മൂന്നാംദിവസം
വൈകുന്നേരംവരെ വയലിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുവാൻ
എനിക്ക് അനുവാദം തരേണം. 6 നിന്റെ പിതാവ്
എന്നെ അന്വേഷിച്ചാൽ: "ദാവീദ് സ്വന്തപട്ടണമായ
ബേത്ത്ലേഹെമിലേക്ക് ഒന്നു പോയിവരേണ്ടതിന്
എന്നോട് താല്പര്യമായി അനുവാദം ചോദിച്ചു;
അവന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള
വാർഷികയാഗം ഉണ്ട് എന്ന് ബോധിപ്പിക്കേണം.
7 ശരി എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞാൽ അടിയൻ
സുരക്ഷിതനാണ്; എന്നാൽ കോപിച്ചാൽ,
അവൻ ദോഷം ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. 8 എന്നാൽ
അങ്ങ് അടിയനോട് ദയ ചെയ്യണം;
അടിയനുമായി യഹോവയെ സാക്ഷിയാക്കി
ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ; വല്ല
കുറ്റവും എന്നിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങ് തന്നേ
എന്നെ കൊല്ലുക; പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ

* **അദ്ധ്യായം. 20. 5** അമാവാസി = കറുത്തവാവ് † **അദ്ധ്യായം. 20. 5** പന്തിഭോജനം = രാജകീയ വിരുന്ന്

എന്നെ കൊണ്ടുപോകുന്നത് എന്തിന്?
9 അതിന് യോനാഥാൻ: “അങ്ങനെ നിനക്കു
ഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ; എന്റെ പിതാവ് നിനക്ക്
ദോഷം ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞാൽ നിന്നെ
അറിയിക്കാതിരിക്കുമോ” എന്നു പറഞ്ഞു.
10 ദാവീദ് യോനാഥാനോട്: “നിന്റെ അപ്പൻ
നിന്നോട് കഠിനമായി ഉത്തരം പറഞ്ഞാൽ അത്
ആർ എന്നെ അറിയിക്കും” എന്നു ചോദിച്ചു.
11 യോനാഥാൻ ദാവീദിനോട് : “നമുക്ക്
വയലിലേക്ക് പോകാം” എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ
വയലിലേക്ക് പോയി.

12 പിന്നെ യോനാഥാൻ ദാവീദിനോട്
പറഞ്ഞത്: യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ സാക്ഷിയായിരിക്കട്ടെ. നാളെയോ
അതിനടുത്ത ദിവസമോ എന്റെ അപ്പന്റെ
ഹിതമറിഞ്ഞ് നിനക്ക് ഗുണമെന്ന് കണ്ടാൽ ഞാൻ
ആളയച്ച് നിന്നെ അറിയിക്കും. 13 എന്നാൽ
നിന്നോട് ദോഷം ചെയ്‌വാനാകുന്നു എന്റെ
പിതാവിന്റെ ഭാവമെങ്കിൽ ഞാൻ അത്
നിന്നെ അറിയിച്ച് നിന്നെ സുരക്ഷിതനായി
പറഞ്ഞയക്കും. ഞാനത് ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ
യഹോവ എന്നെ ശിക്ഷിക്കട്ടെ.യഹോവ
എന്റെ പിതാവിനോടുകൂടെ ഇരുന്നതുപോലെ
നിന്നോടുകൂടെയും ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 14 ഞാൻ
ഇനി ജീവനോടിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ
മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് നീ എന്നോടും എന്റെ
ഭവനത്തോടും യഹോവയുടെ ദയ കാണിക്കേണം.
15 നിന്റെ ദയ ഒരിക്കലും ഇല്ലാതെയാകരുത്;
യഹോവ ദാവീദിന്റെ ശത്രുക്കളെയെല്ലാം

ഭൂമിയിൽനിന്ന് നീക്കിക്കളയുന്ന സമയത്തും
നീ ദയ കാണിക്കണം. 16 ഇങ്ങനെ
യോനാഥാൻ ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തോട്
ഉടമ്പടി ചെയ്തു. ദാവീദിന്റെ ശത്രുക്കളോട്
യഹോവ പകരം ചോദിക്കും. 17 യോനാഥാൻ
സ്വന്തപ്രാണനെപ്പോലെ ദാവീദിനെ
സ്നേഹിക്കുകയാൽ അവനെക്കൊണ്ട്
പിന്നെയും സത്യംചെയ്യിച്ചു. 18 പിന്നെ
യോനാഥാൻ ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞത് : "നാളെ
അമാവാസ്യയാകുന്നു; നിന്റെ ഇരിപ്പിടം
ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ നീ ഇല്ലെന്ന് മനസ്സിലാകും.
19 മൂന്ന് ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ട് അന്നു നീ ഒളിച്ചിരുന്ന
സ്ഥലത്ത് നിന്ന് വേഗത്തിൽ ഇറങ്ങിവന്ന്
ഏസെൽകല്ലിന്റെ സമീപം താമസിക്കേണം.
20 അപ്പോൾ ഞാൻ അതിന്റെ ഒരു വശത്ത് ഉന്നം
നോക്കി മൂന്ന് അമ്പ് എയ്യും. 21 "നീ ചെന്ന് അമ്പ്
നോക്കി എടുത്തുകൊണ്ടു വരുക എന്നു പറഞ്ഞ്
ഒരു ബാല്യക്കാരനെ അയക്കും. അമ്പുകൾ
നിന്റെ ഇപ്പുറത്ത് ഇതാ, എടുത്തുകൊണ്ട് വരിക
എന്ന് ഞാൻ ബാല്യക്കാരനോട് പറഞ്ഞാൽ
നീ അവ എടുത്തുകൊണ്ട് വരുക; നീ
സുരക്ഷിതനാണ്.നിനക്ക് യാതൊരു ആപത്തും
വരുകയില്ല. 22 എന്നാൽ ഞാൻ ബാല്യക്കാരനോട്:
അമ്പു നിന്റെ അപ്പുറത്ത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ നീ
നിന്റെ വഴിക്കു പൊയ്ക്കൊള്ളുക; യഹോവ
നിന്നെ പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്നു. 23 ഞാനും നീയും
തമ്മിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, യഹോവ
എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും സാക്ഷി.
24 ഇങ്ങനെ ദാവീദ് വയലിൽ ഒളിച്ചു;
അമാവാസ്യയായപ്പോൾ രാജാവ്

പന്തിഭോജനത്തിന് ഇരുന്നു. 25 രാജാവ്
പതിവുപോലെ ചുവരിന്നരികെയുള്ള തന്റെ
പീഠത്തിന്മേൽ ഇരുന്നു; യോനാഥാൻ
എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. അബ്നേർ ശൗലിന്റെ അരികെ
ഇരുന്നു; ദാവീദിന്റെ സ്ഥലമോ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നു.
26 അന്ന് ശൗൽ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല; അവന്
എന്തോ ഭവിച്ചു ,അവന് ശുദ്ധിയില്ലായിരിക്കും;
അതേ, അവന് ശുദ്ധിയില്ല എന്നു അവൻ
വിചാരിച്ചു. 27 അമാവാസ്യയുടെ അടുത്ത
ദിവസവും ദാവീദിന്റെ സ്ഥലം ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നു;
ശൗൽ തന്റെ മകനായ യോനാഥാനോട്:
"യിശ്ശായിയുടെ മകൻ ഇന്നലെയും ഇന്നും
പന്തിഭോജനത്തിന് വരാതെയിരിക്കുന്നത്
എന്ത്?" എന്നു ചോദിച്ചു. 28 യോനാഥാൻ
ശൗലിനോട്: "ദാവീദ് ബേത്ത്ലേഹെമിൽ
പോകുവാൻ എന്നോട് അനുവാദം
ചോദിച്ചു: 29 ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്
പട്ടണത്തിൽ ഒരു യാഗമുള്ളതുകൊണ്ട് എന്നെ
വിട്ടയക്കണമേ; എന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നോട്
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് നിനക്ക് എന്നോട്
കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ
ചെന്നുകാണുവാൻ അനുവദിക്കേണമേ" എന്നു
പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ രാജാവിന്റെ
പന്തിഭോജനത്തിന് വരാതിരിക്കുന്നത്"
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 30 അപ്പോൾ ശൗലിന്
യോനാഥാന്റെ നേരേ കോപം ജ്വലിച്ചു; അവൻ
അവനോട്: വക്രതയും ദുശ്ശാഠ്യവും ഉള്ളവളുടെ
മകനേ, നീ നിനക്കും നിന്റെ അമ്മയ്ക്കും
അപമാനം ഉണ്ടാവാൻ യിശ്ശായിയുടെ

മകനോട് കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്ക്
അറിയാം 31 യിശ്ശായിയുടെ മകൻ ഭൂമിയിൽ
ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നിനക്ക് രാജാവാകുവാനോ
നിന്റെ രാജത്വം ഉറപ്പിക്കനോ സാധിക്കയില്ല. ഉടനെ
ആളയച്ച് അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തുക;
അവൻ മരണയോഗ്യനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
32 യോനാഥാൻ തന്റെ അപ്പനായ ശൗലിനോട്:
“അവനെ എന്തിനാണ് കൊല്ലുന്നത്? അവൻ
എന്ത് ചെയ്തു?” എന്നു ചോദിച്ചു. 33 അപ്പോൾ
ശൗൽ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അവന്റെ നേരെ
കുന്തം എറിഞ്ഞു; അതുകൊണ്ട് തന്റെ അപ്പൻ
ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്ന് യോനാഥാൻ അറിഞ്ഞു. 34 യോനാഥാൻ
അതികോപത്തോടെ പന്തിഭോജനത്തിൽനിന്ന്
എഴുന്നേറ്റു; അമാവാസിയുടെ പിറ്റെന്നാൾ
ഭക്ഷണം ഒന്നും കഴിച്ചതുമില്ല; തന്റെ
പിതാവ് ദാവീദിനെ അപമാനിച്ചതുകൊണ്ടു
അവനെക്കുറിച്ചു അവൻ വ്യസനിച്ചിരുന്നു.

35 പിറ്റെ ദിവസം രാവിലെ, ദാവീദിനെ
കാണുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സമയത്ത്,
യോനാഥാൻ ഒരു ചെറിയ ബാല്യക്കാരനോടുകൂടി
വയലിലേക്കു പോയി. 36 അവൻ തന്റെ
ബാല്യക്കാരനോട്: “ഓടിച്ചെന്ന് ഞാൻ
എയ്യുന്ന അമ്പ് എടുത്തുകൊണ്ടുവരണം”
എന്നു പറഞ്ഞു. ബാല്യക്കാരൻ ഓടുമ്പോൾ
അവന്റെ അപ്പുറത്തേക്ക് ഒരു അമ്പ് എയ്തു.
37 യോനാഥാൻ എയ്ത അമ്പ് വീണ സ്ഥലത്ത്
ബാല്യക്കാരൻ എത്തിയപ്പോൾ യോനാഥാൻ
ബാല്യക്കാരനോട്: “അമ്പ് നിന്റെ അപ്പുറത്തല്ലേ

” എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 38 പിന്നെയും
യോനാഥാൻ ബാല്യക്കാരനോട്: “വേഗം
ഓടിവരിക, നില്ക്കരുത് ” എന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
യോനാഥാന്റെ ബാല്യക്കാരൻ അമ്പുകളെ
പെറുക്കി യജമാനന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
39 എന്നാൽ യോനാഥാനും ദാവീദും അല്ലാതെ
ബാല്യക്കാരൻ കാര്യം ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ല.
40 പിന്നെ യോനാഥാൻ തന്റെ ആയുധങ്ങൾ
ബാല്യക്കാരന്റെ അടുക്കൽ കൊടുത്തു:
“പട്ടണത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുക” എന്നു
പറഞ്ഞു. 41 ബാല്യക്കാരൻ പോയ ഉടനെ
ദാവീദ് തെക്കുവശത്തുനിന്ന് എഴുന്നേറ്റുവന്ന്
മൂന്നു പ്രാവശ്യം സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു; അവർ തമ്മിൽ ചുംബനംചെയ്ത്
കരഞ്ഞു; ദാവീദ് ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞുപോയി.
42 യോനാഥാൻ ദാവീദിനോട്: “യഹോവ എനിക്കും
നിനക്കും,എന്റെ സന്തതിക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും
മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും സാക്ഷി എന്നിങ്ങനെ നാം
ഇരുവരും യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സത്യം
ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ട് സമാധാനത്തോടെ പോക”
എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റ്
പോയി; യോനാഥാൻ പട്ടണത്തിലേക്ക് പോന്നു.

അദ്ധ്യായം.21

1 ദാവീദ് നോബ് എന്ന സ്ഥലത്ത്
പുരോഹിതനായ അഹീമേലെക്കിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു; അഹീമേലെക്ക് ദാവീദിനെ വിറയലോടെ
എതിരേറ്റ് അവനോട്: “ആരും കൂടെ ഇല്ലാതെ
നീ തനിച്ചുവന്നത് എന്ത്?” എന്നു ചോദിച്ചു.
2 ദാവീദ് പുരോഹിതനായ അഹീമേലെക്കിനോട്:

“രാജാവ് എന്നെ ഒരു കാര്യം ഏല്പിച്ചു. ഞാൻ
നിന്നെ അയച്ചതും നിന്നോട് കല്പിച്ചതുമായ കാര്യം
ഒന്നും ആരും അറിയരുത് എന്ന് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
എന്റെ ബാല്യക്കാർ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത്
വരണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
3 അതുകൊണ്ട് നിന്റെ കയ്യിൽ എന്തെങ്കിലും
ഉണ്ടോ? ഒരു അഞ്ചപ്പം അല്ലെങ്കിൽ തല്ക്കാലം
കയ്യിൽ ഉള്ളതെന്തെങ്കിലും എനിക്ക് തരണം”
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിന് പുരോഹിതൻ
ദാവീദിനോട്: “വിശുദ്ധമായ അപ്പം അല്ലാതെ
സാധാരണ അപ്പം എന്റെ കയ്യിൽ ഇല്ല;
ബാല്യക്കാർ സ്ത്രീസംസർഗ്ഗം ഇല്ലാത്തവരാണ്
എങ്കിൽ തരാമെന്ന് ” ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
5 ദാവീദ് പുരോഹിതനോട് : മൂന്ന് ദിവസമായി
സ്ത്രീകൾ ഞങ്ങളോട് അകന്നിരിക്കുന്നു.
ഇത് ഒരു സാധാരണ യാത്ര എങ്കിലും ഞാൻ
പുറപ്പെടുമ്പോൾ തന്നേ ബാല്യക്കാരുടെ
യാത്രക്കോപ്പുകൾ ശുദ്ധമായിരുന്നു; ഇന്നോ
അവരുടെ കോപ്പുകൾ എത്ര അധികം
ശുദ്ധമായിരിക്കും ” എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അങ്ങനെ
പുരോഹിതൻ അവന് വിശുദ്ധമായ അപ്പം
കൊടുത്തു; അപ്പം മാറ്റുന്ന ദിവസം ചൂടുള്ള അപ്പം
വയ്ക്കേണ്ടതിന് യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
നിന്ന് നീക്കിയ കാഴ്ചയപ്പം അല്ലാതെ അവിടെ
വേറെ അപ്പം ഇല്ലായിരുന്നു. 7 എന്നാൽ
അന്ന് ശൗലിന്റെ ഭൃത്യന്മാരിൽ ദോവേഗ്
എന്ന് പേരുള്ള ഒരു എദോമ്യനെ അവിടെ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അടച്ചിട്ടിരുന്നു;
അവൻ ശൗലിന്റെ ഇടയന്മാർക്ക് പ്രമാണി

ആയിരുന്നു.
8 ദാവീദ് അഹീമേലെക്കിനോട് : “ഇവിടെ നിന്റെ കൈവശം കുന്തമോ വാളോ ഉണ്ടോ? രാജാവിന്റെ കാര്യം വളരെ വേഗം നിർവ്വഹിക്കാനുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ വാളും ആയുധങ്ങളും കൊണ്ടുപോന്നില്ല ” എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അപ്പോൾ പുരോഹിതൻ: “ഏലാ താഴ്വരയിൽവെച്ച് നീ കൊന്ന ഫെലിസ്ത്യനായ ഗൊല്യാത്തിന്റെ വാൾ ഏഫോദിന്റെ പുറകിൽ ഒരു ശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞ് വെച്ചിരിക്കുന്നു; അത് വേണമെങ്കിൽ എടുത്തുകൊള്ളുക; അതല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുമില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. “അതിന് തുല്യം മറ്റൊന്നുമില്ല; അത് എനിക്ക് തരണം ” എന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞു.

10 പിന്നെ ശൗലിന്റെ അടുത്ത് നിന്ന് ഓടി വന്ന ദാവീദ് അന്നുതന്നെ ഗത്ത് രാജാവായ ആഖീശിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു.
11 എന്നാൽ ആഖീശിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനോട് : “ഇവൻ ദേശത്തിലെ രാജാവായ ദാവീദ് അല്ലയോ?

ശൗൽ ആയിരത്തെ കൊന്നു
ദാവീദോ പതിനായിരത്തെ

എന്ന് അവർ നൃത്തങ്ങളിൽ ഗാനപ്രതിഗാനം ചെയ്തത് ഇവനെക്കുറിച്ചല്ലയോ ” എന്നു പറഞ്ഞു.
12 ദാവീദ് ഈ വാക്കുകളെ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ ഗത്ത് രാജാവായ ആഖീശിനെ ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു.
13 അവരുടെ മുമ്പാകെ തന്റെ ഭാവം മാറ്റി, ബുദ്ധിഭ്രമം നടിച്ച്, വാതിലിന്റെ കതകുകളിൽ വരച്ച്, താടിയിൽ തുപ്പൽ ഒലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
14 ആഖീശ് തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോട് : “ഈ മനുഷ്യൻ ഭ്രാന്തൻ ആണെന്ന് നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലയോ?

അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നത്
എന്തിന്? 15 എന്റെ മുമ്പാകെ ഭ്രാന്തുകളിക്കുവാൻ
ഇവനെ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന് എനിക്ക് ഇവിടെ
ഭ്രാന്തന്മാർ കുറവാണോ? എന്റെ അരമനയിൽ
ആണോ ഇവൻ വരേണ്ടത് ” എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം. 22

1 അങ്ങനെ ദാവീദ് അവിടെനിന്ന്
അദുല്ലാംഗുഹയിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി;
അവന്റെ സഹോദരന്മാരും അവന്റെ
പിതൃഭവനമൊക്കെയും അതുകേട്ട് അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. 2 പീഡിതർ, കടമുള്ളവർ,
സന്തുഷ്ടിയില്ലാത്തവർ എന്നിവർ ഒക്കെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി; അവൻ അവർക്ക്
നായകനായി; അവനോടുകൂടെ ഏകദേശം
നാനൂറുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു.
3 അതിനുശേഷം ദാവീദ് അവിടെനിന്ന്
മോവാബിലെ മിസ്പയിൽ ചെന്നു. മോവാബ്
രാജാവിനോട് : “ദൈവം എനിക്ക് വേണ്ടി
എന്ത് ചെയ്യും എന്നറിയുന്നത് വരെ എന്റെ
അപ്പനും അമ്മയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വന്നു താമസിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണം” എന്ന്
അപേക്ഷിച്ചു. 4 അവൻ അവരെ മോവാബ്
രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു; ദാവീദ്
ഗുഹയിൽ താമസിച്ച കാലമൊക്കെയും അവർ
അവിടെ പാർത്തു. 5 എന്നാൽ ഗാദ്പ്രവാചകൻ
ദാവീദിനോട്: “ഗുഹയിൽ താമസിക്കാതെ
യെഹൂദാദേശത്തേക്ക് പൊയ്ക്കൊൾക ” എന്നു
പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദാവീദ് ഹേരെത്ത് കാട്ടിലേക്ക്
പോയി.

6 ദാവീദിനെയും കൂടെയുള്ളവരെയും
കണ്ടെത്തി എന്ന് ശൗൽ കേട്ടു. അന്ന്
ശൗൽ കയ്യിൽ കുന്തവുമായി ഗിബെയയിലെ
കുന്നിന്മേലുള്ള പിചുലവൃക്ഷത്തിൻ ചുവട്ടിൽ
ഇരിക്കുകയായിരുന്നു; അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
എല്ലാവരും അവന്റെ ചുറ്റും നിന്നിരുന്നു.
7 ശൗൽ തന്റെ ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാരോട്
പറഞ്ഞത് : ബെന്യാമീന്യരേ, കേട്ടുകൊള്ളുവിൻ;
യിശ്ശായിയുടെ മകൻ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും
നിലങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും തന്ന്
നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും സഹസ്രാധിപന്മാരും*
ശതാധിപന്മാരും† ആക്കുമോ? 8 നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും എനിക്കെതിരെ കൂട്ടുകെട്ട്
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ മകൻ
യിശ്ശായിയുടെ മകനോട് ഉടമ്പടി ചെയ്തത്
എന്നെ ആരും അറിയിച്ചില്ല. എന്റെ മകൻ എന്റെ
ദാസനെ ഇന്ന് എനിക്കെതിരായി തിരിക്കുകയും
പതിയിരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത്
നിങ്ങളിൽ ആരും എന്നെ അറിയിച്ചില്ല.
അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മനസ്താപവുമില്ല.
9 അപ്പോൾ ശൗലിന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
നിന്നിരുന്ന എദോമ്യനായ ദോവേഗ്: "നോബിൽ
അഹീതൂബിന്റെ മകനായ അഹീമേലക്കിന്റെ
അടുക്കൽ യിശ്ശായിയുടെ മകൻ വന്നത്
ഞാൻ കണ്ടു. 10 അഹീമേലക്ക് അവന്
വേണ്ടി യഹോവയോട് അരുളപ്പാട് ചോദിച്ചു.
അവന് ഭക്ഷണസാധനവും ഫെലിസ്ത്യനായ

---

* **അദ്ധ്യായം. 22. 7** സഹസ്രാധിപൻ = ആയിരം പേർക്ക് അധിപൻ † **അദ്ധ്യായം. 22. 7** ശതാധിപൻ = നൂറ് പേർക്ക് അധിപൻ

ഗൊല്യാത്തിന്റെ വാളും കൊടുത്തു" എന്നുത്തരം
പറഞ്ഞു. 11 ഉടനെ രാജാവു അഹീതൂബിന്റെ
മകനായ അഹീമേലെക്ക് പുരോഹിതനെയും
അവന്റെ പിതൃഭവനക്കാരായ നോബിലെ
സകലപുരോഹിതന്മാരെയും വിളിപ്പിച്ചു; അവർ
എല്ലാവരും രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
12 അപ്പോൾ ശൗൽ: "അഹീതൂബിന്റെ മകനേ,
കേൾക്ക " എന്നു കല്പിച്ചു. "തിരുമേനീ,
അടിയൻ" എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
13 ശൗൽ അവനോട് : "യിശ്ശായിയുടെ മകന് നീ
അപ്പവും വാളും കൊടുക്കുകയും, അവന് വേണ്ടി
ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.
ഇന്ന് അവൻ എനിക്കായി പതിയിരിക്കുവാൻ
തക്കവണ്ണം നീയും അവനും എനിക്ക്
വിരോധമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കിയത് എന്ത് എന്നു
ചോദിച്ചു. 14 അഹീമേലെക്ക് രാജാവിനോട്:
"തിരുമനസ്സിലെ സകലഭൃത്യന്മാരിലുംവച്ചു
ദാവീദിനോളം വിശ്വസ്തൻ വേറെ ആരുണ്ട്?
അവൻ രാജാവിന്റെ മരുമകനും, അങ്ങയുടെ
ആലോചനയിൽ ചേരുന്നവനും, രാജധാനിയിൽ
മാന്യനും ആകുന്നുവല്ലോ. 15 അവന് വേണ്ടി
ഞാൻ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്
ആദ്യമല്ല. രാജാവ് അടിയന്റെമേലും അടിയന്റെ
പിതൃഭവനത്തിന്മേലും കുറ്റം ഒന്നും ചുമത്തരുതേ;
അടിയൻ ഈകാര്യത്തെപറ്റി യാതൊന്നും
അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല " എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.
16 അപ്പോൾ രാജാവ്: "അഹീമേലെക്കേ,
നീ നിശ്ചയമായി മരിക്കേണം; നീയും നിന്റെ
പിതൃഭവനമൊക്കെയും മരിക്കണം" എന്നു

കല്പിച്ചു.
17 പിന്നെ രാജാവ് അരികെ നില്ക്കുന്ന അകമ്പടികളോട്: “യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരെ കൊല്ലുവിൻ; അവരും ദാവീദിനോട് ചേർന്നിരിക്കുന്നു; ദാവീദ് ഓടിപ്പോയത് അവർ അറിഞ്ഞിട്ടും എന്നെ അറിയിച്ചില്ലല്ലോ ” എന്നു കല്പിച്ചു. എന്നാൽ യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരെ കൊല്ലുവാൻ കൈ നീട്ടുന്നതിന് രാജാവിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ തുനിഞ്ഞില്ല.
18 അപ്പോൾ രാജാവ് ദോവേഗിനോട് : “നീ ചെന്ന് പുരോഹിതന്മാരെ കൊല്ലുക” എന്നു കല്പിച്ചു. എദോമ്യനായ ദോവേഗ് പുരോഹിതന്മാരെ വെട്ടി പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുള്ള ഏഫോദ് ധരിച്ച എൺപത്തഞ്ചുപേരെ അന്ന് കൊന്നുകളഞ്ഞു.
19 പുരോഹിതനഗരമായ നോബിലെ പുരുഷന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, ബാലന്മാർ, ശിശുക്കൾ, കാള, കഴുത, ആട് എന്നിങ്ങനെ സകലതിനെയും വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ അവൻ സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു.
20 എന്നാൽ അഹീതൂബിന്റെ മകനായ അഹീമേലെക്കിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ അബ്യാഥാർ എന്നൊരുവൻ രക്ഷപ്പെട്ട് ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിപ്പോയി.
21 ശൗൽ യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരെ കൊന്ന വിവരം അബ്യാഥാർ ദാവീദിനെ അറിയിച്ചു.
22 ദാവീദ് അബ്യാഥാരിനോട്: “എദോമ്യനായ ദോവേഗ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ ശൗലിനോട് അറിയിക്കും എന്ന് ഞാൻ അന്നു തന്നേ നിശ്ചയിച്ചു.
23 നിന്റെ പിതൃഭവനത്തിലുള്ള സകലരുടെയും മരണത്തിന് ഞാൻ കാരണമായല്ലോ. എന്റെ അടുക്കൽ

താമസിക്കുക; ഭയപ്പെടേണ്ടാ; എനിക്കു ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവൻ നിനക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു; എങ്കിലും എന്റെ അടുക്കൽ നീ സുരക്ഷിതനായിരിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം. 23

1 അതിനുശേഷം ഫെലിസ്ത്യർ കെയീലയുടെ
നേരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു എന്നും അവർ
കളങ്ങളിൽ* കവർച്ച ചെയ്യുന്നു എന്നും ദാവീദിന്
അറിവ് കിട്ടി. 2 ദാവീദ് യഹോവയോട്; "ഞാൻ
ചെന്ന് ഈ ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിക്കണമോ"
എന്നു ചോദിച്ചു. യഹോവ ദാവീദിനോട് : "നീ
പോയി ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിച്ച് കെയീലയെ
രക്ഷിക്കുക." എന്നു കല്പിച്ചു. 3 എന്നാൽ
ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ അവനോട് : "നമ്മൾ
ഇവിടെ യെഹൂദയിൽ തന്നെ ഭയപ്പെട്ടാണല്ലോ
താമസിക്കുന്നത്; പിന്നെ കെയീലയിൽ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ സൈന്യത്തിന്റെ നേരെ എങ്ങനെ
ചെല്ലും" എന്നു പറഞ്ഞു. 4 ദാവീദ് വീണ്ടും
യഹോവയോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു. യഹോവ
അവനോട് : "എഴുന്നേറ്റ് കെയീലയിലേയ്ക്ക്
ചെല്ലുക; ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരെ നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കും" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 5 അങ്ങനെ
ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും കെയീലയിലേയ്ക്ക്
പോയി ഫെലിസ്ത്യരോട് യുദ്ധം ചെയ്ത്,
അവരുടെ ആടുമാടുകളെ അപഹരിച്ച്, അവരെ

* **അദ്ധ്യായം. 23. 1** കളം =ധാന്യം സൂക്ഷിച്ച് വെയ്ക്കുന്ന സ്ഥലം

കഠിനമായി തോല്പിച്ച് കെയീലാനിവാസികളെ
രക്ഷിച്ചു.
6 അഹീമേലെക്കിന്റെ മകനായ അബ്യാഥാർ
കെയീലയിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
ഓടിവന്നപ്പോൾ കൈവശം ഏഫോദ് കൂടെ
കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. 7 ദാവീദ് കെയീലയിൽ
ഉണ്ട് എന്ന് ശൗലിന് അറിവ് കിട്ടി; "ദൈവം
അവനെ എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
വാതിലും ഓടാമ്പലും† ഉള്ള പട്ടണത്തിൽ
പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അവൻ
കെണിയിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ശൗൽ
പറഞ്ഞു. 8 പിന്നെ ശൗൽ ദാവീദിനേയും
അവന്റെ ആളുകളെയും ആക്രമിക്കേണ്ടതിന്
കെയീലയിലേയ്ക്ക് യുദ്ധത്തിന് പോകുവാൻ
എല്ലാ ജനങ്ങളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി. 9 ശൗൽ
തന്നെ ആക്രമിക്കാൻ ആലോചിക്കുന്നു എന്ന്
ദാവീദ് അറിഞ്ഞപ്പോൾ പുരോഹിതനായ
അബ്യാഥാരിനോട് : "ഏഫോദ് ഇവിടെ
കൊണ്ടുവരുക" എന്നു പറഞ്ഞു. 10 പിന്നെ
ദാവീദ്: "യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
ഞാൻ കാരണം ശൗൽ കെയീലയിലേയ്ക്ക് വന്ന്
ഈ പട്ടണം നശിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നു
അടിയൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 11 കെയീലപൌരന്മാർ
എന്നെ അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുമോ?
അടിയൻ കേട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ശൗൽ
വരുമോ? യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
അടിയനെ അറിയിക്കേണമേ" എന്നു പറഞ്ഞു.
"അവൻ വരും" എന്ന് യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു.

† **അദ്ധ്യായം. 23. 7** ഓടാമ്പൽ = വാതിൽ പൂട്ടുന്നതിനുള്ള കമ്പി

12 ദാവീദ് പിന്നെയും: “കെയീലപൌരന്മാർ
എന്നെയും എന്റെ ആളുകളെയും ശൗലിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുമോ” എന്നു ചോദിച്ചു.
“അവർ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും” എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തു. 13 അപ്പോൾ ദാവീദും അറുനൂറ്
പേരുള്ള അവന്റെ ആളുകളും കെയീലയിൽ നിന്ന്
പുറത്തുകടന്ന്,അവർക്ക് രക്ഷപെടുവാൻ പറ്റുന്ന
സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് സഞ്ചരിച്ചു. ദാവീദ് കെയീലയിൽ
നിന്ന് ഓടിപ്പോയി എന്ന് ശൗൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ
അവൻ യാത്ര അവസാനിപ്പിച്ചു.

14 ദാവീദ് മരുഭൂമിയിലെ ദുർഗ്ഗങ്ങളിൽ
താമസിച്ചു. സീഫ് മരുഭൂമിയിലെ മലനാട്ടിലുള്ള
ദുർഗ്ഗങ്ങളിൽ താമസിച്ചു; ശൗൽ അവനെ
എപ്പോഴും അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; എങ്കിലും
ദൈവം ദാവീദിനെ അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചില്ല.
15 തന്റെ ജീവനെ തേടി ശൗൽ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്ന് ദാവീദ് അറിഞ്ഞു; അന്ന് ദാവീദ് സീഫ്
മരുഭൂമിയിലെ ഒരു കാട്ടിൽ ആയിരുന്നു.
16 അപ്പോൾ ശൗലിന്റെ മകനായ യോനാഥാൻ,
കാട്ടിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
അവനെ ദൈവത്തിൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തി
അവനോട്: “ഭയപ്പെടേണ്ടാ, 17 എന്റെ അപ്പനായ
ശൗലിന് നിനക്ക് ഹാനി വരുത്താൻ; നീ
യിസ്രായേലിന് രാജാവാകും; അന്ന് എനിക്ക്
രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനം ആയിരിക്കും; അത് എന്റെ
അപ്പനായ ശൗൽ അറിയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.
18 ഇങ്ങനെ അവർ തമ്മിൽ യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ ഉടമ്പടി ചെയ്തു; ദാവീദ് കാട്ടിൽ
താമസിക്കുകയും യോനാഥാൻ വീട്ടിലേയ്ക്ക്

പോകുകയും ചെയ്തു.
19 അതിനുശേഷം സീഫ്യർ ഗിബെയയിൽ ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: “ദാവീദ് ഞങ്ങളുടെ സമീപം മരുഭൂമിക്ക് തെക്കുള്ള ഹഖീലാമലയിലെ വനദുർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു.
20 അതുകൊണ്ട് രാജാവേ, തിരുമനസ്സിലെ ആഗ്രഹംപോലെ വന്നുകൊള്ളേണം; അവനെ രാജാവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചുതരുന്ന കാര്യം ഞങ്ങൾ ഏറ്റിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.
21 അതിന് ശൗൽ പറഞ്ഞത്: “നിങ്ങൾക്ക് എന്നോട് മനസ്സലിവുള്ളതിനാൽ നിങ്ങൾ യഹോവയാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ.
22 നിങ്ങൾ പോയി ഇനിയും സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ച്,അവൻ എവിടെയൊക്കെ പോകുന്നു എന്നും, അവിടെ അവനെ കണ്ടവർ ആരെല്ലാമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; അവൻ വലിയ ഉപായി‡ ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു.
23 അതുകൊണ്ട് അവൻ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൃത്യമായി അറിഞ്ഞുവന്ന് ആ വിവരം എന്നെ അറിയിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ വരാം; അവൻ യെഹൂദാദേശത്ത് എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അവനെ അവിടുത്തെ ജനസഹസ്രങ്ങളിലൊക്കെയും അന്വേഷിച്ച് കണ്ടുപിടിക്കും.”
24 അങ്ങനെ അവർ ശൗലിന് മുമ്പെ സീഫിലേയ്ക്ക് പോയി; എന്നാൽ ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും മരുഭൂമിയുടെ തെക്ക് അരാബയിലെ മാവോൻമരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു.
25 ശൗലും അവന്റെ പടജ്ജനവും

‡ **അദ്ധ്യായം. 23. 22** ഉപായി = സൂത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവൻ

അവനെതിരയുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. അത്
ദാവീദിന് അറിവ് കിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ
മാവോൻമരുഭൂമിയിലെ പാറക്കെട്ടിൽ ചെന്ന്
താമസിച്ചു. ശൗൽ അത് കേട്ടപ്പോൾ
മാവോൻമരുഭൂമിയിൽ ദാവീദിനെ പിന്തുടർന്നു.
26 ശൗൽ പർവ്വതത്തിന്റെ ഒരുവശത്തും ദാവീദും
ആളുകളും പർവ്വതത്തിന്റെ മറുവശത്തുംകൂടി
നടന്നു; ശൗലിനെ ഒഴിഞ്ഞുപോകുവാൻ ദാവീദ്
വേഗം നടന്നു; ശൗലും പടജ്ജനവും ദാവീദിനെയും
അവന്റെ ആളുകളെയും വളഞ്ഞുപിടിക്കുവാൻ
ശ്രമിച്ചു. 27 അപ്പോൾ ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ
ഒരു ദൂതൻ വന്ന്: "വേഗം വരണം; ഫെലിസ്ത്യർ
ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
28 ഉടനെ ശൗൽ ദാവീദിനെ പിന്തുടരുന്നത്
മതിയാക്കി ഫെലിസ്ത്യരുടെ നേരെ പോയി;
അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തിന് സേല–
ഹമ്മാഹ്ലെക്കോത്ത് എന്ന് പേരായി. 29 ദാവീദ്
അവിടെനിന്ന് ഏൻ-ഗെദിയിലെ ഗുഹയിൽ ചെന്ന്
താമസിച്ചു.

അദ്ധ്യായം. 24

1 ശൗൽ ഫെലിസ്ത്യരെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞിട്ട്
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ദാവീദ് ഏൻ-ഗെദി
മരുഭൂമിയിൽ ഉണ്ടെന്ന് അവനുഅറിവു കിട്ടി.
2 അപ്പോൾ ശൗൽ എല്ലായിസ്രായേലിൽനിന്നും
തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന മൂവായിരംപേരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ദാവീദിനെയും അവന്റെ
ആളുകളെയും തിരയുവാൻ കാട്ടാടുകളുടെ
പാറകളിൽ ചെന്നു. 3 അവൻ വഴിയരികെയുള്ള
ആട്ടിൻ തൊഴുത്തിൽ എത്തി; അവിടെ ഒരു ഗുഹ

ഉണ്ടായിരുന്നു; ശൗൽ വിസർജ്ജനത്തിനായി
അതിൽ കടന്നു; എന്നാൽ ദാവീദും അവന്റെ
ആളുകളും ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ താമസിച്ചിരുന്നു.
4 ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ അവനോട്: "ഞാൻ
നിന്റെ ശത്രുവിനെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും;
നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ അവനോട് ചെയ്യാം എന്ന്
യഹോവ നിന്നോട് അരുളിച്ചെയ്ത ദിവസം
ഇതാ " എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദാവീദ്
എഴുന്നേറ്റ് ശൗലിന്റെ മേലങ്കിയുടെ അറ്റം പതുക്കെ
മുറിച്ചെടുത്തു. 5 എന്നാൽ ശൗലിന്റെ മേലങ്കിയുടെ
അറ്റം മുറിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ട് ദാവീദിന്റെ
മനസ്സിൽ വേദനയുണ്ടായി. 6 അവൻ തന്റെ
ആളുകളോട്: "യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനായ
എന്റെ യജമാനന് എതിരായി ഒരു ദോഷവും
ചെയ്യുവാൻ യഹോവ എനിക്ക് ഇടവരുത്തരുതേ;
അവൻ യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനല്ലോ"
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 ഇങ്ങനെ ദാവീദ് തന്റെ
ആളുകളെ ശാസിച്ച് നിയന്ത്രിച്ചു; ശൗലിനെ
ദ്രോഹിക്കുവാൻ അവരെ അനുവദിച്ചില്ല.
ശൗൽ ഗുഹയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി തന്റെ വഴിക്ക്
പോയി. 8 ദാവീദും ഗുഹയിൽനിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി
ശൗലിനോട്: "എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ"
എന്നു വിളിച്ചു. ശൗൽ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ
ദാവീദ് സാഷ്ടാംഗം വീണ് നമസ്കരിച്ചു. 9 ദാവീദ്
ശൗലിനോട് : "ദാവീദ് നിനക്ക് ദോഷം ചെയ്യുന്നു
എന്ന് പറയുന്നവരുടെ വാക്ക് നീ വിശ്വസിക്കുന്നത്
എന്ത്? 10 യഹോവ ഇന്ന് ഗുഹയിൽവച്ച്
നിന്നെ എന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നു എന്ന് നീ
അറിഞ്ഞാലും; നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ ചിലർ

പറഞ്ഞെങ്കിലും ഞാൻ ചെയ്തില്ല; എന്റെ
യജമാനന്റെ നേരെ ഒരംശം പോലും ഞാൻ
കയ്യെടുക്കുകയില്ല; അവൻ യഹോവയുടെ
അഭിഷിക്തനല്ലോ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.
11 എന്റെ പിതാവേ, എന്റെ കയ്യിലുള്ള നിന്റെ
മേലങ്കിയുടെ അറ്റം ഇതാ കണ്ടാലും; നിന്റെ
മേലങ്കിയുടെ അറ്റം ഞാൻ മുറിച്ചു.എന്നിട്ടും
ഞാൻ നിന്നെ കൊന്നില്ല.അതുകൊണ്ട് എന്റെ
കയ്യിൽ ദോഷവും ദ്രോഹവും ഇല്ല; ഞാൻ
നിന്നോടു പാപം ചെയ്തിട്ടുമില്ല എന്ന് നീ
അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. പക്ഷേ നീയോ എന്നെ
കൊല്ലുവാൻ അവസരം തേടിനടക്കുന്നു.
12 യഹോവ എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ
ന്യായം വിധിക്കട്ടെ; യഹോവ എനിക്കുവേണ്ടി
നിന്നോട് പ്രതികാരം ചെയ്യട്ടെ; എന്നാൽ എന്റെ
കൈ നിന്റെമേൽ വീഴുകയില്ല. 13 “ദുഷ്ടത
ദുഷ്ടനിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു ” എന്നല്ലോ
പഴഞ്ചൊല്ല് പറയുന്നത്; എന്നാൽ എന്റെ കൈ
നിന്റെമേൽ വീഴുകയില്ല. 14 ആരെ തേടിയാകുന്നു
യിസ്രായേൽരാജാവ് പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?
ആരെയാകുന്നു പിന്തുടരുന്നത്? ഒരു
ചത്തനായയെ, ഒരു ചെള്ളിനെ അല്ലയോ?
15 അതുകൊണ്ട് യഹോവ ന്യായാധിപനായി
എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ ന്യായം വിധിക്കട്ടെ.
എന്റെ കാര്യം പരിശോധിച്ച്,വാദിച്ച് എന്നെ നിന്റെ
കയ്യിൽനിന്ന് വിടുവിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.
16 ദാവീദ് ശൗലിനോട് ഈ വാക്കുകൾ
സംസാരിച്ച് തീർന്നശേഷം ശൗൽ: “എന്റെ
മകനേ, ദാവീദേ, ഇത് നിന്റെ ശബ്ദമോ ” എന്ന്

ചോദിച്ച് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. 17 പിന്നെ അവൻ
ദാവീദിനോട് : "നീ എന്നെക്കാൾ നീതിമാൻ
ആകുന്നു. കാരണം ഞാൻ നിനക്ക് തിന്മ
ചെയ്തപ്പോൾ, അതിനുപകരം നീ എനിക്ക്
നന്മ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 18 യഹോവ എന്നെ
നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിട്ടും, നീ എന്നെ കൊല്ലാതെ
വിട്ടതിനാൽ, നീ എനിക്ക് നന്മ ചെയ്തതായി
ഇന്ന് കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 19 ശത്രുവിനെ
കണ്ടുകിട്ടിയാൽ ആരെങ്കിലും അവനെ വെറുതെ
വിടുമോ? നീ ഇന്ന് എനിക്ക് ചെയ്തതിന് പകരം
യഹോവ നിനക്ക് നന്മ ചെയ്യട്ടെ. 20 എന്നാൽ നീ
തീർച്ചയായും രാജാവാകും; യിസ്രായേൽരാജത്വം
നിന്റെ കയ്യിൽ സ്ഥിരമാകും എന്ന് ഞാൻ
അറിയുന്നു. 21 അതുകൊണ്ട് നീ എനിക്ക്
ശേഷം എന്റെ സന്തതിയെ മുഴുവനും നശിപ്പിച്ച്
,എന്റെ പേര് പിതൃഭവനത്തിൽ നിന്ന് മായിച്ചുകള
യുകയില്ല എന്ന് യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
ഇപ്പോൾ എന്നോട് സത്യം ചെയ്യണം." 22 അങ്ങനെ
ദാവീദ് ശൗലിനോട് സത്യം ചെയ്തു. ശൗൽ
അരമനയിലേയ്ക്ക് പോയി; ദാവീദും അവന്റെ
ആളുകളും ദുർഗ്ഗത്തിലേക്കും പോയി.

അദ്ധ്യായം. 25

1 ശമൂവേൽ മരിച്ചു; യിസ്രായേൽമക്കൾ
ഒരുമിച്ചുകൂടി അവനെക്കുറിച്ച് വിലപിച്ചു,
രാമയിൽ അവന്റെ വീടിനരികെ അവനെ
അടക്കം ചെയ്തു. ദാവീദ് പാരാൻമരുഭൂമിയിൽ
പോയി പാർത്തു. 2 കർമ്മേലിൽ വ്യാപാരിയായ
ഒരു മാവോന്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ

മഹാ ധനികനായിരുന്നു; അവന് മൂവായിരം
ചെമ്മരിയാടും ആയിരം കോലാടും ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ ആടുകളുടെ രോമം കത്രിച്ചിരുന്നത്
കർമ്മേലിൽ വച്ചായിരുന്നു. 3 അവൻ
കാലേബ് വംശക്കാരൻ ആയിരുന്നു.അവന്റെ
പേര് നാബാൽ എന്നും അവന്റെ ഭാര്യയുടെ
പേര് അബീഗയിൽ എന്നും ആയിരുന്നു.
അവൾ നല്ല വിവേകമുള്ളവളും സുന്ദരിയും
ആയിരുന്നു. അവൻ ദയയില്ലാത്തവനും
തിന്മപ്രവർത്തിക്കുന്നവനും ആയിരുന്നു.
4 നാബാലിന് ആടുകളുടെ രോമം കത്രിക്കുന്ന
ഉത്സവം ഉണ്ട്എന്ന് ദാവീദ് മരുഭൂമിയിൽ വച്ച്
കേട്ടു. 5 ദാവീദ് പത്ത് യുവാക്കളെ അയച്ച്
അവരോട് പറഞ്ഞത്: “നിങ്ങൾ കർമ്മേലിൽ
നാബാലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് എന്റെ പേരിൽ
അവന് വന്ദനം ചൊല്ലുക: 6 നിനക്ക് സമാധാനം
ഉണ്ടാകട്ടെ.നിനക്കും നിന്റെ ഭവനത്തിനും
നിനക്കുള്ള സകലത്തിനും സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ;
7 നീ ആടുകളുടെ രോമം കത്രിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്
ഞാൻ കേട്ടു. നിന്റെ ഇടയന്മാർ ഞങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവരെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല;
അവർ കർമ്മേലിൽ ഇരുന്ന കാലത്ത്
അവർക്ക് ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. 8 അവരോട്
ചോദിക്കുക അവരും അത് നിന്നോട് പറയും;
അതുകൊണ്ട് ഈ ബാല്യക്കാരോട് ദയ
തോന്നണം; ഉത്സവ ദിവസമാണല്ലോ ഞങ്ങൾ
വന്നിരിക്കുന്നത്; നിന്റെ കൈവശം ഉള്ളത്
അടിയങ്ങൾക്കും നിന്റെ മകനായ ദാവീദിനും
തരണമേ എന്നു അവനോടു പറയുവിൻ.”
9 ദാവീദിന്റെ ബാല്യക്കാർ നാബാലിനോടു ഈ

വാക്കുകളെല്ലാം ദാവീദിന്റെ പേരിൽ അറിയിച്ച്
മറുപടിയ്ക്കായി കാത്തുനിന്നു. 10 നാബാൽ
ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാരോട്: “ദാവീദ് ആർ?
യിശ്ശായിയുടെ മകൻ ആർ? യജമാനന്മാരെ
വിട്ട് പൊയ്ക്കളയുന്ന ദാസന്മാർ ഇക്കാലത്ത്
വളരെ ഉണ്ട്. 11 ഞാൻ എന്റെ അപ്പവും വെള്ളവും
എന്റെ ആടുകളെ രോമം കത്രിക്കുന്നവർക്കായി
ഒരുക്കിയ മാംസവും എവിടെ നിന്ന് വന്നു
എന്ന് അറിയാത്തവർക്ക് കൊടുക്കുമോ” എന്ന്
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ദാവീദിന്റെ ബാല്യക്കാർ
മടങ്ങിവന്ന് വിവരമെല്ലാം അവനോട് അറിയിച്ചു.
13 അപ്പോൾ ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളോട്:
“എല്ലാവരും വാൾ അരയിൽ കെട്ടിക്കൊൾവിൻ”
എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ എല്ലാവരും വാൾ
അരയിൽ കെട്ടി; ദാവീദും വാൾ അരയിൽ
കെട്ടി; ഏകദേശം നാനൂറ് പേർ ദാവീദിന്റെ
പിന്നാലെ പോയി; ഇരുനൂറ് പേർ സാധനങ്ങൾ
സൂക്ഷിക്കുവാൻ അവിടെ താമസിച്ചു. 14 എന്നാൽ
ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുവൻ നാബാലിന്റെ ഭാര്യയായ
അബീഗയിലിനോട് : “ദാവീദ് നമ്മുടെ യജമാനന്
വന്ദനം ചൊല്ലുവാൻ മരുഭൂമിയിൽനിന്ന് ദൂതന്മാരെ
അയച്ചു; അവനോ അവരെ ശകാരിച്ച് അയച്ചു.
15 എന്നാൽ ആ പുരുഷന്മാർ ഞങ്ങൾക്ക്
ഏറ്റവും ഉപകാരമുള്ളവരായിരുന്നു; ഞങ്ങൾ
വയലിൽ അവരുമായി താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത്
ഒരിക്കലും അവർ ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ല;
ഞങ്ങൾക്ക് ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടതുമില്ല. 16 ഞങ്ങൾ
ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ട് അവരോടുകൂടെ
ആയിരുന്നപ്പോഴെല്ലാം രാവും പകലും

അവർ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു കോട്ട ആയിരുന്നു.
17 അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടത് എന്തെന്ന്
ആലോചിച്ചുനോക്കേണം; ദാവീദ് നമ്മുടെ
യജമാനനും അവന്റെ സകലഭവനത്തിനും
ദോഷം ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവനോ ദുശ്ശാഠ്യക്കാരൻ ആയതുകൊണ്ട്
അവനോട് ആർക്കും ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ
സാധിക്കുകയില്ല". 18 ഉടനെ അബീഗയിൽ
ഇരുനൂറ് അപ്പവും, രണ്ട് തുരുത്തി വീഞ്ഞും, പാകം
ചെയ്ത അഞ്ച് ആടും, അഞ്ച് പറ മലരും, നൂറ്
ഉണക്കമുന്തിരിക്കുലയും, ഇരുനൂറ് അത്തിയടയും
കഴുതപ്പുറത്ത് കയറ്റി ബാല്യക്കാരോട്; 19 "നിങ്ങൾ
എനിക്ക് മുമ്പെ പോകുവിൻ; ഞാൻ പിന്നാലെ
വരാം" എന്നു പറഞ്ഞു. ഭർത്താവായ നാബാലിനെ
അവൾ ഒന്നും അറിയിച്ചില്ല. 20 അവൾ
കഴുതപ്പുറത്ത് കയറി മലയുടെ മറവിൽകൂടി
ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ ദാവീദും അവന്റെ
സഹയാത്രികരും അവൾക്കെതിരെ വരുന്നു;
അവൾ അവരെ എതിരേറ്റു. 21 അപ്പോൾ ദാവീദ്:
"മരുഭൂമിയിൽ അവന് ഉണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം
ഞാൻ സംരക്ഷിച്ചത് വെറുതെയായി. അവന്
ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടതുമില്ല; അവനോ നന്മക്ക്
പകരം എനിക്ക് തിന്മ ചെയ്തു. 22 അവന്റെ
പുരുഷന്മാരിൽ ആരെയെങ്കിലും പുലരുംവരെ
ഞാൻ ജീവനോടെ വെച്ചിരുന്നാൽ ദൈവം
ദാവീദിന്റെ ശത്രുക്കൾക്ക് പകരം ചെയ്യട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞിരുന്നു". 23 അബീഗയിൽ ദാവീദിനെ
കണ്ടപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് കഴുതപ്പുറത്തുനിന്ന്
ഇറങ്ങി ദാവീദിനെ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു.

24 അവൾ അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണ് പറഞ്ഞത്:
“യജമാനനേ, കുറ്റം എന്റെമേൽ ഇരിക്കട്ടെ;
അടിയൻ ഒന്ന് ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; അടിയന്റെ
വാക്കുകളെ കേൾക്കേണമേ. 25 ദുസ്സ്വഭാവിയായ
നാബാലിനെ യജമാനൻ കാര്യമാക്കരുത്; അവൻ
തന്റെ പേരു പോലെ തന്നെ ആണ്. നാബാൽ
എന്നാണല്ലോ അവന്റെ പേർ; ഭോഷത്തം
മാത്രമേ അവന്റെ കയ്യിൽ ഉള്ളൂ. അടിയൻ,
യജമാനൻ അയച്ച വേലക്കാരെ കണ്ടിരുന്നില്ല.
26 അതുകൊണ്ട് യജമാനനേ, യഹോവയാണ,
നിന്നാണ, രക്തപാതകവും സ്വന്തകയ്യാൽ
പ്രതികാരവും ചെയ്യാതവണ്ണം യഹോവ നിന്നെ
തടഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ശത്രുക്കളും യജമാനന്
ദോഷം വിചാരിക്കുന്നവരും നാബാലിനെപ്പോലെ
ആകട്ടെ. 27 ഇപ്പോൾ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ
അടിയൻ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ കാഴ്ച*
യജമാനന്റെ ബാല്യക്കാർക്ക് ഇരിക്കട്ടെ.
28 അടിയന്റെ കുറ്റം ക്ഷമിക്കേണമേ.
യഹോവ യജമാനന് സ്ഥിരമായൊരു
ഭവനം പണിയും; കാരണം യഹോവയുടെ
യുദ്ധങ്ങളാണല്ലോ യജമാനൻ നടത്തുന്നത്.
ജീവിതകാലത്തൊരിക്കലും നിന്നിൽ ദോഷം
കാണുകയില്ല. 29 ആരെങ്കിലും നിന്നെ പിന്തുടർന്ന്
കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചാലും, യജമാനന്റെ പ്രാണൻ
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ പക്കൽ
ജീവഭാണ്ഡത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിന്റെ
ശത്രുക്കളുടെ പ്രാണനെയോ അവൻ കവിണയിൽ

---

* **അദ്ധ്യായം. 25. 27** കാഴ്ച = മറ്റൊരാൾക്ക് നൽകുന്ന സമ്മാനം

നിന്ന് എന്നപോലെ എറിഞ്ഞുകളയും. 30 എന്നാൽ
യഹോവ യജമാനന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന
എല്ലാ നന്മയും നിവർത്തിച്ച്, നിന്നെ
യിസ്രായേലിന് പ്രഭുവാക്കി വെയ്ക്കുമ്പോൾ
31 കാരണം കൂടാതെ രക്തം ചിന്തിയെന്നോ,
പ്രതികാരം ചെയ്തു എന്നോ പശ്ചാത്താപവും
മനോവ്യഥയും യജമാനന് ഉണ്ടാകയില്ല; എന്നാൽ
യഹോവ യജമാനന് നന്മ ചെയ്യുമ്പോൾ
അടിയനെയും ഓർത്തുകൊള്ളണമേ.”
32 ദാവീദ് അബീഗയിലിനോട് പറഞ്ഞത്:
എന്നെ എതിരേല്പാൻ നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്ക്
സ്തോത്രം. 33 നിന്റെ വിവേകം സ്തുത്യം;
രക്തം ചൊരിയാതെയും സ്വന്തം കൈകൊണ്ട്
പ്രതികാരം ചെയ്യാതെയിരിക്കുവാനും ഇന്ന് എന്നെ
തടഞ്ഞ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ. 34 നിനക്ക്
ദോഷം വരാതെയിരിക്കുവാൻ എന്നെ തടഞ്ഞ
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയാണ,
നീ വേഗം എന്നെ എതിരേറ്റ് വന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ
നേരം പുലരുമ്പോഴേക്ക് പുരുഷപ്രജയൊന്നും
നാബാലിന് ശേഷിക്കയില്ലായിരുന്നു.
35 പിന്നെ അവൾ കൊണ്ടുവന്നത് ദാവീദ്
അവളുടെ കയ്യിൽനിന്ന് വാങ്ങി അവളോട്:
“സമാധാനത്തോടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോക;
ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ വാക്ക് കേട്ട് നിന്റെ
മുഖം ആദരിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.
36 അബീഗയിൽ നാബാലിന്റെ അടുക്കൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ
രാജവിരുന്നുപോലെ ഒരു വിരുന്ന് കഴിക്കുന്നത്
കണ്ടു; നാബാലിന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദത്തിലായി.

അവന് നല്ലതുപോലെ ലഹരി പിടിച്ചിരുന്നു;
അതുകൊണ്ട് അവൾ നേരം വെളുക്കുംവരെ
വിവരം ഒന്നും അവനെ അറിയിച്ചില്ല. 37 എന്നാൽ
രാവിലെ നാബാലിന്റെ വീഞ്ഞിന്റെ ലഹരി
മാറിയശേഷം അവന്റെ ഭാര്യ അവനോട് വിവരം
അറിയിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം അവന്റെ
ഉള്ളിൽ ജീവനില്ലാത്തതു പോലെ ആയി.അവൻ
ശിലാസമനായി. 38 പത്ത് ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം
യഹോവ നാബാലിനെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു. അവൻ
മരിച്ചുപോയി. 39 നാബാൽ മരിച്ചു എന്ന്
ദാവീദ് കേട്ടപ്പോൾ: "എന്നെ നിന്ദിച്ചതിനാൽ
നാബാലിനോട് പകരംചോദിക്കുകയും,
അങ്ങയുടെ ദാസനെ തിന്മ ചെയ്യാതെ
തടയുകയും ചെയ്ത യഹോവയ്ക്ക് സ്തോത്രം.
നാബാലിന്റെ ദുഷ്ടത യഹോവ അവന്റെ
തലയിൽ തന്നെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു" എന്നു
പറഞ്ഞു. പിന്നെ ദാവീദ് അബീഗയിലിനെ തനിക്ക്
ഭാര്യയാക്കേണ്ടതിന് അവളോട് സംസാരിപ്പാൻ
ആളയച്ചു. 40 ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ കർമ്മേലിൽ
അബീഗയിലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവളോട്:
"നീ ദാവീദിന് ഭാര്യയായിത്തീരുവാൻ നിന്നെ
കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടതിന് ഞങ്ങളെ അവൻ
നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു
പറഞ്ഞു. 41 അവൾ എഴുന്നേറ്റ് നിലംവരെ
തല കുനിച്ചു: "ഇതാ, അടിയൻ യജമാനന്റെ
ദാസന്മാരുടെ കാലുകളെ കഴുകുന്ന ദാസി"
എന്നു പറഞ്ഞു. 42 ഉടനെ അബീഗയിൽ
എഴുന്നേറ്റ് തന്റെ പരിചാരികമാരായ അഞ്ച്
ബാല്യക്കാരത്തികളുമായി കഴുതപ്പുറത്ത്

കയറി ദാവീദിന്റെ ദൂതന്മാരോടുകൂടി ചെന്ന്
അവന് ഭാര്യയായി തീർന്നു. 43 യിസ്രായേലിൽ
നിന്നും ദാവീദ് അഹീനോവമിനെയും
കൊണ്ടുവന്നു; അവർ രണ്ടുപേരും ദാവീദിന്
ഭാര്യമാരായിത്തീർന്നു. 44 ശൗൽ തന്റെ മകളും
ദാവീദിന്റെ ഭാര്യയുമായിരുന്ന മീഖളിനെ
ഗല്ലീമ്യനായ ലയീശിന്റെ മകൻ ഫല്തിക്ക്
കൊടുത്തിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം. 26

1 അതിനുശേഷം സീഫ്യർ ഗിബെയയിൽ
ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; "ദാവീദ് മരുഭൂമിക്ക്
തെക്കുള്ള ഹഖീലാക്കുന്നിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു"
എന്നു പറഞ്ഞു. 2 ശൗൽ എഴുന്നേറ്റ് ദാവീദിനെ
തെരയുവാൻ സീഫ് മരുഭൂമിയിലേയ്ക്കു ചെന്നു;
യിസ്രായേലിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന
മൂവായിരംപേരും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.
3 ശൗൽ മരുഭൂമിക്ക് തെക്കുള്ള ഹഖീലാക്കുന്നിൽ
വഴിയരികെ പാളയം ഇറങ്ങി. ദാവീദ് മരുഭൂമിയിൽ
താമസിച്ചു. ശൗൽ തന്നെ തേടി മരുഭൂമിയിൽ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലായി 4 അതുകൊണ്ട്
ദാവീദ് ചാരന്മാരെ അയച്ച് ശൗൽ വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞു. 5 ദാവീദ് എഴുന്നേറ്റ്
ശൗൽ പാളയം ഇറങ്ങിയിരുന്ന സ്ഥലത്ത്
ചെന്നു; ശൗലും അവന്റെ സേനാപതിയായ
നേരിന്റെ മകൻ അബ്നേരും കിടക്കുന്ന
സ്ഥലം ദാവീദ് കണ്ടു; ശൗൽ പാളയത്തിന്
നടുവിൽ കിടന്നുറങ്ങി; പടജ്ജനം അവന്റെ
ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങിയിരുന്നു. 6 ദാവീദ്

ഹിത്യനായ അഹീമേലെക്കിനോടും, സെരൂയയുടെ
മകനും യോവാബിന്റെ സഹോദരനുമായ
അബീശായിയോടും: “പാളയത്തിൽ ശൗലിന്റെ
അടുക്കലേക്ക് ആര് എന്നോടുകൂടെ പോരും”
എന്നു ചോദിച്ചു. “ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ വരാം”
എന്ന് അബീശായി പറഞ്ഞു. 7 ഇങ്ങനെ ദാവീദും
അബീശായിയും രാത്രിയിൽ പടജ്ജനത്തിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു; ശൗൽ പാളയത്തിന് നടുവിൽ
കിടന്നുറങ്ങുകയായിരുന്നു; അവന്റെ കുന്തം
അവന്റെ തലയുടെ അരികിൽ നിലത്ത് കുത്തി
നിറുത്തിയിരുന്നു; അബ്നേരും പടജ്ജനവും
അവന് ചുറ്റും കിടന്നിരുന്നു. 8 അബീശായി
ദാവീദിനോട്: “ദൈവം നിന്റെ ശത്രുവിനെ
ഇന്ന് നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
അവനെ കുന്തം കൊണ്ട് ഒറ്റ കുത്തിന് നിലത്തോട്
ചേർത്ത് തറയ്ക്കട്ടെ; രണ്ടാമത് കുത്തുകയില്ല
” എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ദാവീദ് അബീശായിയോട്:
“അവനെ നശിപ്പിക്കരുത്; യഹോവയുടെ
അഭിഷിക്തന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചാൽ ആരും
ശിക്ഷ അനുഭവിക്കാതെപോകയില്ല” എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 “യഹോവയാണ, യഹോവ
അവനെ സംഹരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ അവൻ
മരിക്കുവാനുള്ള ദിവസം വരും; അല്ലെങ്കിൽ
അവൻ പടയ്ക്കുചെന്ന് നശിക്കും; 11 ഞാൻ
യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തന്റെമേൽ കൈ
വെക്കുവാൻ യഹോവ ഇടയാക്കരുതേ;
എങ്കിലും അവന്റെ തലയുടെ അടുക്കൽ ഉള്ള
കുന്തവും ജലപാത്രവും എടുത്തുകൊൾക;
നമുക്ക് പോകാം” എന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞു.

12 ഇങ്ങനെ ദാവീദ് കുന്തവും ജലപാത്രവും ശൗലിന്റെ തലയുടെ അടുക്കൽ നിന്ന് എടുത്ത് അവർ പോകുകയും ചെയ്തു; ആരും കണ്ടില്ല, ആരും അറിഞ്ഞില്ല, ആരും ഉണർന്നതുമില്ല; അവർ എല്ലാവരും ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; യഹോവയാൽ ഗാഢനിദ്ര അവരുടെമേൽ വീണിരുന്നു.
13 ദാവീദ് അപ്പുറം കടന്നുചെന്നു ദൂരത്ത് ഒരു മലമുകളിൽ നിന്നു; അവർക്കു മദ്ധ്യേ ആവശ്യത്തിന് അകലമുണ്ടായിരുന്നു.
14 ദാവീദ് ജനത്തോടും നേരിന്റെ മകനായ അബ്നേരിനോടും: "അബ്നേരേ, നീ ഉത്തരം പറയുന്നില്ലയോ" എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അതിന് അബ്നേർ: "രാജസന്നിധിയിൽ കൂകുന്ന നീ ആര്" എന്ന് അങ്ങോട്ട് ചോദിച്ചു.
15 ദാവീദ് അബ്നേരിനോട് : "നീ ഒരു പുരുഷൻ അല്ലയോ? യിസ്രായേലിൽ നിനക്ക് തുല്യൻ ആരുണ്ട്? അങ്ങനെയിരിക്കെ നിന്റെ യജമാനനായ രാജാവിനെ നീ കാത്തുകൊള്ളാതിരുന്നത് എന്ത്? നിന്റെ യജമാനനായ രാജാവിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ജനത്തിൽ ഒരുവൻ അവിടെ വന്നിരുന്നുവല്ലോ.
16 നീ ചെയ്ത കാര്യം നന്നായില്ല; യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനായ നിങ്ങളുടെ യജമാനനെ കാത്തുകൊള്ളാതിരുന്നതിനാൽ യഹോവയാണ നിങ്ങൾ മരണയോഗ്യർ ആകുന്നു. രാജാവിന്റെ കുന്തവും അവന്റെ തലയുടെ അടുക്കൽ ഇരുന്ന ജലപാത്രവും എവിടെ എന്ന് നോക്കുക."
17 അപ്പോൾ ശൗൽ ദാവീദിന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിഞ്ഞു: "എന്റെ മകനെ, ദാവീദേ, ഇത് നിന്റെ ശബ്ദമോ " എന്നു ചോദിച്ചതിന്

ദാവീദ് “എന്റെ ശബ്ദം തന്നെ, യജമാനനായ
രാജാവേ” എന്നു പറഞ്ഞു. 18 “യജമാനൻ
ഇങ്ങനെ അടിയനെ തേടിനടക്കുന്നത്
എന്തിന്? അടിയൻ എന്ത് ചെയ്തു?
അടിയന്റെ പക്കൽ എന്ത് ദോഷമാണുള്ളത്?
19 അതുകൊണ്ട് യജമാനനായ രാജാവ്
അടിയന്റെ വാക്കു കേൾക്കേണമേ; തിരുമേനിയെ
അടിയന് എതിരായി വിട്ടിരിക്കുന്നത്
യഹോവയാകുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ഒരു
വഴിപാട് സ്വീകരിച്ച് പ്രസാദിക്കുമാറാകട്ടെ;
മനുഷ്യർ എങ്കിലോ അവർ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ.യഹോവയുടെ
അവകാശത്തിൽ എനിക്ക് പങ്കില്ലാതാകത്തക്കവിധം
നീ പോയി അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു അവർ എന്നെ ഇന്ന്
പുറത്ത് തള്ളിയിരിക്കുന്നു. 20 എന്റെ രക്തം
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നിലത്ത് വീഴരുതേ;
ഒരുവൻ പർവ്വതങ്ങളിൽ ഒരു കാട്ടുകോഴിയെ
തേടുന്നതുപോലെ യിസ്രായേൽരാജാവ് ഒരു
ഒറ്റ ചെള്ളിനെ തെരഞ്ഞ് പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു”
എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 21 അതിന് ശൗൽ:
“ഞാൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്റെ മകനേ,
ദാവീദേ, മടങ്ങിവരിക; എന്റെ ജീവൻ ഇന്ന്
നിനക്ക് വിലയേറിയതായി തോന്നിയതുകൊണ്ട്
ഞാൻ ഇനി നിനക്ക് ദോഷം ചെയ്കയില്ല;
ഞാൻ ഭോഷത്വം പ്രവർത്തിച്ച് അത്യന്തം
തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ദാവീദ്
ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: “രാജാവേ, കുന്തം ഇതാ;
ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുവൻ വന്ന് കൊണ്ടുപോകട്ടെ.
23 യഹോവ ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ

നീതിക്കും വിശ്വസ്തതെക്കും തക്കവിധം
പകരം നല്കട്ടെ; യഹോവ ഇന്ന് നിന്നെ എന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; എങ്കിലും യഹോവയുടെ
അഭിഷിക്തന്റെ മേൽ കൈവെപ്പാൻ എനിക്ക്
മനസ്സായില്ല. 24 എന്നാൽ നിന്റെ ജീവൻ ഇന്ന്
എനിക്ക് വിലയേറിയതായിരുന്നതുപോലെ എന്റെ
ജീവൻ യഹോവയ്ക്ക് വിലയേറിയതായിരിക്കട്ടെ;
അവൻ എന്നെ സകല കഷ്ടതയിൽനിന്നും
രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ”. 25 അപ്പോൾ ശൗൽ
ദാവീദിനോട്: “എന്റെ മകനേ, ദാവീദേ, നീ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ; നീ കൃതാർത്ഥനാകും;
നീ ജയംപ്രാപിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ
ദാവീദ് തന്റെ വഴിക്ക് പോയി; ശൗലും തന്റെ
സ്ഥലത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

അദ്ധ്യായം. 27

1 അപ്പോൾ ദാവീദ്: ഞാൻ ഒരു ദിവസം ശൗലിന്റെ
കയ്യാൽ നശിക്കേണ്ടി വരും; ഫെലിസ്ത്യരുടെ
ദേശത്തേക്ക് ഓടി രക്ഷപെടുകയല്ലാതെ
എനിക്ക് വേറെ നിവൃത്തിയില്ല; ശൗൽ അപ്പോൾ
യിസ്രായേൽദേശത്തൊക്കെയും എന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നത് മതിയാക്കും; ഞാൻ
അവന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് രക്ഷപെടും എന്ന്
മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു. 2 അങ്ങനെ ദാവീദ്
യാത്ര തിരിച്ചു. അവനും കൂടെയുള്ള അറുനൂറ്
പേരും ഗത്ത് രാജാവായ മാവോക്കിന്റെ
മകൻ ആഖീശിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
3 ജെസ്രീൽക്കാരിയായ അഹീനോവം,
നാബാലിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന അബീഗയിൽ എന്ന

രണ്ട് ഭാര്യമാരുമായി ദാവീദ് കുടുംബസഹിതം അവന്റെ എല്ലാ ആളുകളും ഗത്തിൽ ആഖീശിന്റെ അടുക്കൽ താമസിച്ചു.
4 ദാവീദ് ഗത്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി എന്ന് ശൗലിന് അറിവുകിട്ടി; അവൻ പിന്നെ അവനെ അന്വേഷിച്ചതുമില്ല.
5 ദാവീദ് ആഖീശിനോട്: "നിനക്ക് എന്നോട് കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ നാട്ടിൻപുറത്ത് എനിക്കു ഒരു സ്ഥലം കല്പിച്ചുതരേണം; അവിടെ ഞാൻ താമസിച്ചുകൊള്ളാം. രാജനഗരത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ അടിയൻ താമസിക്കുന്നത് എന്തിന് " എന്നു പറഞ്ഞു.
6 ആഖീശ് അന്നുതന്നെ അവന് സിക്ലാഗ് കല്പിച്ചുകൊടുത്തു; അതുകൊണ്ട് സിക്ലാഗ് ഇന്നുവരെയും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർക്ക് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

7 ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യദേശത്ത് ഒരു വർഷവും നാലു മാസവും താമസിച്ചു.
8 ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും ഗെശൂര്യരെയും ഗെസ്രിയരെയും അമാലേക്യരെയും ചെന്ന് ആക്രമിച്ചു. ഇവർ ശൂർ വരെയും മിസ്രയീംദേശം വരെയുമുള്ള നാട്ടിലെ പൂർവ്വ നിവാസികളായിരുന്നു.
9 എന്നാൽ ദാവീദ് ആ ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു; പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും ജീവനോടെ വെച്ചില്ല; ആടുമാടുകൾ, കഴുതകൾ, ഒട്ടകങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെയും അപഹരിച്ച് ആഖീശിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നു.
10 "നിങ്ങൾ ഇന്ന് എവിടെയാണ് പോയി ആക്രമിച്ചത് " എന്ന് ആഖീശ് ചോദിച്ചതിന്: "യെഹൂദെക്ക് തെക്കും യെരഹ്മേല്യർക്ക് തെക്കും കേന്യർക്കു

തെക്കും" എന്ന് ദാവീദ് പറഞ്ഞു. 11 ദാവീദ്
ഇങ്ങനെയൊക്കെയും ചെയ്തു, ഫെലിസ്ത്യരുടെ
ദേശത്ത് താമസിച്ച കാലമെല്ലാം അവൻ
ഇങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന വിവരം ഗത്തിൽ
അറിയിക്കാതിരിക്കാൻ ദാവീദ് പുരുഷനെയാകട്ടെ
സ്ത്രീയെയാകട്ടെ ജീവനോടെ വെച്ചില്ല. 12 "ദാവീദ്
സ്വജനമായ യിസ്രായേലിന് വെറുപ്പായതുകൊണ്ട്
അവൻ എന്നും എന്റെ ദാസനായിരിക്കും" എന്നു
പറഞ്ഞ് ആഖീശ് അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

അദ്ധ്യായം. 28

1 ആ കാലത്ത് ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനോട്
യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതിന് തങ്ങളുടെ സേനകളെ
ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി; അപ്പോൾ ആഖീശ് ദാവീദിനോട്:
"നീയും നിന്റെ ആളുകളും എന്നോടുകൂടെ
യുദ്ധത്തിന് പോരേണം" എന്നു പറഞ്ഞു.
2 അപ്പോൾ ദാവീദ് ആഖീശിനോട്: "അടിയന് എന്ത്
ചെയ്യുവാൻ കഴിയും എന്ന് നീ കാണുക" എന്നു
പറഞ്ഞു. ആഖീശ് ദാവീദിനോട്: "അതുകൊണ്ട്
ഞാൻ നിന്നെ എപ്പോഴും എന്റെ അംഗരക്ഷകരിൽ
പ്രധാനിയാക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു.

3 എന്നാൽ ശമൂവേൽ മരിച്ചുപോയിരുന്നു;
യിസ്രായേലെല്ലാം അവനെക്കുറിച്ച് വിലപിച്ച്
അവന്റെ സ്വന്തപട്ടണമായ രാമയിൽ
അവനെ അടക്കം ചെയ്തിരുന്നു. ശൗൽ
വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെയും മന്ത്രവാദികളെയും
ദേശത്തുനിന്ന് നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്നു. 4 എന്നാൽ
ഫെലിസ്ത്യർ ഒന്നിച്ചുകൂടി ശൂനേമിൽ പാളയം
ഇറങ്ങി; ശൗൽ എല്ലായിസ്രായേലിനെയും

ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി ഗിൽബോവയിൽ പാളയം ഇറങ്ങി.
5 ശൗൽ ഫെലിസ്ത്യരുടെ സൈന്യത്തെ കണ്ട്
ഭയപ്പെട്ട്, അവന്റെ ഹൃദയം വിറെച്ചു. 6 ശൗൽ
യഹോവയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ യഹോവ
അവനോട് സ്വപ്നംകൊണ്ടോ ഊറീംകൊണ്ടോ
പ്രവാചകന്മാരെക്കൊണ്ടോ ഉത്തരം അരുളിയില്ല.
7 അപ്പോൾ ശൗൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോട്: "എനിക്കു
ഒരു വെളിച്ചപ്പാടത്തിയെ അന്വേഷിപ്പിൻ; ഞാൻ
അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ചോദിക്കും" എന്നു
പറഞ്ഞു. അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനോട്: "ഏൻ-
ദോരിൽ ഒരു വെളിച്ചപ്പാടത്തി ഉണ്ട്" എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 ശൗൽ വേഷംമാറി, രണ്ടാളെയും
കൂട്ടി, രാത്രിയിൽ ആ സ്ത്രീയുടെ അടുക്കൽ
എത്തി: "വെളിച്ചപ്പാടാത്മാവുകൊണ്ട് നീ
എനിക്കായി പ്രശ്നം നോക്കുകയും ഞാൻ
പറയുന്നവനെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യേണം"
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 സ്ത്രീ അവനോട്: "ശൗൽ
വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെയും മന്ത്രവാദികളെയും
ദേശത്തുനിന്ന് നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്നു എന്ന് നീ
അറിയുന്നുവല്ലോ; എന്നെ നശിപ്പിക്കാൻ നീ
എന്റെ ജീവന് കെണി ഒരുക്കുന്നത് എന്തിന്?"
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 "യഹോവയാണ ഈ കാര്യം
കൊണ്ട് നിനക്ക് ഒരു ദോഷവും ഭവിക്കുകയില്ല
" എന്ന് ശൗൽ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
അവളോട് സത്യം ചെയ്തു. 11 "ഞാൻ ആരെ
വരുത്തിത്തരേണം" എന്ന് സ്ത്രീ ചോദിച്ചതിന്:
"ശമൂവേലിനെ വരുത്തിത്തരേണം" എന്ന് അവൻ
പറഞ്ഞു. 12 സ്ത്രീ ശമൂവേലിനെ കണ്ടപ്പോൾ
ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. എന്നിട്ട് ശൗലിനോട്:

“നീ എന്നെ ചതിച്ചത് എന്തിന്? നീ ശൗൽ
ആകുന്നുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. 13 രാജാവ്
അവളോട്: “ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നീ കാണുന്നത്
എന്ത് ?” എന്ന് ചോദിച്ചതിന്: “ഒരു ദേവൻ
ഭൂമിയിൽനിന്ന് കയറിവരുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നു”
എന്ന് സ്ത്രീ ശൗലിനോട് പറഞ്ഞു. 14 അവൻ
അവളോട്: “അവന്റെ രൂപം എന്ത് എന്ന്
ചോദിച്ചതിന് അവൾ: “ഒരു വൃദ്ധൻ കയറിവരുന്നു;
അവൻ ഒരു അങ്കിയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു
പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അത് ശമൂവേൽ എന്നറിഞ്ഞ്
ശൗൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു.
15 ശമൂവേൽ ശൗലിനോട്: “നീ എന്നെ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവന്ന് എന്റെ സ്വസ്ഥതയ്ക്ക് ഭംഗം
വരുത്തിയത് എന്ത് ” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്
ശൗൽ: “ഞാൻ മഹാകഷ്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു;
ഫെലിസ്ത്യർ എന്നോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു;
ദൈവം എന്നെ വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു;
പ്രവാചകന്മാരെക്കൊണ്ടാകട്ടെ
സ്വപ്നംകൊണ്ടാകട്ടെ എന്നോടു
ഉത്തരമരുളുന്നില്ല; അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്ത്
ചെയ്യേണമെന്ന് എനിക്ക് പറഞ്ഞുതരേണ്ടതിന്
ഞാൻ നിന്നെ വിളിപ്പിച്ചു” എന്ന് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 16 അതിന് ശമൂവേൽ : “ദൈവം
നിന്നെ വിട്ടുമാറി നിനക്ക് ശത്രു ആയതിനാൽ
നീ എന്തിന് എന്നോട് ചോദിക്കുന്നു? 17 യഹോവ
എന്നെക്കൊണ്ട് പറയിച്ചതുപോലെ അവൻ
നിന്നോട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു; രാജത്വം യഹോവ
നിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് പറിച്ചെടുത്ത് നിന്റെ
കൂട്ടുകാരനായ ദാവീദിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
18 നീ യഹോവയുടെ കല്പന കേട്ടില്ല;

അമാലേക്കിന്റെമേൽ അവന്റെ ഉഗ്രകോപം
നടത്തിയതുമില്ല; അതുകൊണ്ട് യഹോവ
ഈ കാര്യം ഇന്ന് നിന്നോട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
19 യഹോവ നിന്നെയും യിസ്രായേലിനെയും
ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും; നാളെ
നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും എന്നോടുകൂടെ
ആകും; യിസ്രായേൽപാളയത്തെ യഹോവ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും”.
20 പെട്ടെന്ന് ശൗൽ നെടുനീളത്തിൽ
നിലത്ത് വീണു. ശമൂവേലിന്റെ വാക്കുകൾ
കാരണം ഭയപ്പെട്ടുപോയി; അവനിൽ ഒട്ടും
ബലമില്ലാതെയായി; അന്ന് രാവും പകലും അവൻ
ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. 21 അപ്പോൾ ആ
സ്ത്രീ ശൗലിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന്, അവൻ ഏറ്റവും
പരിഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ട് അവനോട്: “അടിയൻ
നിന്റെ വാക്ക് കേട്ട് ജീവനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്,
നീ എന്നോട് പറഞ്ഞ വാക്ക് അനുസരിച്ചുവല്ലോ.
22 അതുകൊണ്ട് അടിയന്റെ വാക്ക് നീയും
കേൾക്കേണമേ. ഞാൻ ഒരു കഷണം അപ്പം
നിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കട്ടെ; നീ തിന്നേണം; എന്നാൽ
യാത്ര ചെയ്യുവാൻ നിനക്ക് ബലം ഉണ്ടാകും” എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 അതിന് അവൻ: “വേണ്ടാ, ഞാൻ
തിന്നുകയില്ല ” എന്നു പറഞ്ഞു; എങ്കിലും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരും ആ സ്ത്രീയും അവനെ നിർബന്ധിച്ചു;
അവൻ അവരുടെ വാക്ക് കേട്ട് നിലത്തുനിന്ന്
എഴുന്നേറ്റ് മെത്തമേൽ ഇരുന്നു. 24 സ്ത്രീയുടെ
വീട്ടിൽ ഒരു തടിച്ച പശുക്കിടാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൾ വേഗത്തിൽ അതിനെ അറുത്ത്, മാവ്
എടുത്ത് കുഴെച്ച് പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം ചുട്ടു.

25 അവൾ അത് ശൗലിന്റെയും ഭൃത്യന്മാരുടെയും മുമ്പിൽ വെച്ചു. അവർ അത് ഭക്ഷിച്ചിട്ട് എഴുന്നേറ്റ് രാത്രിയിൽ തന്നെ പോയി.

അദ്ധ്യായം. 29

1 അതിനുശേഷം ഫെലിസ്ത്യർ തങ്ങളുടെ
സേനകളെയെല്ലാം അഫേക്കിൽ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി;
യിസ്രായേല്യരും യിസ്രയേലിൽ ഉള്ള
ഉറവിനരികെ പാളയം ഇറങ്ങി. 2 അപ്പോൾ
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ നൂറുനൂറായും
ആയിരം ആയിരമായും മുൻപോട്ട് നീങ്ങി;
എന്നാൽ ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും
പിൻപടയിൽ ആഖീശിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു.
3 ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ ചോദിച്ചു; "ഈ
എബ്രായർ ഇവിടെ എന്ത് ചെയ്യുന്നു?" ആഖീശ്
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാരോടു പറഞ്ഞു; "ഇവൻ
ദാവീദല്ലയോ? യിസ്രായേൽരാജാവായ
ശൗലിന്റെ ഭൃത്യനായിരുന്ന ദാവീദ്;
എത്രനാളായി എത്രസംവത്സരമായി അവൻ
എന്നോടുകൂടെ പാർക്കുന്നു. അവൻ എന്നെ
ആശ്രയിച്ചതുമുതൽ ഇന്നുവരെ ഞാൻ
അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കണ്ടിട്ടില്ല". 4 എന്നാൽ
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ ആഖീശിനോട് കോപിച്ചു;
"നീ അവന് കല്പിച്ചുകൊടുത്ത സ്ഥലത്തേക്ക്
പൊയ്ക്കൊൾവാൻ അവനെ മടക്കിഅയക്ക;
അവൻ യുദ്ധത്തിന്നു നമ്മോടുകൂടെ
വരരുത്; അവൻ യുദ്ധത്തിൽ നമുക്കു
ദ്രോഹിയായി തീർന്നേക്കാം; ഈ ആളുകളുടെ
തലകളെക്കൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റെന്തുകൊണ്ടാകുന്നു
അവൻ തന്റെ യജമാനനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നത്?

5 ശൗൽ ആയിരത്തെ കൊന്നു
ദാവീദോ പതിനായിരത്തെ
എന്ന് ചൊല്ലി അവർ നൃത്തത്തിൽ ഗാനപ്രതിഗാനം
പാടിയ ദാവീദ് ഇവനല്ലയോ?" എന്നു
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ അവനോട് പറഞ്ഞു.
6 അപ്പോൾ ആഖീശ് ദാവീദിനെ വിളിച്ച് അവനോട്
പറഞ്ഞു; "യഹോവയാണ, നീ പരമാർത്ഥിയും
പാളയത്തിൽ എന്നോടുകൂടെയുള്ള നിന്റെ
പോക്കും വരവും എനിക്ക് ബോധിച്ചതും
ആകുന്നു. നീ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന നാൾമുതൽ
ഇന്നുവരെയും ഞാൻ നിന്നിൽ ഒരു ദോഷവും
കണ്ടിട്ടില്ല; എന്നാൽ പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് നിന്നെ
ഇഷ്ടമല്ല. 7 ആകയാൽ നീ ചെയ്യുന്നത്
ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർക്ക് അനിഷ്ടമായി
തോന്നാതിരിക്കേണ്ടതിന് സമാധാനത്തോടെ
മടങ്ങിപ്പൊയ്ക്കൊൾക". 8 ദാവീദ് ആഖീശിനോട്
ചോദിച്ചു: "എന്നാൽ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്തു?
എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ
നേരെ ഞാൻ ചെന്ന് പൊരുതി കൂടാതവണ്ണം
നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്ന നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെ
നീ അടിയനിൽ എന്ത് കണ്ടിരിക്കുന്നു".
9 ആഖീശ് ദാവീദിനോട് മറുപടി പറഞ്ഞു:
"എനിക്കറിയാം; എനിക്ക് നിന്നെ ഒരു
ദൈവദൂതനെപ്പോലെ ബോധിച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യ പ്രഭുക്കന്മാർ: "അവൻ
ഞങ്ങളോടുകൂടെ യുദ്ധത്തിന് വരരുത്" എന്നു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 10 ആകയാൽ നിന്നോടുകൂടെ
വന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ യജമാനന്റെ ഭൃത്യന്മാരുമായി
നന്നാ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റുകൊൾക;
അതികാലത്ത് എഴുന്നേറ്റ് വെളിച്ചം ആയ ഉടനെ

പൊയ്ക്കൊൾവിൻ". 11 ഇങ്ങനെ ദാവീദും
അവന്റെ ആളുകളും ഫെലിസ്ത്യദേശത്തേക്ക്
മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു;
ഫെലിസ്ത്യരോ ജെസ്രീലിലേക്ക് പോയി.

അദ്ധ്യായം.30

1 ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും മൂന്നാം ദിവസം
സിക്ലാഗിൽ എത്തിയപ്പോൾ അമാലേക്യർ
തെക്കെദേശവും സിക്ലാഗും ആക്രമിച്ച്
സിക്ലാഗിനെ ജയിച്ച് അതിനെ തീവെച്ച്
ചുട്ടുകളഞ്ഞിരുന്നു. 2 അവിടെയുള്ള വലിയവരും
ചെറിയവരുമായ സ്ത്രീകളെ പിടിച്ചുകൊണ്ട്
പോയതല്ലാതെ ആരെയും കൊന്നില്ല. 3 ദാവീദും
അവന്റെ ആളുകളും പട്ടണത്തിലേക്ക്
വന്നപ്പോൾ അത് തീവെച്ച് ചുട്ടിരിക്കുന്നതും
ഭാര്യമാരെയും പുത്രീപുത്രന്മാരെയും
അടിമകളായി കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നതും
കണ്ടു. 4 അപ്പോൾ ദാവീദും കൂടെയുള്ള
ജനവും കരയുവാൻ ബലമില്ലാതാകുവോളം
ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. 5 യിസ്രയേൽക്കാരി
അഹീനോവം, കർമ്മേല്ക്കാരൻ നാബാലിന്റെ
ഭാര്യയായിരുന്ന അബീഗയിൽ എന്നീ
ദാവീദിന്റെ രണ്ടു ഭാര്യമാരെയും അവർ
പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. 6 ദാവീദ് വലിയ
ദുഃഖത്തിലായി; ജനത്തിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും
ഹൃദയം അവരവരുടെ പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും കുറിച്ചു വ്യസനിച്ചിരിക്കുന്നു.
അതുകൊണ്ട് അവനെ കല്ലെറിയേണമെന്ന് ജനം
പറഞ്ഞു; ദാവീദ് തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ
ധൈര്യപ്പെട്ടു.

7 ദാവീദ് അഹീമേലെക്കിന്റെ മകനായ
അബ്യാഥാർപുരോഹിതനോട്: “ഏഫോദ് ഇവിടെ
കൊണ്ടുവരിക” എന്ന് പറഞ്ഞു. അബ്യാഥാർ
ഏഫോദ് ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
8 അപ്പോൾ ദാവീദ് യഹോവയോട്: “ഞാൻ
ഈ കൂട്ടത്തെ പിന്തുടരേണമോ? ഞാൻ
അവരെ പിടികൂടുമോ” എന്ന് ചോദിച്ചു.
“പിന്തുടരുക; നീ അവരെ നിശ്ചയമായി
പിടികൂടി സകലവും വീണ്ടുകൊള്ളും” എന്ന്
അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 9 അങ്ങനെ ദാവീദും
കൂടെയുള്ള അറുനൂറ് പേരും ബെസോർതോട്ടിൽ
എത്തി; ബാക്കിയുള്ളവർ അവിടെ താമസിച്ചു.
10 ബെസോർതോടു കടക്കുവാൻ കഴിയാതെ
ക്ഷീണിച്ചിട്ടു ഇരുനൂറുപേർ പുറകിൽ താമസിച്ചു.
ദാവീദും നാനൂറുപേരും പിന്തുടർന്നുചെന്നു.
11 അവർ വയലിൽവെച്ച് ഒരു മിസ്രയീമ്യനെ കണ്ട്
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു; അവന്
അപ്പം കൊടുത്തു. അവൻ തിന്നു; അവന്
കുടിപ്പാൻ വെള്ളവും കൊടുത്തു. 12 അവർ
അവന് ഒരു കഷണം അത്തിയടയും രണ്ട്
ഉണക്കമുന്തിരിക്കുലയും കൊടുത്തു; അത്
തിന്നപ്പോൾ അവന്റെ ശക്തി അവന് തിരികെ
ലഭിച്ചു; മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും അവൻ
ആഹാരം കഴിക്കയോ വെള്ളം കുടിക്കയോ
ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. 13 ദാവീദ് അവനോട്:
“നീ ആരുടെ ആൾ? നീ എവിടെ നിന്ന് വരുന്നു
” എന്ന് ചോദിച്ചതിന് അവൻ: “ഞാൻ ഒരു
മിസ്രയീമ്യബാല്യക്കാരൻ; ഒരു അമാലേക്യന്റെ
ഭൃത്യൻ. മൂന്നു ദിവസം മുമ്പെ എനിക്ക്

രോഗം പിടിച്ചതുകൊണ്ടു എന്റെ യജമാനൻ
എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. 14 ഞങ്ങൾ
ക്രേത്യരുടെ തെക്കെനാടും യെഹൂദ്യദേശവും
കാലേബിന്റെ തെക്കെദിക്കും ആക്രമിച്ചു;
സിക്ലാഗ് ഞങ്ങൾ തീവെച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു.
15 ദാവീദ് അവനോട്: “ആ കൂട്ടത്തിന്റെ
അടുക്കലേക്ക് നീ വഴികാണിച്ചുതരുമോ”
എന്ന് ചോദിച്ചതിന് അവൻ: “നീ എന്നെ
കൊല്ലുകയോ എന്റെ യജമാനന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ലെന്നു
ദൈവനാമത്തിൽ എന്നോടു സത്യം ചെയ്താൽ
അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് വഴികാണിച്ചുതരാം”
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അങ്ങനെ അവൻ
ദാവീദിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ചെന്നപ്പോൾ അവർ
ഭൂതലത്തെങ്ങും പരക്കുകയും, തിന്നുകയും
കുടിക്കയും ഫെലിസ്ത്യദേശത്തുനിന്നും
യെഹൂദാദേശത്തുനിന്നും അപഹരിച്ച്
കൊണ്ടുവന്ന വലിയ കൊള്ള കൊണ്ട്
ഉത്സവം ഘോഷിക്കയും ചെയ്യുന്നത് കണ്ടു.
17 ദാവീദ് അവരെ സന്ധ്യമുതൽ പിറ്റെന്നാൾ
വൈകുന്നേരംവരെ സംഹരിച്ചു; ഒട്ടകപ്പുറത്ത്
കയറി ഓടിപോയ നാനൂറ് ബാല്യക്കാർ അല്ലാതെ
അവരിൽ ഒരുവനും രക്ഷപെട്ടില്ല. 18 അമാലേക്യർ
അപഹരിച്ച് കൊണ്ടുപോയിരുന്നതൊക്കെയും
ദാവീദ് വീണ്ടെടുത്തു; തന്റെ രണ്ടു ഭാര്യമാരെയും
ദാവീദ് രക്ഷപെടുത്തി. 19 അവർ അപഹരിച്ച്
കൊണ്ടുപോയതിൽ ചെറുതോ, വലുതോ,
പുത്രന്മാരോ, പുത്രിമാരോ, കൊള്ളയോ
യാതൊന്നും കിട്ടാതിരുന്നില്ല; ദാവീദ് എല്ലാം
മടക്കി കൊണ്ടുപോന്നു. 20 ദാവീദ് ആടുമാടുകളെ

ഒക്കെയും പിടിച്ചു. അവയെ അവർ
തങ്ങളുടെ നാല്ക്കാലികൾക്ക് മുമ്പിൽ നടത്തി:
“ഇത് ദാവീദിന്റെ കൊള്ളമുതൽ” എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 ദാവീദിനോടുകൂടെ പോകുവാൻ
കഴിയാതെ ക്ഷീണിച്ച് ബെസോർതോട്ടിൽ
താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന ഇരുനൂറുപേരുടെ അടുക്കൽ
ദാവീദ് എത്തിയപ്പോൾ അവർ ദാവീദിനെയും
കൂടെയുള്ള ജനത്തെയും എതിരേറ്റ് ചെന്നു;
ദാവീദ് ജനത്തിന്റെ സമീപത്ത് വന്ന് അവരോട്
കുശലം ചോദിച്ചു. 22 എന്നാൽ ദാവീദിനോടുകൂടെ
പോയിരുന്നവരിൽ ദുഷ്ടരും നീചരുമായ ഏവരും:
“ഇവർ നമ്മോടുകൂടെ പോരാഞ്ഞതിനാൽ
നാം വിടുവിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന കൊള്ളയിൽ
ഓരോരുത്തന്റെ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും ഒഴികെ
അവർക്ക് ഒന്നും കൊടുക്കരുത്, അവരെ
അവർ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ”
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അപ്പോൾ ദാവീദ്:
“എന്റെ സഹോദരന്മാരേ; നമ്മെ രക്ഷിക്കയും
നമ്മുടെ നേരെ വന്ന കൂട്ടത്തെ നമ്മുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിക്കയും ചെയ്ത യഹോവ
നമുക്ക് തന്നിട്ടുള്ളതിനെക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ
ഇങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. 24 ഈ കാര്യത്തിൽ
നിങ്ങളുടെ വാക്ക് ആർ സമ്മതിക്കും?
യുദ്ധത്തിന് പോകുന്നവന്റെ ഓഹരിയും
സാധനങ്ങൾക്കരികെ താമസിക്കുന്നവന്റെ
ഓഹരിയും ഒരുപോലെ ആയിരിക്കേണം; അവർ
സമാംശമായി ഭാഗിച്ചെടുക്കേണം” എന്നു പറഞ്ഞു.
25 അന്നുമുതൽ കാര്യം അങ്ങനെതന്നെ നടന്നു;
അവൻ അത് യിസ്രായേലിന് ഇന്നുവരെയുള്ള
ചട്ടവും നിയമവും ആക്കി.

26 ദാവീദ് സിക്ലാഗിൽ വന്നശേഷം
യെഹൂദാമൂപ്പന്മാരായ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്ക്
കൊള്ളയിൽ ഒരംശം കൊടുത്തയച്ച്
: "ഇതാ, യഹോവയുടെ ശത്രുക്കളെ
കൊള്ളയിട്ടതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു
സമ്മാനം" എന്നു പറഞ്ഞു. 27 ബേഥേലിൽ
ഉള്ളവർക്കും തെക്കെ രാമോത്തിലുള്ളവർക്കും
യത്ഥീരിൽ ഉള്ളവർക്കും 28 അരോവേരിൽ
ഉള്ളവർക്കും സിഫ്മോത്തിലുള്ളവർക്കും
എസ്തെമോവയിലുള്ളവർക്കും
29 രാഖാലിലുള്ളവർക്കും യെരപ്മേല്യരുടെ
പട്ടണങ്ങളിലുള്ളവർക്കും കേന്യരുടെ
പട്ടണങ്ങളിലുള്ളവർക്കും 30 ഹൊർമ്മയിലുള്ളവർക്കും
കോർ-ആശാനിൽ ഉള്ളവർക്കും
അഥാക്കിലുള്ളവർക്കും ഹെബ്രോനിലുള്ളവർക്കും
ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും സഞ്ചരിച്ചുവന്ന
സകലസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും കൊടുത്തയച്ചു.

31. അദ്ധ്യായം.

1 അപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനോട്
യുദ്ധംചെയ്തു; യിസ്രായേല്യർ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
മുമ്പിൽനിന്ന് ഓടി ഗിൽബോവപർവ്വതത്തിൽ
മരിച്ചുവീണു. 2 ഫെലിസ്ത്യർ ശൗലിനെയും
അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും പിന്തുടർന്നു;
ഫെലിസ്ത്യർ ശൗലിന്റെ പുത്രന്മാരായ
യോനാഥാൻ, അബീനാദാബ്, മെല്ക്കീശൂവ
എന്നിവരെ കൊന്നു. 3 എന്നാൽ സൈന്യം
ശൗലിന്റെ നേരെ ഏറ്റവും ശക്തിപ്പെട്ടു;
വില്ലാളികൾ അവനെ ഉപദ്രവിച്ച്, മാരകമായി
മുറിവേൽപ്പിച്ചു. 4 ശൗൽ തന്റെ

ആയുധവാഹകനോട്: “ഈ അഗ്രചർമ്മികൾ
എന്നെ കുത്തിക്കൊല്ലുകയും അപമാനിക്കയും
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന് നിന്റെ വാൾ ഊരി എന്നെ
കുത്തുക” എന്നു പറഞ്ഞു. ആയുധവാഹകൻ
ഭയപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല;
അതുകൊണ്ട് ശൗൽ ഒരു വാൾ പിടിച്ച്
അതിന്മേൽ വീണു. 5 ശൗൽ മരിച്ചു എന്ന്
അവന്റെ ആയുധവാഹകൻ കണ്ടപ്പോൾ
അവനും അങ്ങനെ തന്നെ തന്റെ വാളിന്മേൽ
വീണ് അവനോടുകൂടെ മരിച്ചു. 6 അങ്ങനെ
ശൗലും, അവന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാരും, അവന്റെ
ആയുധവാഹകനും, അവന്റെ ആളുകൾ
ഒക്കെയും അന്നുതന്നെ ഒന്നിച്ചു മരിച്ചു.
യിസ്രായേല്യർ ഓടിപ്പോയി. 7 ശൗലും പുത്രന്മാരും
മരിച്ചു എന്ന് താഴ്വരയുടെ അപ്പുറത്തും
യോർദ്ദാന്നക്കരെയും ഉള്ള യിസ്രായേല്യർ
അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പട്ടണങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച്
ഓടിപ്പോകുകയും ഫെലിസ്ത്യർവന്ന് അവിടെ
പാർക്കുകയും ചെയ്തു.

8 പിറ്റേദിവസം ഫെലിസ്ത്യർ കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ
വസ്ത്രം ഉരിവാൻ വന്നപ്പോൾ ശൗലും പുത്രന്മാരും
ഗിൽബോവപർവ്വതത്തിൽ വീണുകിടക്കുന്നത്
കണ്ടു. 9 അവർ ശൗലിന്റെ തലവെട്ടി,
അവന്റെ ആയുധവർഗ്ഗം അഴിച്ചെടുത്ത്
തങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ജനത്തിന്റെ
ഇടയിലും വാർത്ത അറിയിക്കേണ്ടതിന്
ഫെലിസ്ത്യദേശത്തെല്ലാടവും ആളയച്ചു.
10 അവന്റെ ആയുധവർഗ്ഗം അവർ
അസ്തോരെത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു;

അവന്റെ ശരീരം അവർ ബേത്ത്-ശാന്റെ
ചുവരിന്മേൽ തൂക്കി. 11 എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ
ശൗലിനോട് ചെയ്തത് ഗിലെയാദിലെ യാബേശ്
നിവാസികൾ കേട്ടപ്പോൾ 12 ശൂരന്മാരായ
എല്ലാവരും രാത്രി നടന്നുചെന്ന് ബേത്ത്-
ശാന്റെ ചുവരിൽനിന്ന് ശൗലിന്റെ ശവവും
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ ശവങ്ങളും എടുത്ത്
യാബേശിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അവിടെവെച്ച്
ദഹിപ്പിച്ചു. 13 അവരുടെ അസ്ഥികളെ അവർ
എടുത്ത് യാബേശിലെ പിചുലവൃക്ഷത്തിന്റെ
ചുവട്ടിൽ കുഴിച്ചിട്ടു; ഏഴ് ദിവസം ഉപവസിച്ചു.

മലയാളം ബൈബിള്
The Indian Revised Version Holy Bible in the Malayalam language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Communication Systems

Language: മലയാളം (Malayalam)

Contributor: eBible.org

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

For updates and typo reports, please see FreeBiblesIndia.com or eBible.org.

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 29 Jan 2022
8b989647-71e9-5be8-9094-ee99e3d6ae08